



ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δημήτριος Παπαδόπουλος
ΓΙΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΦΙΛΗΣ
Κύπρος - Κύπρος
1979

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου

Τοῦ ἐν Ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν

ΙΩΑΝΝΟΥ

Καθηγουμένου τῶν ἐν τῷ Σινῆ ὄρει Μοναχῶν

ΚΛΙΜΑΞ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ

ἢ

ΛΟΓΟΙ ΑΣΚΗΤΙΚΟΙ

μέ τοὺς ἰσοίους διδάσκει καὶ εἰς
χριστιανὸς πῶς χρῆσται τὰ πνεύματα
διὰ τὰ ἀνεβῆ εἰς τὴν τελειότητα τῆς μοναχικῆς καὶ χριστιανικῆς ζωῆς,

Νῦν πρῶτον εἰς ἑβραϊκὴν τῆ χριστιανικῆς λαοῦ
καὶ τῆς ἑλληνικῆς εἰς κοινὴν φράσιν
καταγγελλομένης παρὰ

ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟΥ ΜΑΡΓΟΥΝΙΟΥ

ΤΑΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΚΥΘΝΙΩΝ

✠

ΜΑΞΙΜΟΥ

In VENEZIA,

presso Francesco de Giufani

ad istantia del Reverendissimo

vescovo di Cezigo,

e di Misiez gliinjoni

M. D. XC = 1590

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου



ΤΩ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΩ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ

ΠΩ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΚΑΙ

οικουμενικῆς Πατριάρχης, κυρίως, κυρίως ΓΕΡΕΜΙΑ,

ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΑΠΕΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΤΗΡΩΝ,

μακαρίως ἀπαλλάττειν.



ἮΝ τῆς ἱερᾶς καὶ Χριστιανικῆς φιλοσοφίας ἐπικρί-
σιν, διὰ πρακτικῶτε καὶ θεωρητικῶ ἰσοδύναμιν πρᾶ-
γίνεσθαι, ἢ δι' ἔργων Ἐ αγάπης ἐνεργεῖσθαι ὀφείλουσα
πίσις, κατὰ τὸν μακάριον Παῦλον, ἕνωσὶς ἡμᾶς ἐκ-
διδάσκει παναγιώτατε δέσποτα. τῷ γὰρ ἡμετέρων

ψυχῶ ἀγαθοειδῆ οὐ γινώσκοντες, καὶ μέσσω ἵνα τάξι ἐιλη-
φῶμεν, ῥέψασάν ποτε, τῇ τῆ αὐτεξέστικῃ πρᾶξιν, εἰς ἡ χεῖρον, ὁ πρακτι-
κὸς νοῦς διὰ τῶν πολιτικῶν, ἡ τελεσιμαχίαν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἱερῶν ἐπι πύ-
ταις μεθόδων, ἀναδεχόμενος, τῆς ἐπιστηφάνσης ὁμοιωσάσθητε ἀλογίας
δοτικῆ ἀφαιρεῖν, καὶ τῶν κηλίδων ἀπολούειν, καὶ τέλος αὐτῷ πρὸς ἑαυτῷ
ἐπανάγειν μεμυσταγωγίαν. ἐπειδὴ δὲ τοῖς ἐν οὐρανοῖς ἡ πολιτεία
ἐχοῦσιν, οὐ τῆτο ἔ μόνον ἐποχρῆν, ἡ μὴ πρὸς τεύδαφος κενυφείαι, καὶ
τῆς ὑλικῆς ἀποηλάττωσθαι πρᾶξιν ἀφαιρέσθαι, ἀλλὰ ἡ θεοῦς πρᾶξιν ἐξόπον
πρᾶ τῇ πρὸς τὸ θεῖον ὁμοιωσάσθητε δοτικῆ δίστασαι, πρᾶσθαι εἰς ἑλῆνος αὐτοῖς
πρᾶ τῆτο πάντας ἀναγωγίης, ὡσεὶ πρὸς τῷ ἀπεσφράσθαι ἡ σῶμα, καὶ
ὅσα τῆ σῶματος, ἡ ἐπισηφείσθαι διωκεῖν πρὸς τῆ, καὶ ἡ εἶναι αὐτῶ
νοερώς, καὶ ἡ εἰσδέπου ἡ ταύτης τῆς ἐπι τῶν γὰθὸν ἀνανέωσθαι καὶ ὀρ-
μῆς ἡ ἀπορῶσθαι καὶ ἡ ἀναγωγίης, ἡ τῶν θεῖκῆς ἀνέλιος πρᾶξιν ἡ ἀμ-
πλοῦς, ὡσεὶ τῆτον μὲν ἡ τῆτοι αὐτῆ νοερά ἡ θεωρητικῆ ἐν ἡ γεία
ἀναλογίαν ὀφθαλμοῦ ἀποσάξεν, ἀπεδὴ οὐ σύζυγῆς ὁρμα καὶ θεσάσθαι
τῶ νοητῶν. τὰς δὲ πολιτικὰς ἡ τελεσιμαχίαν τῶ ἀρετῶν, τὰς τε ἐν τῷ τό-
μῳ κειμένους, καὶ τὰς δι' ἀναγωγίης ὁσίας τοῖς θεοῖς διὰ τῶν ἡ ἀφαι-
ρέσθαι, χεῖρόν τε καὶ ποδὸς χῶσαν ἀναπληροῦν, ἀφαιρέσθαι τε αὐτῶ
ἑαυτὰς, καὶ δι' ἀφαιρέσθαι καὶ μετεωρίζειν πρὸς ἑρανὸν τῷ ἐχοῦσθαι,
μάρτας, διὰ τῆς ἡ πρὸς τῷ ἀλάττωσθαι ἡ δρομον πρᾶξιν ἐξέσθαι.



ἐφθασας, καὶ ἦν ἐν αὐτοῖς πρᾶσι πλάωεις, ἢ πρὸς τὴν ἀπάθειαν ὅτι
δόσει, ἔτι ὀλικὴ τῆ ἐν σὺν κρείττους καὶ ζωτικῆ ἀγαπητικῆ πρὸς
πάλαθον ἀνατίσει, τελοῦ μῆμος τὰ ἀπόρρητα, ὅσον ζῆς ἕως σὺν ποι-
μανομῆμοις, καὶ ἀρτῶν οὐρανῶν ἐκξεφομῆμοις, ἡ δὲ υσμᾶν ὅτι εἰ-
πνιον, καὶ ψυχοφελὲς γρησιμῆμον. Ἐρρωμῆμον δεφυλάττοι ὁ
κύριος τὴν σὺν παναγιότητα ψυχῆ τε ἔσωματι εἰς τὴν τῆς ἱεράς τῆ
χὺ ἐκκλησίας διόρθωσιν. Ἐνεύσει πωανεψιμῶν τετάρτη ὅτι δε-
κῆτη, κατὰ δ' μ φ γ. ἔτος δ' σωτήριον.

Τοῦ αὐτῆ Μαξίμου ταπεινοῦ Ἐπισκόπου Κυθήρων,
εἰς τὸν αὐτὸν παναγιώτατον Πατριάρχην.

Νεκταρέης πῖ δ' αὐτῶν προχοῖς μάκαρ οὐρανολαμπεῖς

Δέχνηθ, θεασεσίων δράματα μυσπόλων.

Δατυμῶνες τὰ κράπσοι ἀπίτμαρον ἐκ πῖρα δ' εἶθου

Γερωνῆς φυταλιῆς, δ' ἄρον εὐφρόνων.

Τοῖς δ' ἄρα γηπονίης μελεδήματα ἐνθεοσεῖο,

Καρπὸν ὅπως προφέρῃ ἐργατίαις ζόφωμον.

Ναὶ πάτερ, ἡ δ' ἀρόξιο τεχνήμονος ἀμετέρας γαῖς

Αὐλακῆ ἐκτέμνοις νόυσεσιν ἐξυφρόμοις.

Ἐνσπεύροις δὲ σπόιο καλὸν ἀπόρον, ὁ φ' ἀποθήκας

Εὐσαχμ οὐρατίαις σὸν καμάτον πορίσης.

Ἐνθα χοροσαίησιν ἐνούμμος ἀγγελικῆσιν,

Ἀθανάτου δ' αὐτῶν τεύξεται ἀγλαίης.

Εἰς τὸν θεοφιλέστατον, καὶ σφωτάτον κύριον Μαξίμον
τὸν Μαργουῖον, Κωνσταντίνου τῆ Λεκαρέως.

ῥροστατῶν πορίων κλίμακας νοεράς ἀναβαίνειν

Μάξιμος ὀρθοβάτης πρὸ θεοῦ ὀθυβάτης.

Ἄλλοι τ' ὀυσεβίας τὴν βήμηναι ἡδέγ' ὀδ' ὀύσασιν

Ὄξωιζ, βίβλον τὴν δε χαριζομῆμος.

Ἦς πέρηραμμα κλίμαξ, πρὸς ὀθῆσιν δ' ὅτι καὶ ἱρά.

Ἦρμῶν ὀύσιν γὰρ Μάξιμος ἱρόταξ.

ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ' ΘΕΟΝ ΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΙΣ,
ΚΑΙ' ΕΤΣΕΒΕΣΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣ.

Μάξιμος ταπεινός Ἐπίσκοπος Κυθήρων, σωτηρίαν
παρά Θεοῦ σωτήρος.



Τι μὲν πολὺ ἐχρήσιμον ἔψυχωρεῖς τῷ παρόντος συγ-
γραμματος, τοῦ ποῖον ἐξεπνευσεν ὁ μακάριος ἐκεῖνος καὶ
ιερός ἄνθρωπος, ὁ Καθηγούμενος τῆς ἀγίας, Ἐκκλησίας
ἁγίου Σινᾶ, πατέρες, Ἐδελφοὶ ἐν χριστῷ, Ἐμόνον αὐτῆ
τῆς Κλίμακος ὀνόματις κατενόησις, φθάνει νὰ δώσῃ καὶ εἰς τὸ νὰ
δὲ καταλάβῃ, σημαδύωντας μίαν ἀναχώρησιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυ-
χῆς ἀπὸ τῆς γῆς, νὰ πράγματα, Ἐἀνάβασις νοεράν εἰς τὰ οὐράνια. ἀλ-
λά καὶ αὐτὴ ἡπέρεα καὶ δοκίμη θέλει δὲ διδάξει καὶ εἰς τὸν ἀνά-
γνωσιν, ἐπειδὴ δὲ βιβλίον περιέχει μίαν ἡγεσίαν μέθοδον τεχνικῶν,
δὲ νὰ φέρῃ καθ' ἑαυτὴν τὰ πύθη, καὶ νὰ δώσῃ τὰς ἀρετὰς. φέρνει
εἰς τὸ μέσον θεοφιλή τε ἀγίων ἀνδρῶν διηγήματα, μυστικῶς ἐρμηνείας
τῆς ἱερᾶς γραφῆς, Ἰνώμας, καὶ πρᾶξιμα σωτηριώδη, Ἐὄλως
εἰσεῖν, δὲ ἔχει ὡσπερ μίαν εἰκόνα ἑμψυχον πάσης τῆς χριστιανικῆς
πολιτείας, Ἐμάλιστα δὲ εἰς τοὺς μοναχοὺς ὅπου ἡ ἀναχωρητικὴ,
ἢ εἰς τὰ κοινόβια γυμνάζονται εἰς τὴν ζωὴν, ὑποθήκας, καὶ
πρᾶξιμας ἱερὰς θαυμασίας, τὰς ὁποίας βαίωντας τὰς εἰς ἔργον, δύ-
ναται νὰ ἐράζουται θεάρετα δὲ ἐπαγγελμάτων, εἰς δόξαν Θεοῦ,
καὶ δόξης πικραίνου τῆς λοιπῶν χριστιανῶν εἰς τὴν ἰσάγγελον
πολιτείαν. ὅτε δὲ πρᾶκτικῶς Ἐἀπὸ ἄλλους θεοφιλεῖς ἀνδρας,
καὶ ἀπὸ τῆς θεοῦ ὅπου ἔχου τῆς ταλαύτου, δὲ ὁποῖον μᾶς ἐχαρίσθη ἀπὸ
τοῦ οἰκτεροῦ τοῦ Θεοῦ, ἡθέλησα μὲν κατὰ τὴν ὁμολογίαν μας δὲ ὡσπερ
νὰ ὑπακούσωμεν εἰς τὸ δὲ θεάρετον ζήτημα, Ἐνὰ πληρώσωμεν καὶ
μικρὸν μέρος τῆς θεοῦ μας, μηδὲ τοῦτο σᾶς γῆν ἀμφίβολον. ἀπο-
δεχθῆτε λοιπὸν παρακαλῶ τὸ μικρὸν τῆς τοῦ δῶρον, ὅπου σᾶς ἐχαρί-
σεν ὁ θεός δι' ἐμοὺ τῆς ταπεινοῦ, συνεργήσαντός μοι καὶ τῆς κυρίου
Μανουήλου τῆς Γλιωζώνου, Ἐἀπὸ τούτου ὑπερέβητε ἡμῶν ἐν
ταῖς πρὸς τὴν ἀπεσδέκτους ὑμῶν δεήσεσιν.

Ἐῤῥώσθε ἐν θεῷ.

ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΓΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ

Καθηγουμένου τῷ ἁγίῳ ὄρει Σινᾶ, τῷ λεγο-
 μένῳ Σχολαστικῷ, ἔς ἔσυχρα ψαμῶν
 τὰς πνικὰς ταύτας πλάκας, ἤγου
 τῷ ἁγίῳ Κλίμακα.

Συγγραφεὶς τῷ Δανιὴλ Τραπεζοῦ μοναχῷ Ρ' αἰθ.

ΠΡΟΪΑ πόλις νὰ ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον κα' νὰ ἔγαλεν τῆτον
 τὴν θεῶν ἀνδρα, ἑὶς τὸν ἀνέθεσε ψε, πειν τῆς ἀθλητικῆς ἔσ ἀσκη-
 τικῆς τοῦ πολιτείας τῆς οὐρανοῦ στρατείας, δὲν διύομιμ νὰ
 εἰπω μὲ κελὸν σοχασμὸν ἑκατὰ ἀκρίβειαν καὶ ἀλήθειαν. μὰ ποία
 πόλις νὰ τὸν ἔχει τῷ σήμερον καὶ νὰ τὸν ζῆσθ μὲ θυρῶν ἀθάνατον
 καὶ ἀδάπαγον, ὁ μέγας Παῦλος τὸ ἐγνώρισεν πρὸς ἡμᾶς, δὲν ἴ
 καὶ αὐτὸς νὰτὰ ἀλήθειαν ἐγίνηκε πολίτης ἐκείνης τῆς ἐπουρανοῦ ἱερα-
 σαλήμ, εἰς τῷ ὁποίῳν δρίσκεται ἡ ζωάθροισις τῶν πρῶτοτόκων, δ'
 πολίτῳμα τῶν ὁποίῳν καθὼς λέγει ὁ αὐτὸς μακάριος Παῦλος, εἰν
 εἰς τοὺς ἔρανεῖς. ὅπου μὲ κατὰρωτάτην ἀδισιν πᾶνδ μαλικῶ καὶ χω-
 ρισμῶν δὲν καθε ὑλῶν χορταζόμενος τὰ θεῖα πρῶματα ὅπῃ δὲν
 ἔχοντ ποτὲ χορτασμὸν, καὶ σοχαζόμενος τῆς ἀθεώηταις δμορφίαις,
 πέρνει τῆς ἀξίαις ἀταροίβαῖς τῶν ἰδρώτων του, ἔ πέρνωιτας ἀπὶ τῶν
 κῶπων του ἀμοιβῶν ἐσρημῶν δὲν κῶπω, τῷ ἐκεῖ κληρονομίαν, χο-
 ρῶει μετ' ἐκείνης ὅπου δρίσκουεται ἐκεῖ δὲπαντὸς καὶ ἀγῶνι, τῶ
 ὁποίῳν οἱ πᾶδες λοιπὸν ἐβεβαμαθήκασι ἔ ἐσ ἀθήκασιν εἰς τῷ δὲθύπητα
 μὰ μὲ πῆνα ζῶπον νὰ ἐπέτυχε τῷ μακαριότητι ὁ ἀοιδίμος οὗτος πα-
 τῆρ, τῶ τῶ θέλω δ' εἰπω εἰτόρα. ἐτῶτος ἐζωντας νὰ δρίσκεται δεικῆ-
 ξη χρόνῳ καὶ ὅν ὅσον εἰς τῷ σωματικῷ ἡλικίῳ, μὰ ὅσον εἰς τῷ νοη-
 τικῷ καὶ πᾶνδ μαλικῷ, χιλίων χρόνων, πρὸς ἔφερε τὸν ἑαυτὸν του εἰς
 τὸν χριστὸν, θυσίαν διαρεσον καὶ δεικῶν, βιῶντας τὸν λαμῶντου ὕπα
 κάτω εἰς τὸν ζυγὸν τῆς μοναδικῆς ζωῆς εἰς τὸ ὅριος εἰσίναιον, ἰθύ-
 νωντας καὶ ὁδηγῶντας τὸν ἑαυτὸν του, καθὼς λογαζῶ, πρὸς τὸν ἀόρατον
 δεῖ, καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν δεξιῶν ἡ κατοικίαν ἐκενοῦ τῶ βλεπομέμῳ τῶ
 που. καὶ πρῶτα ἔ ἀρχῆς ἠγάπησε τῷ ξενιτείῳ, ὡς ἐν φύλομα καὶ

πλοσάτην τῆς νοερῶν κηρασίδων, ἤρωω τῆς ψυχικῶν καταστάσεων. καὶ
ὡς διδάσκαλον τῶν ἀρετῶν. τὸ ὅμοιον ξενικεῖαν διόχωντας ἀπὸ λόγου
του πᾶσαι λογὶς ἀσέμνον ὡς ἄπρεπον παρρησίαν καὶ θάρρος, ὡς πέρων-
τας μίαν κημίαν ὡς ὑπερηγή ταπέωνων, ἰσχυρίζετο λοιπὸν ἀπ' ἀρχῆς
ἀπὸ τῶν ἐξ ὅτων τῆς καρδίας του ἐμῶν τὸν δαίμονα ὡς ἔμας ἀπὸ τῶν
κημίαν φορῶν νὰ ἀφίσωμῃ τῆ ἐαυτῆ μας, θαυροῦντας καὶ πεινού-
τας εἰς τὴν δὲ νόμῳ μας ὡς τὴν γῶσιν μας, ὡς κληνοίτας τὸν λαμόν
του, ὡς πεινούντας μὲ τὴν βοήθειαν τῆ θεῆ ἐκείνου τῆ πατρὸς ὅπου τὸ
ὑποδέχθηκεν, ὡς εἰς ἐὸς καλῶτατου κυβερνήτου, ἐπέονα ὡς ὅσα ξίδιεν
ἀκίνδυνα τὸν βαθὺν ὡς χαλεπὸν κλύδωνα ἐτοιμῆς τῆς ζωῆς ὡς π-
τοιας λογὶς ἢ τον τελείως ἀπεθαμῶν ὡς νεκρωμῶν εἰς τὸν κόσμον,
καὶ εἰς τὰ θεληματά του, ὅπου ἔφανετὸν καὶ εἶχε μίαν ψυχὴν κατὰ
ἀλήθειαν χωρὶς θίλημα, καὶ χωρὶς κινεῖα λόγον καὶ ὁμιλίαν, ὡς παν-
τελῶς ἀλλοξίαν ἀπὸ πᾶσαι λογὶς φυσικῶν ἰδιόπιτα, καλὰ καὶ πρὶν
πρὶν νὰ ἔλθῃ εἰς τοῦτην τὴν βραϊὸν διαγωγὴν καὶ ἰδιότητα, νὰ ἢ τον
ἔμπειρος καὶ πεπαιθὸν δὲ μῶν τὴν κηρικῶν σοφίαν, τὴν ἐγκύκλιον, ὡς
ὅποιον εἶναι πρὸς ὅσον. ὡς πὶ θ φράξιμα καὶ ἡ ὑπερηφάνεια τῆς κημι-
κῆς φιλοθρίας τῆς πλεία φορῆς εἶναι πολλὰ ξένον ὡς ἀλλόξιον ἀπὸ τῶν
ταπέωνων ὅπου ἔχει ἰνάς σιμᾶ εἰς τὸν χῆν. λοιπὸν ἔσωντας νὰ πο-
λιτοῦ τῆς τοῦτοξόπως δεκαεπτα χρόνους, καὶ ἔσωντας νὰ σεφανωθῆ
μὲ τὰ ἄθλα τῆς μακαρίας ὑποταγῆς, μισεύοντας ἀπὸ τοῦτην τὴν
ζωὴν πρὸς τὸν κηικὸν ἐκείνος ὁ ἅγιος γέρον ὅπου τὸν εἶχε τοιοῦτοξό-
πως γυμασμεῖον εἰς τὴν ὑποταγῆν, ὡς γῆν καὶ ἐτῶς εἰς τὸ σάδιον
τῆς ἡσυχίας, βασῶντας εἰς τὰς χεῖρας του ὡς ἀφῆματα δὲ αὐτὰ τὰς
θεῖας δὲ χάς ἐκείνου τῆ γέροντος, εἰς χαλασμόν καὶ ἰσχυροῦσιν τῆς
σατανικῶν ὡς χρωμάτων, καὶ πφασμῶν. καὶ φθάνοντας εἰς εἶνα με-
νώτατον κελλίον τῆς πνύματικῆς του παλάστας, ὅπου ἔλιπε μακρὰ
ἀπὸ τῶν ἐκείνου τῆς κῆν πέντε μίλια, ὅποιος τόπος ἀνομάζεται Ὁ-
λάς, ὡς καμῆ ἐκεί σαράντα χρόνους χωρὶς κημίαν ὄλιγωνίαν καὶ ὀνη-
ρίαν, θεομινὸν ὡς πάντοτε μὲ εἶνα ἔρωτα ὡς κηκῆ, καὶ κημῶν μὲ
ὡς πῦρ τῆς θεῖκῆς ἀγάπης. Μὰ ἔς ἡ θελεν εἶσαι δὲ αὐτὸς ὡς
ἀφῆτος νὰ φανερωθῆ μὲ λόγια, ὡς νὰ ἐπαμῆτη τοῦς κηπω ὅπου ὑπ-
μενκεν ἐκεῖ; ὡς θέλει ὁμιληθῆ τῆτο φανερά, ἐπειδὴ πᾶσα λογὶς του
κηπος ἐσπῆντὸν ὡς ἐτελειώετον κηκῆ, καὶ χωρὶς κηκῆ μαρτυρᾶ;
ὡς ὡς ἀπὸ κηποιαις ἀρχαῖς, καὶ ὡς ὡς κηκῆς ἀφορμῆς τῆς ἐργωντου δὲ
κηκῆ τῶν πανασίαν διαγωγῆν ὡς ἀναστροφῆ τῆς ξηροῦσιν τοῦτου
ἀφῆτος.

αἰδρός . τῆτος ἔξωγε μὲν δὲ τὸ ὄλα τὰ φαγητὰ ὅπου συγχωροῦνται
εἰς τὴν ἐπάγγελμα τῆς ἀναχῶν, ἀμὴ πολλά ὀλίγον, καὶ τῆτος τὴν ἐπα-
μνε, δὲ τὴν ἀρίστη καὶ τὴν εἰς τῆς τῶν ὑπερηφανείαν καὶ τῶν δυνά-
μιν τῆς ἐπάσεως πανσόφως . Ἀλλὰ τὴν μετὰ τὸ ὀλίγον φαγητὸν ἐλύπα καὶ
ἐθλίβε πολλά ἔμὲ παντοῖον βόπον τῶν υαγομῶν καὶ λυσαδάη πῶν
τὰ βοώματα δέσποιναν, τῶν γαστριμαργίαν, φανάζοντας μετὰ τῶν ἐν-
δειαν, ἔμὲ τὴν λείψιμον τῆς φαγητῶν, ἔμὲ λέγωντάς τις, σιώπα, χαλι-
νῶνου . πάλιν μετὰ τὴν γούεται ἔμὲ τὴν δοκιμάζει καὶ ποιον μέρος δὲ τὸ ὄλα,
ἐκατέδ οὐλανε καὶ ἐκλάβωνε τῶν τυραννίδων τῆς κκοδοξίας . ἀλλὰ
καὶ μετὰ τῶν ἐρημιῶν ἀκροῖ, ἔμὲ τῶν ἐρησιῶν τῆς συλκρινωνίας καὶ ἐσμι-
ξεως τῆς ἀθρώπων, ἐκατέβρεσε τὸ καὶ βόπως τῶν φλόγα ἐτομῶν τῆς
καμίνου τῆς κκοδοξίας, εἰς τὸν ὅπου τῶν ἀπετέρωσε καὶ ἐκατέ-
πωσέτην παντελῶς . πάλιν τῶν προσκυῶσιν τῆς εἰδῶλων, ἤρουν
τῶν φιλαργυρίαν, τῶν ἐουχῶ ἀνδρῶν μὲν ὁ ἀνδρείος οὗτος, μετὰ τῶν
ἐλεημοσύνῳ ὅπου ἔκαμνε πρὸς τοῖς δεομῶν, ἔμὲ τῶν ἀπὸ τῆς καὶ
ἐρησιῶν ὅπου ὑπόμνε ἔμὲ τῆς ἀναγκῶν χειρῶν . τὸν δὲ θάνατον ὅπου ὑπό-
μνε καὶ τὴν ὄραν ἢ ψυχῆς, καὶ τῶν ξομάραν καὶ πῆράλυσιν, ἤρουν τῶν
ἀκροῖαν, νύτῃων τῆς τῆν καὶ κκοδοξίας τῆν μετὰ τὸν κκοδοξίον καὶ μετὰ τῶν ἐνθύ-
μνησιν τῆς σωματικῆς θανάτου, τῶν ἐγερῶν καὶ ἐπῆρακίνα εἰς τὰ θεῖα καὶ ἔρ-
γα . πάλιν μετὰ τῶν λύσιν ἔμὲ τῶν ἐλευθερίαν ὅπου εἶχεν δὲ τὸν πάσιν λο-
γῆς προσάθησαν, ἢ ἔμὲ τῶν ἀφῆσιν καὶ γούσιν ὅπου εἶχε τῆς αὐτῶν
πραγμάτων, ἔφυγε καὶ ἔλυσε τὸν δεσμὸν τῆς βλαπτικῆς, λόπης, ὅπου
χρονῆται δὲ τῶν προσάθησαν τῆς ὑλικῶν πραγμάτων . εἶχεν ἀκροῖ
ἐκτὸς προθανατωμῶν μετὰ τῶν μάχων τῆς ὑπακῆς τῶν τυραννίδων
τῆς ὀργῆς, καὶ τῆς θυμῆς . ἔξω δὲ τῆς μετὰ τὸ ὀλίγον παντελῶς ὄγαλ-
μα τὴν σωματικῆν ὅπου ἔκαμνε δὲ τὸν κκοδοξίον, ἔμὲ τῶν ὀλίγων ὀμι-
λίαν ὅπου εἶχεν δὲ τὸν σῶμα του, ἐθανάτωσε τῶν ἀραχνῶν βδέλ-
λαν τὴν κκοδοξίας, τὴν ὅποιαν ὀνομάζω ἀραχνῶν, Ἀλλὰ τὴν καθὼς ὀραχ-
νης παῖναι τὰ πεζομῶν ζωφία εἰς τὴν πανίνου ἔμὲ πηλίζει τὰ ἀμάτως,
τέτοιας λογῆς ἔμὲ κκοδοξία παῖναι τοὺς ἀθρώπων τῶν κκοδοξίον,
ὅπου ἀγαπῶ σῶν κκοδοξίον ἐπαμνοῖς, ἔμὲ τῶν ζωφίως τῶν πνέ-
ματικῶν . πάλιν βδέλλαν τῶν ὀνομάζω, Ἀλλὰ τὴν ὄγαίνει ὀλλω τῶν ἀλη-
θινῶν ζωφίω δὲ τῶν ψυχῶν . Τί ἦτονε λοιπὸν δὲ τὸ μνοῦναι τὴν καὶ βρῶ-
ση ὀμαυόριος οὗτος ; δὲ βραβεῖον ἔμὲ τὸν ἐπαθλον τῆς ὀγδοῆς κακίας, ὁ
καθαρισμὸς ὁ ἀκρότατος καὶ ὀπιμελέστατος δὲ τῶν ὑπερηφανῶν ὅπου
εἶναι σῶν τῆς θῆ . τὸν ὅποιον καθαρισμὸν ἤρχισεν ἐκτὸς ὀνίος βρῶν . λ. ς .

σελεύλ με τὴν ὑπακρίω, & ἐτελείωσέν ὁ πῆρ ἐπουρανίου ἱερουσαλήμ
κύριος, ἐρχόμενος με τὴν προυσίαν του, & ὑψόνοντας ἐναντίον της τὴν
ταπείνωσιν. χωρὶς τὴν ὁποῖαν δὲν θέλει ἀφανισθῆ ὁ δὲ βολος, οὐδὲ ἡ
σύμμορφός του (σωφροσύνη & σωμιλία). Μὰ εἰς ἕνα τόπον εἰς τὴν Ἰβύ-
φασμα τῆ το τῆ σεραιούτου, θέλω μὲν εἶλαι τὴν βρούσιν τῆ δ' ακρύων
του, πρᾶγμα σαάνιον, ὅπου δὲν ὀρίσκειται εἰς πολλούς, τῆ ὁποῖων
ὡς τὴν σήμερον ὀρίσκειται δ' ἐργασήριον & κατοικητήριον, ὅπου
εἶν' εἷα ἀπὴλαιον μικρότατον βαλμύρον εἰς μίαν ἐχάλαν καὶ ἐρημίαν
ὑπεκίτω εἰς εἷα ὄρος, ὅπου λείπει δὲ τὸ κελλιονόου & δὲ καθεᾶλλο
κελλιονόου, ὅσον ἡδ' αἰέτον νὰ φράσῃ τὰ αὐτὰ τῆς κενόσξιας, καὶ
ὁμως ἐφθασεν ὡς τὸν οὐρανὸν με τοὺς ἀνασταγμὰς ὅ με ζεὺς ὀδ' υρ-
μούς, καὶ ἄλλα τοιαῦτα ὅπου ἔχουσι σωφροσύνη νὰ γίνουται ἀπ' ἐκεί-
νω ὅπου κτυποῦνται & κενόωται με μαχαίρας & με πυρρῶμα
σίδηρα ὅπου σερδούονται τὰ ὀμμάπα τως. τόσον ὀνον ἐπερνε,
ὅσον ἐλόμαζε νὰ τὸν σῶνῃ ἰσχύφύλαξιν τῆς οὐσίας τῆ νοός του, δὲ νὰ
μὲν ἀχαμνή & νὰ βλάπεται δὲ τὴν πόλιν ἀργυρῶν. Πρὶν
τῆ ὀνου, ἐπροσεύχεται πολλὰ, καὶ δὲ ἐπέζε τὰ βιβλία του, καὶ τῆ
ἦτον μόνον δ' χαλιναί καὶ δ' ἐμπόδιμα τῆς ἀκρίδας σιμᾶ εἰς αὐ-
τόν. ἀμὲν ὄλος ὁ δρόμος τῆ καρῆ του ἦτον εἰς αὐτὸν ἡ ἀσίνας ὅ παν-
τοτιμὴ προσδύχη. ὅ μίαν ἀγάπην πρὸς τὸν δὲ ἀσύκρινος. Δὲ τί καὶ
ἡμέραν ὅ νύκτα φανταζόμενος με τὴ καθαρώτατον καθρέφτω τῆς
ἀγνείας & καθρόπητός του, δὲν ἡθελε νὰ χορτένη, μᾶλλον δὲ νὰ εἰπῶ
πλεᾶ ἀμυδιώτερα, δὲν ἐδ' αἰέτον. Κάποιαν φορὰν εἷας μοναχὸς
τόνομα μωῦσῆς ἔσαντας νὰ πρᾶκνηθῆ ὡς δὲ εἷα κείνον δὲ
εἷα ζῆλον, καὶ μίαν θεμιτὴν ἐπιθυμίαν νὰ θελήσῃ νὰ μιμηθῆ τὰ πρᾶ-
δείγματα τῆς ζωῆς ἐτουνοῦ τῆ ἀγίου καὶ θεοφόρου πατρὸς, τὸν πρᾶ
καλέ πολλὰ με πολλὴν πρεσβείαν καὶ μεσιτείαν πατέρων, νὰ τῆ γρηῖ
μαθητῆς, & νὰ μυσαρωθῆ καὶ νὰ διδαχθῆ ἀπ' αὐτὸν ταῖς ἀρχαῖς τῆς
ἀληθινῆς φιλοσοφίας. λοιπὸν ἔσαντας νὰ ἀναγκάσῃ με τὰ πρᾶκαλέ
ματὰ τως ἐπειρῶν τῆτον τὸν μακάριον, ἐδέχθη κενάπ' αὐτόν. καὶ προ-
σάσαντας ζε καποῖαν φορὰν ὁ μακάριος νὰ φέρῃ δὲ πύπεται ὕλλω
καὶ κενάπ' αὐτῆς καρποφόρον, δὲ νὰ καλλιερῆσῃ ἕνα λάχανα, φθαίνω-
τας ὁ μωῦσῆς τὸν τόπον ὅπου τῆ ἐδ' εἶξεν, ἐτελείωνε χωρὶς καμίαν
ἀκνηριαν ἐκείνον ὅπου τὸν ἐπρόςαξε, ὅ τότε φθαίνοντας τὸ βαδύ με-
σημέριον, ὅ πυρόνοντας τὸν τόπον ὡς εἷα καμίνῃ ὁ ἀκρότατος
φλοῖμος καὶ ἡ καῦσις τῆ ἡλίου, Δὲ ἡ ἦτον λοιπὸν ὁ ὕσπερος τῆ μίνων,
ὁ αὐτοῦ

ὁ αὐγρυσος, ἔσωντας νὰ ἀχαμνίη ὁ μωῦ τῆς, ἔκρυρα σμῖος ἀπὸ τὸ
κρυβάλιμα τῆς χάμας, ἐποφάσισε νὰ ἀπαπαυθῆ καμπέσον, ἔλα
τῆς παλῶντας ὑποκατωθίον εἰς μίαν μεγαλώτατην πέτραν, ἔθεκεν
ἐκεῖ, ἔκοιμάτον. ἀμὴ ὁ φιλανθρώπος θεὸς δὲν θέλωντας νὰ πικραῖνη
εἰς ἴπποτας τοὺς δούλους σου, ἔσωντας νὰ εἶναι σιμὰ νὰ πέση ἡ πέτρα
ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔμελλε νὰ κινδυνώσῃ ὁ μωῦ σῆς, πεσθαιῖ ἐλευθε-
ρόνωντας ἔν μετῶ (ωθήθη σου ἀσπλαγχνίαν, καὶ ἐλεημοσύνην. ἔ με
πῶνα ἔσπον, τὴν ἀ δέλω εἶπει. Δύο σκόρμος οὗτος ὁ μέγας πατήρ
Γωάνης εἰς τὸ κελλίον σου, ἔ προσδύχοντος καὶ ἀχολούχοντος εἰς τὸν
ἐαυτόν σου, καὶ εἰς τὸν ἴν, ἐκατέβηκεν εἰς λεπτότατον καὶ μικρότατον
ὑπνον, καὶ βλέπει ἔ ἔρχεται εἰς ἐκεῖνον κάποιος γέρον ἱεροπρεπῆς,
καὶ ἔξυπνάον, καὶ ἐκαταδίκαζόν ἔν τὸν ὑπνον, καὶ ἐλεγεῖν.
Γωάνη πῶς κοιμάσαι ἔτζη ἀμέριμος; καὶ ὁ μωῦ σῆς ἀρίσκειται εἰς
κίνδυνον; λοιπὸν ἔ ὀγλυρούτερον ἔξυπνάοντας, πρὸς τοῦς ἀματώ-
νετον μ' τὴν προδολίῳ, πρᾶξα λῶντας τὸν ἴν ἔξ τὸν μαθητήν σου,
καὶ ἀφοῦ ἔφθασεν ἐκεῖνος ἐκείνῳ τὴν ἔσπῆρα, τὸν ἠρώτα μὴ ἄρα νὰ
τῆ ἔλαχε ἴπποτας δ' ὀσκολον πρᾶγμα, καὶ ἀέλιπον, καὶ ἐκεῖνος τῆ
ἀπεκρίθηκε, παρὸ λίγον μὲ ἐπλάκωνε μία πέτρα μεγαλώτατη ἔ ἔθα-
νάτον ἔ με, κοιμώμενον ὑποκατωθίοντας, ἀ δὲν ἠθέλα ἐγερθῆ μὲ
εἰς ἀ πῆδημα γεμάτον θόρυβον, βαίνοντας εἰς τὸν νοῦ μου πῶς ἔχῃ
νὰ ἠθέλα ἀκούση τὴν φωνή σου, καὶ πρὸς τοῦ εἶ δ' ἀ ἐκείνῳ τὴν πέτραν,
καὶ ἀπαπάθηκε, καὶ ἔπεσεν καὶ ἀκούμπησεν εἰς τὴν γῆν. τὸ ὁποῖον
ἀφοῦ δ' ἐγερθῆσεν ὁ κατὰ ἀλήθειαν ταπεινός ἐκεῖνος, δὲν φανερώ-
νωντας τῆ μαθητῆ σου κατὰ πρᾶγμα ἀπ' ἐκεῖνα ὁποῦ εἶχεν ἰδῆ, με-
φωαῖς κουπάης, καὶ μὲ ἀνάγκης ἀγάπης θερμότητος ἀνυμνάοντας
πύχαρις τὸν ἴν. Ἡ τὸν ἀκουμὶ ἔ ἰαξὸς τῆ ἀφανῶν λαβωμαλίων ἔ
ἔσπαται, ὁ τῆ θεοῦ τὸς ἀνθρώπος. ἔξ τὴ εἰς μοναχὸς ὀνόματι
Ἰσακ ἔσωντας νὰ βασανίζεταί κάποιον φορὰ δ' ὀσκατὰ ἀπὸ τὸ βά-
ρος τῆ φιλοσαρκῆς δ' ἄμνος τῆς πορνείας, ἔξωντας δραμαῖος ἔφθασεν
εἰς τῆτον τὸν μέγαν ἀνδρα, ἔσωντας νὰ ἔξ ἔξ ἡ πορημῶς ἀπὸ παντα-
χοῦ μὲ τὴν πολλὴν ἀθυμίαν καὶ θλίψιν, καὶ κλαίωντας καὶ ἀλας ἀνά-
ζωντας, τῆ ἐφανέωσεν τὸν ἔμφυτον πόλεμον ὁποῦ εἶχε. λοιπὸν ὁ θαυ-
μασὸς τῆτος ἀνδρας ἔσωντας νὰ θαυμάση τὴν ταπεινώσιν σου, ἀς σα-
θοῦμεν τῆ λέγει εἰς προσευχῆν ἀδελφὲ καὶ οἱ δ' ὄσμας, ἔ βέβαια ὁ
ἀγαθὸς καὶ πανοικίρμος θεὸς δὲν δέλει πρὸς τὴν προσδολίῳ μας.
ἔσωντας νὰ γρηῖ τῆτο, πλὴν πρᾶ νὰ τελειωθῆ ἡ προσδολίῳ, καί με-

νος, ἀκριβῶς πρὸς ὅσον πλεονῆς καὶ ἐπιμύρου ἀδελφῶν ἀδελφός, ὁ
θεὸς μὲν ἔκαμνε δι' ἐπιθυμίαν τῆς δουλείου, διὰ τὴν δ' ἐξ ἀληθείας
καὶ εἰς τὴν τὸν προφήτην δ' αβιδι, ὁ δὲ τῆς σαφῆς ὄφει ἐφυγε δ' ἀμα-
ζόντων μετὰ τὰς μάστιγας τῆς σαφῆς πρὸς αὐτῶν. ὁ δὲ ἐκεῖνος ὁποῦ
πρῶτος θεοφῶντας τὸν αὐτὸν τοῦ χωρὶς καμῖαν ἀρρώσταν καὶ χωρὶς κα-
νεῖνα ὄχλον καὶ θόρυβον ἀπ' ἐκεῖ ὁ δὲ ἐκεῖ, ἐδαύμαζε καὶ ὕψισατο, ὁ
ἀνέπεμπε τὴν χάριν ὁ τὴν δὲ χάρις εἶαν εἰς τὸν δ' οὐρανὸν ἦν, καὶ εἰς
τὸν δ' οὐρανὸν τοῦ δ' οὐλον. Ἐξω ἀπὸ τῆς ἐσώσας νὰ ἔχη ἐπιμῶν
ὁ αἰσθητὸς οὐτος πατὴρ νὰ χορτένη μετὰ πολλῶν δ' ἀφίλθων καὶ πλῆθος
τῶν λόγων τῆς χάριτος ἐκείνης ὁποῦ ἠορῶνται εἰς αὐτὸν, χυμῶντας εἰς
αὐτοὺς ἀρθῶντας τὰ τῆς διδασκαλίας νὰ ματα, πινὲς πονηροὶ ἀνθρώποι
κεντοῦ μύρου ἀπὸ φθόνου, καὶ μηχανῶ μύρου νὰ κρατήσω καὶ νὰ παύ-
σοι τὴν τὸς αὐτῶν ἀφέλειαν, τὸν ἐκράζοντι λόγον, ὁ φιλίαν. ἀμὴ ἐκε-
νος ὁποῦ ἐκάτερε πᾶς καθε πρᾶγμα ἐδ' αὐτῶν μετὰ τὴν χάριν καὶ τὴν δ' ὕ-
ναμιν τῆς ἀδ' ὕψισατος τῆς χυ, δὲν θέλωντας μόνον νὰ ἀφελῆ με-
τὸς λογιστοῦ καὶ νὰ παύσῃ ἐκείνου ὁποῦ ἐπαγγέσασιν εἰς τὴν λόγον
τοῦ, μὰ πλῆθ' ἄλλων ὁποῦ ἐπὶ τὴν ἀφελίαν μετὰ τὴν σωφίαν ὁ μετὰ τὴν φι-
λοφίαν τῶν ἔργων τοῦ, ἢ νὰ κέρη, κατὰ τὸ γεγραμμένον, τὴν ἀφορ-
μὴν ἐκείνην ὁποῦ ἐζητοῦσιν ἀφορμῶν, ἐπώπασε καμπόσον καμρόν,
παύωντας ἀπ' ἐκεῖ καὶ ἐκεῖθεν δι' ἐπιθυμίαν καὶ γλυκύτητα τοῦ ρεῖθρον
τῆς διδασκαλικῆς τοῦ λόγου, λογίζοντας πᾶς ἡτονε καλλιώτερον νὰ
ζημιώσῃ ὁλόγον τοῦ ἐραστῆς τῶν καλῶν, τοῦ ὁποῖου τάχα ἐμελλε νὰ
ἀφελῆ ὁ μετὰ τὴν σωφίαν τοῦ, πρᾶ νὰ πρᾶκινήσῃ εἰς πόλιοςτέραν ὁρ-
γὴν ἐκείνου τοῦ ἀγνώστου καὶ ἀχαρίστω κριτῆς, ὁ νὰ τοὺς ἐκμά-
νη εἰς τὴν κακίαν. Ἄρα τῆς τοῦ καὶ ἐκεῖνοι ἐσώσας νὰ δ' ἀλαβηθοῦσι
τὴν τὸς αὐτῶν καὶ μεξιοτήτα τῆς ἀγῶν, πᾶς θεληματικῶς ἀνε-
χῶρε ἀπὸ τοῦ λόγου τῆς διδασκῆς, γνωρίζοντας ἐσφάλματος, καὶ
βαύωντας εἰς τὸν νοῦν τῶν τῆς λογῆς βρούσιν ἀφελείας εἶχασιν φράξῃ, ὁ
πᾶς τῆς ζημίας ἐχρημάσιν ἀποῖ εἰς ὅλες, ἐχρημάσιν πρᾶκλήτορες τῆς
ἀδελφῶν, ὁ ἐζητοῦσασιν ὁμάδι μετὰ ἄλλης τὴν τῆς διδασκαλίας λό-
γον. ὁ πᾶς τοῦ λοιπὸν πάραυτα ἐκεῖνος ὁποῦ δὲν ἦτον μαθητῆς νὰ
ἀντιλογάται, ὁ πάλιν μιᾶς λογῆς ἀνάπασε τὴν πρῶτην κατᾶσα-
σιν ὁ τῆς. τοῖς ἐξ ὅπως λοιπὸν θαυμάζοντας τὸν ὅλοι ὁμάδι πᾶς
ἐπὶ τὴν ἀφελίαν ὁλοῦ εἰς ὅλα τὰ καλὰ, καὶ τὰς ἀρετὰς, οἶον εἶνα νέον με-
σεα ὁποῦ ἐφανερῶθηκεν ἀπὸ τὸν ἦν, τὴν ἀνεβάσασιν ἀναγκαστικῶς εἰς
τὴν ἡγεμονίαν καὶ κυβέρνησιν τῶν ἀδελφῶν, ὁ φύσωντας ὁ σικνῶντας.

Παλ. ρμδ.

Πρὸς ολιπ. δ. η.

Πασιμ. ρδ.

δεξά να ἐποιήσῃ χάριν λόγου τὸν λύχνον εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἡγουμένης
 κτὴν λυχνίαν οἱ καλοὶ τῶν ζιζιτιῶν πρυμμάτων δοκιμασίαι. εἰς ἔσπορον
 ὁ ὡς ἐκείνοι ὡσὺ εἶχασι τέτοιαν γνώμην δεξά τῆς λόγου σου, δὲν ἡπατη
 θήσασιν ἀπὸ τῆς ἐλπίδατος. δεξά τί ἐ αὐτὸς προσέρχεται εἰς ἔσπορον, Ε'ξ. κ. δ.
 ἐμπένωτας εἰς τὸν ἀδύβιν γόρον, δέχεται τὴν ἐμθεῖ τετυωαμέ
 νων νοιοθεσίαν καὶ θεωρίαν, ἐμβαίνωντας μενοερας καὶ πινύμα- λουκ. 5.
 ἕκαστῶν βαθμῶν, ἀνοίγει τὸ σῶμα εἰς τὸν λόγον τῆς θεῖς, ἐπέρωντας πάλ. μ. δ.
 εἰς τῆς λόγου σου τὴν χάριν τῆς παναγίου πινύματος ἀπὸ τὸν καλὸν δι-
 σαυρὸν τῆς καρδίας σου, ἐπεμψεν ἔξω ἐ ἐρδύθηκε λόγον ἀγαθόν. τε
 ζιζις λογίς λοιπὸν τελειώνει δὲ τέλος τῆς ὁραμένης ζωῆς εἰς τὴν φρον-
 τίδα καὶ ὁδηγίαν τῶν ἰσραηλιτῶν μοναχῶν, δεξά φέροντας μένον εἰς τὸ το
 ε πρῶμα ἀπὸ τὸν μωσῆα, διότι ἐτῆτος ἀνέβηκε ἀσφαλῶς καὶ βε- Γωάν. α.
 βῶως εἰς τὴν αἰὼν ἱεροσαλήμ, δεξά τί δὲν ἡδύρω ὡς ἐκεῖνος ἐσερδύ- ἀδ. π. δ.
 θηκε τὴν εἴσοδον ἐτοιμῆς τῆς κῆτω καὶ γηίνης, μαρτυροῦσι δὲ εἰς ἐκεί
 να ὅπου λέγουμεν, ὅσι δὲ ταλαύσασι δεξά λόγου σου ταῖ ἀσηχήματα ἐ
 τῆς διδασκαλίας τῆς παναγίου πινύματος, ἐ πολλοὶ ὅπου μετὸν λό
 γον τῆς διδασκαλίας σου ἐτωδήσασι, καὶ σάξουται καθημερινὸν ἕως
 τὴν σήμερον. μαρτῶ ἀριστος τῆς τῆς σοφου τούτου σωτηρίας ὁμάδι ἡ
 Ἐφίας, ὁ νέος δαβίδ. μαρτῶ εἶναι ἀκαμι καὶ ὁ καλὸς ἡμῶν ποιμὴν
 καὶ καθηγούμενος Ἰωάννης, ἀπὸ τὸν ὁσποῖον ἐσωντας να πρῶμα λεθῆ
 ὁ μέγας οὐτος, συγκαταβαίνωντας μετὸν λογισμὸν ἀπὸ εἰ σίναμον ὅρος,
 ὡς καὶ ἄλλος νέος μωσῆς θεωρῶς τῆς θεῖς, μᾶς ἐδ εἶξε τῆς θεογραφοῦ
 πλάκας, ἀ ὁσποῖον ἀπ' ἔξω πωδέχρισί τα διδῶματα ἡ μαθήματα
 τῆς πρυκλικῆς ζωῆς, καὶ ἀπὸ μέσα, τα μαθήματα τῆς θεωρητικῆς ζωῆς.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΑΒΒΑ ΙΩΑΝΝΟΥ,
 ἡγουμένου τῆς Ρ' αἰθῆς πρὸς Ἰωάννην τὸν ἀξιάγατον τῆς Σινᾶ ὁρου
 ἡγουμένου, τὸν ὁπίκλιω Σχολαστικόν, ὑπερον δὲ καὶ ἀπὸ τῆς συγ-
 γραμματος ὀνόμαδι πάντα, τῆς Κλίμακας.

ΤΩ ὙΠΕΡΦΥΕΣΤΑΤΩ, ΚΑΙ ἸΣΑΓΓΕΛΩ,
 πατρὶ πατέρων, καὶ διδασκάλῳ τῶν ὑπερλίαν, ὁ ἀμαρτωλὸς
 Ἰωάννης τῆς Ρ' αἰθῆς ἡγούμενος, σὶ καὶ χάριν.

Ενωρίζοντες ἡμεῖς οἱ ὀτελεῖς τὴν σὶ καὶ ἀδιάκριτον καὶ ἀναμφί-
 βολόν σου πρὶν πρὸ ὅλα ὡς καὶ εἰς ὅλας ταῖς ἀρεταῖς κατακακῶ-
σημί

Δδτ. γ.

σημιλίου ὑπακώ, Ἡ μάλισα ὅπου ἠθελε κάμει χρείαν νὰ κά-
 μης ὑποταξάτω πῶς ἄλλο κέρδος εἰς τὸ πάλανον καὶ δ' ἡ χάρισμα ὅπως
 σὲ ἐδόθη ἀπὸ τὸν θεόν, ἠδελφίστατον νὰ κάμωμεν τῷ θεῷ πρᾶξι λίον εἰς
 ἐσένα, βαίοντας εἰς τὸν νοῦν μας ἐκεῖνον ὅπου λέγει ἡ γραφή, ἐρώτησε
 τὸν πατέρα σου, καὶ θέλησόν σου ἀγαθή εἰλη, Ἐ δὲ πρεσβυτέρους σου, Ἐ θέ-
 λω σου εἰπέ. Ἀλλὰ τούτην τὴν εἰρήνην προσηύχοντες εἰς ἐσένα μὲ τὰ
 παρόντα μας γράμματα, ὡς κοινὸν πάντων πατέρα, καὶ πρεσβύτερον
 ὅπου πῶς εἶπες ὁ λόγος εἰς τὴν ἀσκήσιν, Ἐ εἰς τὴν ὀξυτήτα τῆς νοῦς, Ἡ
 ὡς εἰς διδασκαλίαν ἀριστον, καὶ πρᾶξι λουμὴν τὴν ἀκρότητα τῆς ἀρε-
 τῶν σου, νὰ στείλῃς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐκεῖνα ὅπου ἐθεώρησες εἰς
 τὴν θεωρίαν τῆς θεῶν, κατὰ τὸν πάλαιμυσία, εἰς τὸ αὐτὸ ὅρος τὸ σῖμαλον.
 καὶ νὰ φέρῃς εἰς δ' μέσον εἰς διδασκαλίαν τῆς νέου ἰσραήλ, ἐκεῖνῶν λέ-
 γω ὅπου νεωστὶ διγύηκασιν ἀπὸ τὴν νοητὴν ἀγγυπτον, Ἐ ἀπὸ τὴν θά-
 λασαν τῆς κοσμικῆς ζωῆς, ὡς πλάκας ἱεράς θεογράφου, τὸ ἕμιον
 βιβλίον ὅπως πέμπεται ἀπὸ ἐσένα πρὸς ἡμᾶς. καὶ ὡς λοιπὸν δὲ λόγος
 μένος ἀπὸ τῆς βουλή σου τὴν θεοδότησάν σου γλάφῃ, ἐθαυμαζύργη-
 σες εἰς τὴν θάλασαν ἐπουκῆς τῆς ζωῆς, τοῦ εὐρόπως Ἡ κατὰ τὸ πρὸν,
 μὴ ἀπαξιώσης πρᾶξι λουμὴν ἀπὸ ἡμᾶς, νὰ ἀνατάξῃς καὶ νὰ συγ-
 γράψῃς ὡς μέγας πῶντι καθηγητῆς καὶ διδασκαλός, χωρὶς κανένα
 ἔκνον Ἐ κατὰ τὸν πρᾶξι λουμὴν εἰς τὴν μεναδηνὴν πολι-
 τείαν, πρὸς σωτηρίαν ἐκεῖνῶν ὅπου ἐδιελέξασιν ζωῆν ἀγγελικὴν πολ-
 λιτείαν, δὲν λογαριάζονται θωπέαν ἡνὰ ἡ κλακείαν ἐκεῖνα ὅπου
 λέγουσιν ἀπὸ ἡμᾶς, διότι καλὰ ἢ εὐρεῖς ὡς ἱερά κεφαλὴ, πῶς τὰ
 τοιαῦτα εἶναι ἀλλόθια ἀπὸ ἡμᾶς, ἀλλὰ βαίοντας εἰς νοῦν σου ἐκεῖνον
 ὅπου βλέπεται φανερά καὶ νοεῖται, καὶ λέγεται ἀπὸ ὅλης. Ἀλλὰ τῷ
 ἐλπίζοντι εἰς τὸν θεόν, πῶς ὀγλίγορα θέλωμεν δεχθῆναι, Ἐ θέλωμεν εἰσαγ-
 καλιθῆναι ἡμῶν σου ἐν πλάξιν ἐλχάραγματα, ὅπως ἡμεῖς ἐλπίζομεν,
 τὰ ὅσα ἐχρῶν νὰ καθοδηροῦν ἀληθῶς ἐκεῖνο ὅπου θέλωμεν νὰ τῶς
 ἀπὸ τῆς ἐπιχωρὶς καμίας πλάξιν, καὶ ὡς ἡμῶν σφάλμας ἐσπρημῆς
 εἰς εἰς τὰς πύλας τῆς ἐρανῆς, ὅπως ἀναβάξῃς ἐκεῖνος ὅπως θέλωμεν χωρὶς
 κανένα βλάψιμον καὶ ζημίαν, περὶ τῶν ἀνεμπόδιστος τὰ πῶντι μα-
 κίας τῆς πονηρίας, καὶ ὅπως κομποκράβας τῆς σιότητος, καὶ τοὺς ἀρχοντας
 τῆς αἰετος. Ἀλλὰ νὰ εἶναι Ἡ ὁ Γακὸς ἐσαντας Ἡ τὰ εἶναι ποικιλῶν τῆς
 πρᾶξι λουμὴν, ὅπως ἐσοχάσθῃς εἰς τὴν κλίμακα ἐκεῖνῶν τῶν τοιαῦτων
 φοβεραν ὅπως ἴσως, πῶς ὅπου πῶς ὅπου ὁ λογικῶν θεμιμάτων προεξῶς,
 καὶ διδασκαλός, ὅπως μένει μὲ ὅπως ἴσως, ἀμὴν Ἡ μὲ ἀλήθειαν, ἠθελε
 δωρηθῆναι

Γεν. κ. η.

δωθηθῆναι δείξει μίαν αἰσθον καὶ ἀνάβασιν χωρὶς καμίαν πλάττω Ἐ
ἀπάτην πρὸς τὸν θεόν· ἔρωθ ἐν κῶπιμώτατε πῶρ.

Ἐπιστολὴ ἀμοιβαία. Ἰωάννης Ἰωάννη, χαίρειν.

Πρόδελφικα ὡς πρέπει εἶναι εἰς τὸν σεμνόν σου εἶον Σάπαθῆ, ἔ
εἰς Πλωκαθαράν, ἔ τε παρὰ τὸν ἀδελφόν σου καρδίαν, τὴν ἑμὴν σου
ἐπιστολῶν, μᾶλλον δὲ πρὸς αἴτιον, ἔ ὑπὲρ τὴν δὲ ὑμῶν κέ
λαδοσιν, ὅπου ἔπεμψες εἰς ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς, ἔ πῶρον δὲ ἀπὸ ἀρε
ταῖς. εἶπὲ τί ἔργον ἐδίδόν σου κατὰ ἀλήθειαν, ἔργον ἐδικόν σου, ἔ ἴδιον
τῆς ἰεραῆς σου ψυχῆς ἦτον, νὰ θελήτης νὰ ζητήσης ἀπὸ ἡμᾶς τοὺς
ἀπαθῆ ἄτους, ἔ ἔργον καὶ λόγον ἀμαθείς, διδασκαλίας, ἔ νεθεσίας
λόγον. εἶπὲ τί (ὡνήθεις σου εἶ) πάντες νὰ φέρης εἰς τὸ μέσον ἀπὸ λόγον
σου εἰς ἡμᾶς ταπεινοφροσύνης ὑποδείματα. ἀλλ' ὅμως ἡμεῖς θέλο
μεν εἰπεῖν κείνῳ, πῶς αὐτὸν δὲν ἦτον φόβος, ἔ πολλὸν κίνδυνος, νὰ ρί
ψωμεν ἀπὸ πένου τὸν ζυγὸν τῆς ὀσίας ὑπακοῆς τῆς μητρὸς ἀπα
σῶν τῶν ἀρετῶν, δὲν ἐθέλωμεν ἀποκηθήσει ἀλόγως εἰς ἐκεῖνα τὰ πράγ
ματα, ὅπως περὶ τὴν τὴν δὲ ὑμῶν κέ. εἶπὲ τί ἔπρεπεν ὡ θαυμάσιε πά
τερ, ἔπρεπεν, ἔρωτῶντας τῶν νὰ τὰ μανθάνεις ἀπ' ἐκείνους ὅπου ἦξ ὄ
ροισὶ καλὰ, εἶπὲ τί ἡμεῖς δουλοπρεπῶς ἀκούει εἰς ἐκεῖνους ὅπου ἔχουσὶ
πίστιν μαθητῶν. ἀλλ' ἐπειδή οἱ θεοφόροι πατέρες ἡμῶν, ἔ τῆς ἀληθῆς
γνωστεως μύση ἀποφασίζουσι δολματικῶς, πῶς τῶν εἶν ἡ ὑπακοῆ, νὰ
καταποείθεται πινὰς ἔ νὰ ὑπακούη δίχως καμίαν ἀμφισβήτησιν ἔ ἀμ
φιβολίαν ἐκεῖνῳ ὅπου τὸν πρὸς αἴτιον, εἶπὲ τῶν εἶδ ὁ καταφρονῶντας
δυσεβῶς ἡμεῖς ἐκεῖνα ὅπου εἶν κατὰ τὴν δὲ ὑμῶν κέ, ἐπὶ μακρὸν
τολμηρῶς τὴν ἐγγείρησιν ἐκείνων ὅπου περὶ τὴν δὲ ὑμῶν κέ, ὅχι
ὡς νὰ ἐθέλωμεν νὰ διηγηθῶμεν ἕπιπτας ὅπου νὰ ἔχῃ νὰ δώσει
μεγάλῳ πινὰ ὠφέλησαν εἰς ἡμᾶς, ἢ νὰ ξικαθαρίσωμεν ἔ νὰ φανερώσω
μεν ἐκεῖνον ὅπου ὁ θεὸς καὶ ἰερά κεφαλὴ δὲν γνωρίζεις πῶς αἰσώτε
ρον πρὸς ἡμᾶς. εἶπὲ τί ἐγὼ εἶμαι βεβαγος, τίχα δὲ καὶ κατ' ἑναὶ τῶν
φρονίμων ἀνδρῶν, πῶς ἐ τῆς δεινοῖας σου ὀφθαλμοὺς καθαρῶς ἀπὸ
πᾶσιν γεῶδιν καὶ σκοτεινῶν τῶν σκοτεινῶν πατῶν ἔπιχυσιν, καὶ πῶς χω
ρὶς κανένα ἐμπόδιον κατασοχάζεται τὸ θεῖόν φῶς, καὶ καταλαμπέ
νεται ἀπ' αὐτὸ, ἀλλὰ καθὼς εἶπα, φοβούμενος τὸν θάνατον ὅπου γη
νᾶται ἀπὸ τὴν πρᾶκτικῶν ἢ ὡς τὴν ζωὴν ἐμῶν καὶ βιαζόμενος ἀπ' αὐ
τὸν πρὸς τὴν ὑπακοῆν, ὡς ἀγνώμων ὑπὸ ἡμῶν, καὶ πῶς ἀχρῆτος ἀρί
στον

σου ζωγράφου, με φόβον, και με πόθον ἤλθα εἰς τὴν πανοσίαν σου πρὸς
εἰς αὐτὴν, συσκιάζωντας μὲν ἀπλῶς τὰ θεῖα και ἰερά λογία εἶχε μέλαινος
μόνου με τὴν γυμνίαν ἔσθ' αμινῶ και οὐκ αμινῶν μου γινώσκει,
και με τὴν ἰατροφωνον ἔσθ' οὐτελῆ και ἔκκριτον πεσοραὶ τῆς λογώνμου,
ἀφίνωντας δὲ λοιπὸν εἰς τὴν ἰζουσίαν σου ὡς διδασκάλων ἔξαρχει και
ταξίαιχα, ὡς εἰς πληρωτὴν τῆς πανδοματικῆς νόμου να τα κητακ-
σημῆσης και να τα ξεκαθαρίσης, και να ἀναπληρώσης τὰ ἐλλείποντα.
ὁμως ἡμεῖς δὲν ἐσειλάμεν ταύτην μας τὴν εἰρήσειον εἰς ἐσένα ὡς δι-
δακτῶν ἀρίστει, μὴ γήσοις, εἶχε πὶ τῆτο ἠθελει εἶσαι ἔργον ἐρχάτης
ἀνοίας, ἀλλ' ἡ ἐσύ με τὴν δυνάμιν τῆς χυ εἰσαι ἰκανὸς και δυνατός
ὄχ μόνον ἄλλως, ἀμὴν ἔσθ' ἡμᾶς τοὺς ἴδιους να μᾶς σπρίξης και να μᾶς
βεβαιώσης εἰς τὰ θεῖα ἠθι, ἔσθ' ἀδάματα, ἀλλὰ τὴν ἐσειλάμεν εἰς
τὴν ζωοδία τῆς ἀδελφῶν τὴν ἐκ θεῶ καλεσμένην, ἡ ὅποια διδάσκει-
ται και μαθητεύεται ἀπὸ ἐσένα ὁμάδι μετ' ἡμᾶς, με τῆς ὁμοσιων ταῖς
διχαῖς ὡς με κατωσιαις νοεραῖς ἐλπίδες ἐλαφρομαλῶς ἀπὸ τὴν ἀμα-
θίαν μου, και ξαπλόνωντας δ' ἀμῆρον τῆς καλάμου, και πρᾶξι-
δωντας με πᾶσαν λογίς πρᾶξιλιον εἰς τὰς χεῖρας τῆς καλῆς ἡμῶν κυ-
βερνήτου, τῆς Γύ Χυ, ἔσθ' ἡμῶν τῆς λογώνμου, τὸν ἀρχίζω λοιπὸν πρὸς
αὐτοὺς εἰς μεσιτέας σου. Παρακαλῶ ὁμως ὅλους ἐκείνοισ ὅπου θέλει
ἐκκύψει και ἀναγνώστη τῆτον τὸν λόγον, ἀν' εἶρη ἰνάς καμίαν φοραὶ ἡ
ποτασ πρᾶγμα εἰς τῆτον, ὅπου να δίδη ὠφέλειαν, να ἀναφέρη και να
ἀποδώτη τὸν καρπόν σου ἐτομου ὡς ἐυγνώμων και ἐυχάριστος εἰς τὸν
ἄριστον ἡμῶν ὅπιστάτην και διδάσκαλον, ἔσθ' εἰς ἡμᾶς πάλιν να πρᾶκα-
λέστη τὸν δὲ να χαριθῆ ἡ ἀντάμειψις τῆς εἰχφορήσεως ἔσθ' μόνος ἐτομου
τῆς ἔργου. δὲν εἰς χαζόμαλῶς ἐκεῖνα ὅπου λέγουνται, ἀλλ' ἡ κατὰ ἀλή-
θειαν εἶναι οὐτελῆ, ἔσθ' γεμάτα πάσης ἀνωσίας ἔσθ' ἀπλότητος, ἔσθ' ἰδιω-
τέας, ἀλλ' ἀποδεχόμενος τὴν πρᾶξιον τὴν πᾶσι τῆς προσφῆ-
ροντος, καθὼς τὰ δύο λεπτά ἐμείνης τῆς χήρας τῆς ἐναγ-
γελετικῆς. ἀλλ' ἡ πό θεός, δὲν ἀποδίδει τοῦ μισθοῦς
εἰς τὸ πλῆθος τῆς δῶρων, και τῆς κῆπων,
ἀμὴν εἰς τὴν θερμότητα, και πρᾶ-
θυμίαν τῆς καλῆς πρᾶξι-
ρέσεως :-

Λόγος ἀσκητικῆς.



ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΜΑΤΑΙΟΥ ΒΙΟΥ
 ἀποταγῆς λόγος, ἢ βαθμὸς πρῶτος.

10 Λόγος ἀσκηπτικὸς τοῦ ἀββαΐων αἰνίου, καὶ θεγουμνίου τῆς
 ἐν τῷ Σινᾷ ὄρει μοναχῶν, τὴν ὁποῖον ἐπέμψεν εἰς τὸν ἀβ-
 βαΐων αἰνίου τὸν καὶ θεγουμνίου τῆς Ρ' αἰθούσης διηρημένος
 15 εἰς τριάκοντα κεφάλαια, τὰ ὁποῖα καθ' ὁμοίωσιν τῆς
 βαθμῶν μίας σκάλας ἀναβάξουσιν τοὺς ἀκολουθοῦ-
 ῖτας ἀπὸ τὰ χαμηλότερα εἰς τὰ ὑψηλότερα. διὰ τὴν
 20 ὁποῖαν αἰτίσθη ὀνομάσθη καὶ κλίμαξ τὸ βιβλίον.



25 ΠΟ' ὅλα τὰ λογικὰ ποιήματα καὶ πλάσματα,
 ὅπου ἐκπίπτει ὁ ἀγαθὸς, καὶ ὑπεράγαθος, καὶ πανά-
 γαθος θεὸς, καὶ βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπέμψεν με-
 τὰ τὴν πνεύ, καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντεξέχοντος (ὁ δὲ π
 30 καλὸν εἶναι νὰ κάμωμεν ἀρχὴν ἀπὸ τὸν θεὸν, ὁμι-
 λῶντας πρὸς τοὺς δέλους τοῦ θεοῦ) ἄλλοι εἶναι φί-
 λοι τοῦ ἄλλοι, γνήσιοι καὶ καθολικοὶ τοῦ δούλοι. ἄλλοι, δούλοι τοῦ

αἰορελεῖς. ἄλλοι καθόλου ξείνοι ἀπὸ τοῦ λόγου του, καὶ ἄλλοι, καλὰ
 35 ἔαδύατοι, ὁμοῦ ἀντίδοτοι, ἔναντίοι του. καὶ φίλους, ὡς ἀγαπᾷ κεφα-
 λή, καθολικὰ λογιάζομεν ἡμεῖς σιμαῖ εἰς τὸν θεόν, ἐκείνας τὰς νοεράς ἔ-
 ἀσωμάτους ἑστίαις, ὅπῃ εἶναι ξιγύρε του, ἡζου τοὺς ἀγάβες ἀγγέλους. καὶ
 40 ὅλας τὰς ψυχὰς τῆς μακαρίων, καθὼς αὐτὸς ὁ σωτὴρ καὶ δεσπότης
 ἡμῶν μᾶς διδάσκει εἰς τὸ ἱερὸν βιβλίον, ὁμιλῶντας δὲ τὸν ἀνθρώ-
 πον ὅπῃ εἶχεν ὄρη τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον, λέγωντας πᾶς ἐκραξε
 45 τοὺς φίλους του, καὶ τοὺς γείτονάς του νὰ συγχαροῦσι μετὰ τοῦ λόγου
 του, συμπεράμνωντας καὶ ἀποδ' εἰχωντας, πῶς οἱ φίλοι καὶ οἱ γείτο-

λακ. 1. 2.

νες ἦσαν οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, καὶ αἱ ψυχὰς αἱ μακάριαι. Ἰησοῦς καὶ κα-
 θολικὸς τοῦ πάλιν δούλους, ἐκείνους οὐ τοῦ χάριτος καμίας ραθυμίας,
 δ' ἕως παντὸς ὄκνον ἀπαρθεύματα ἐκάμαπ ἔ κάμνουσι ἔ πανάριον
 τοῦ θέλημα. μα ἀνωφελεῖς δούλους, ὅσοι ἀξιοθήκασιν νὰ λάβουσι
 τὸ θεῖον βάπτισμα, μα δ' ἐν ἐρυλάξασιν καθολικὰ καὶ τέλμα τὰς (ω
 θήκας ὅπου ἐκάμαπ με τὸν θεὸν εἰς τὸ βάπτισμα. Ἐσίους πάλιν
 καὶ ἐχθρὸς τοῦ θεοῦ θέλομην νοῖται ἐκείνους, ὅσους θεωρεῖται καὶ ἐρί-
 σκουωται ἀβάπτισοι, ἢ πῖς δούσοι κακὰ. Μὰ πολέμοιοι, καὶ ἀν-
 πίδικοι εἶναι ἐκείνοι, ὅπου ὄχ μόνον ἐδιώξασιν, καὶ ἐρρίψασιν δὲ
 λόγου των τὰ παραγέλματα τοῦ θεοῦ, δὲν δέλωντας νὰ ὑπακούουσιν
 εἰς ἐκείνα, μα ἀκομὴ πολεμῶσι δυνατὰ καὶ εἰς ἀπώγειν ἐκείνων ὅπε
 τὰ κάμνουσιν. Ἐπὶ δ' ἡ λοιπὸν κατ' ἕνας δὲ τὸς προφητῶν ἐχ-
 τὸν ἰδίον τοῦ καὶ πρεπούμενον λόγον, καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀμαθεῖς δὲν ὠφε-
 λείψα ἔ παρὸν νὰ ὁμιλήσωμεν δε τούτους ὅλους, ἀς ὁμιλήσωμεν μόν-
 νον πρὸς ἐκείνους τῆς δ' ὑτέρας τάξεως, τοὺς γνησίους τοῦ θεοῦ δού-
 λους, ἐξ ἀπλότωντας πῶ ἀνάξιαν μας χεῖρα με ὑπακούω ἀδιάκριτον
 δ' ἕως ἀλλῶν ἐξέτασιν ἢ ἐρόνταν διημαμῶς, πρὸς ἐκείνους ὅπου κί-
 νοῦμενοι δὲ τὴν δ' οὐ βεβαῖντας καὶ τὴν πῖς πντως, μᾶς ἐσίεασιν εἰς τῆ-
 το καὶ ἀναγκάσασί μας, καὶ βεβαῖντας τὸν κάλαμον τοῦ λόγου μας
 ὅπου ἐδεχθήκαμεν δὲ τὴν πῖς πντως εἰς πῶ συβρωπῶν καὶ περι-
 λυτον, μα λαμπραὶ ταπῖν φροσῶν, καὶ ἀπαπαύωντας τον καὶ
 ἐγγίζωντας τον εἰς τῆς λαμπραῖς καὶ καθαραῖς τως καρδίαις ἁσῶν
 ἀπῶν εἰς χαρτία, μᾶλλον δ' ὡσῶν εἰς πνύματικῆς ταύλας, καὶ
 ζωγραφίζωντας εἰς ἐκείνας τὰ θεῖα λόγια, λέγωντας οἷτως. Ὁ λοι-
 ἐκείνοι ὅσοι εἶναι σολισμῶν με ἔ ἀξίωμα τοῦ αὐτεξουσίου, με-
 τέχουσι καὶ κοινωοῦσι τῆς θεϊκῆς χάριτος, ὅσοι με τὸ θέλημάτως
 καὶ με τὸ αὐτεξέστον δελέρουσι τὸν δὲν δε ζωῶτως, ἔ σωτηριαγ-
 τας, ἢ πῖσοι εἶναι ἢ ἀπῖσοι. ἢ δ' ἕχοι, ἢ ἀδικοι. ἢ δ' ὡσεβεῖς, ἢ ἀσεβεῖς,
 ἢ με πάθος, ἢ χωρὶς πάθος. ἢ μοναχοῖ, ἢ κοσμικοῖ, ἢ σοφοῖ, ἢ ἰδιώται. ἢ
 ὑπῖς, ἢ ἀθεοῖς, ἢ νέοι, ἢ γέροντες. καθὼς δὲ κατ' ἕνα μετέχεται κοι-
 νῶς ἢ χύσις τοῦ φωτός τῶ ἑραίνων σωμάτων, ἢ θεωρία τοῦ ἡλίου, ἔ τὰ
 εἰς ἀλλάγματα τῶ ὡῶν, ἔ τῶ καρῶν, καὶ ἀλλοεξόπως ὄχ, δε τι σι-
 μι αἰς τὸν θεὸν δὲν εἶναι προσωποληψία, καὶ καμία δεφορά προσώ-
 πων. Ἀσεβῆς εἶναι ἐκείνη ἢ λογικὴ φύσις, καὶ ἐνιτη ἢ ὅποια θελημα-
 τικῶς δεφοδύγῃ τὴν ζωῶν, ἔ χωρίζεται δὲ τὸν θεὸν, λογαριάζωντας
 τὸν ὡρητῶ τῆς ὅπου εἶναι πάντοτε, ὡσῶν νὰ μὴ ἦτονε. Παραδόμος
 εἶναι

τὸς μονα-
 χῶς τῶ κοι-
 νοβίου τῆς
 ραῖ θῶ νοῖς,
 οἱ ὅποιοι ἔ
 ἀναγκάσα-
 σι με δ' ἄσε-
 βῆ ἀνάγ-
 κων νὰ χεῖ-
 ῖν τὸ πα-
 ρὸν σῶτα-
 ρμα.
 ρηγο. τοῦ
 θεολόγου.
 παύλου.

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35

εἶναι

είναι εκείνος, ὁποῦ μὲ κακῶς εἰνοῖαν κρατεῖ τὸν νόμον τῆ θεῶ, σύ νων-
 τίστον εἰς κακὸν νοῦν, καὶ ὡσαύτ' ἀρεπικὸς γνωρίζωντας καὶ θέλωντας
 τὸ εὐαγγέλιον ὑπο ἐκεῖνον ὁποῦ θεῶ, ὁ θεὸς, τοῦ φαίνεται, καὶ λογιάζει νὰ
 πισθῶν εἰς τὸν θεόν. Χριστιανὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ μὲ λόγια καὶ μὲ ἔρ-
 5 γα, καὶ μὲ ὄλιω τῶν εἰνοῖαν τῆς ψυχῆς του, βιάζεται ὅσον εἶναι δυ-
 νατὸν τοῦ αἰθρώπου, νὰ μιμᾶται τὸν χριστὸν, πισθῶντας ὀρθὰ καὶ ἀ-
 μεμπτὰ εἰς τῶ ἀγίαν ξιάδα. Θεοφιλὴς ἦρωμ ἀγαπῶν τὸν θεόν
 εἶναι ἐκεῖνος, ὁπὲ μετέχῃ ἀπὸ ὅλα τὰ φυσικὰ πράγματα, ὁπὲ εἶναι
 χωρὶς ἀμαρτιῶν, ἔ συχωρημέδα ἀπὸ τὸν νόμον, ἔ ὁποῦ δὲν ἀμελεῖ
 10 νὰ ἐργάζεται τὸν ὅλον ἐκεῖνο τὸ καλὸν ὁποῦ δεικνύεται. Εὐκρατής εἶναι
 ἐκεῖνος, ὁποῦ σέκωντας καὶ ὀρισκόμενος εἰς τὸ μέσον τῶν ἀφραστῶν
 καὶ τῶν παλίδων, μὲ ὄλιω του τῶ δυνάμει ἀναγκάζεται νὰ μιμᾶται,
 καὶ νὰ ἀποκτήσῃ τοὺς φόβους, καὶ τὰ ἦθη τὰ ἥσυχα καὶ ἐλεύθερα ἀπὸ
 15 πᾶσαν σύγχυσι, ἐκεῖνῶν ὁπὲ εἶναι ἐλεύθεροί ἀπὸ τοὺς θορύβους
 τοῦ κόσμου. Μοναχὸς εἶναι τάξις καὶ κατὰσσις ἀγγελικῶν δυνά-
 μεων, ἐργαζομένη καὶ τελειομένη εἰς κωρμὶ ὑλικὸν καὶ ὑπαρόν. Μο-
 ναχὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁσπίος εἶναι ὁσμέρος μὲ ὄλον του τὸν σκοπὸν ἔ
 τὸν νοῦν εἰς τὰ πράγματα τοῦ θεῶ, προσκολλώμενος εἰς ἐκεῖνα,
 εἰς κάθε κωρὸν, καὶ τόπων, καὶ εἰς πᾶσα πράγμα. Μοναχὸς εἶναι
 20 ἐκεῖνος ὁποῦ ἀναγκάζει παντοτινὰ τῶ φύσιν του, τὸν ἐσωτὸν του,
 καὶ τὸ θέλημάτου, ἔχωντας παντοτινῶ, καὶ ἀζυπνον φύλαξιν
 ὄλων του τῶν ἀιδήσεων. Μοναχὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ ἔχῃ το κωρ-
 μίτου καθαρισμόνον, καὶ ἠγασμόνον. τὸ σῶμα σπασρεμένο, καὶ τὸν
 νοῦν ἀπὸ τὸ θεῖον φῶς περσπομένο. Μοναχὸς εἶναι ἐκεῖνος, ὁποῦ
 25 ἔχῃ τῶ καρδίαν τοῦ λυπη, κέρω εἰς λύπαις καὶ εἰς κλαυθμῆς, καὶ
 πᾶντοτε ἢ ἀζυπνῶνται, ἢ κοιμώμενος, γυμνάζει ἄ ἑαυτὸν του μὲ τῶ
 παντοτινῶ εὐθύμωσιν τοῦ θανάτου, ἔ τῆς μελλέτης κρίσεως. Ἦ ἀνα-
 χῶσις καὶ ὀμισεμὸς ἀπὸ τὸν κόσμον, εἶναι ἕνα θεληματικὸν μῖσος,
 καὶ μία ἀρεπὶς τῶ φυσικῶν πραγμάτων, γυνημένη ὡσαύτ' ἀπὸ μίαν
 30 ρίζαν, ἀπὸ τῶ ὀρεξιν καὶ τῶ ὀπιθυμίαν τῆς ὀπιτυχίας καὶ τῆς ἀπο-
 λαύσεως τῶ βρανίων πραγμάτων, τὰ ὀποῖα εἶναι ὑπὲρ φύσιν. Ὅλοι
 ἐκεῖνοι ὁποῦ θεληματικῶς τως ἔ ποροθυμερὰ ἀφίνουσι τὰς ἀνάπαυ-
 σεις ἐπουῆς τῆς ζωῆς, δ' ἔχως καμίαν ἀμφιβολίαν τὸ κάμνωσιν, ἢ δ' ἔξ
 νὰ ἀπολαύσουσι τῶ μέλλουσαν βασιλείαν. ἢ δ' ἔξ τὸ πλῆθος τῶ ἀμαρ-
 35 τημάτων, φοβούμενοι τὰς τιμωρίας ὁποῦ ἔχουσι νὰ λάβουσι. ἢ δ' ἔξ
 τῶ ἀγάπῶν ὁποῦ ἔχουσι εἰς τὸν θεόν. μὰ ἀν εἶναι καὶ πινὰς τὸ ἔκα-

ὀριστὸς τ' χριστιανῶ.

Πρῶτε ὀρι-
σμοὶ τοῦμο-
ναχῆ ἴδε καὶ
εἰς τὸν κ. β.
βαθμῶν.

Τὶ πράγ-
μα εἶ ἀνὶ
ἀναχατη-
σι ἀπὸ τοῦ
κόσμου.

Τρεῖς αἰπί-
αις νὰ ἀνε-
χωρῆσιν π-
νὰ ἀπὸ τὰ
πράγματα
τῶ κοσμοῦ
καὶ πῶσιν

21
αὐτῶν. δὲ ἔχουσιν ὁδὸν ἡγῶνται ἀπὸ κανονία, ἀπὸ τούτους τοὺς ἔρεις σκοπῶς,
καποῦτη ἐν ἡ ἀναχώρησις τῶ κόσμου ἔ ἡ καταφρόνησις, ἐγένηκε δὲ ἔχος λθ
γαριασμόν, ὁ μὲν ὁ καλός μας ἀγωνοθέτης, καὶ αὐτὰ μοι βδύτης μεγα
λόδωρος τῶ κόσμων μας, ὁ ἰησοῦς χριστός, θέλει κείνει, ἐπαμῶντας ἔ
ἀπὸ δεχόμενος τὸ τέλος τοῦ δρόμου τῆς ζωῆς καθ' ἑνὸς κτ' ὡς τὸ θέλει
ἔ ρφ. Ἐ κείνος ὅπου ἀναχώρησεν ἀπὸ τὸν κόσμον δεῖ νὰ σκορπίσῃ ἀπὸ
παύω του τὸ φορτίον καὶ τὸ βάρος τῶ ἀμαρτιῶν του, ἀσμιμάται ἐκεί
τους, ὅπου καθοῦνται ἐμπροσθεν εἰς τοὺς τάρους ἐξω ἀπὸ τῆς χώραν,
καὶ κλάρυσι τοὺς ἀπεθαμένους τως, καὶ μὲν παύη νὰ κλαίῃ τὸν θά
νατον τῆς ψυχῆς του, καὶ νὰ χυίη θερμὰς ἔ διάπυρρες σαλαγμὰς τῶ
δακρύων, καὶ νὰ ἀγγυῖ ἐξω ὀλοφυρμὰς χωρὶς φωνῆ τῆς καρδίας,
ὡς νὰ ἰδῆ ἡ μετὼ παρηγορίαν ὅπου γεννᾶται μέσα του, νὰ ἔλθῃ καὶ
εἰς τοῦ λόγου του ὁ χριστός, νὰ τοῦ ἀποκλύσῃ καὶ νὰ τοῦ ἀγγυῖ ἀπὸ
τῆς καρδίας του τῆς πέτρας τῆς τυφλώσεως καὶ τῆς σκληρότητος, καὶ
νὰ ἔλθῃ θερώσῃ τὸν λάζαρον, ἡ ἴστω τὸν νοῦν του ἀπὸ τοὺς δεσμοὺς τῶ
ἀμαρτημάτων, καὶ νὰ προσάξῃ τῶ ἀγγέλιον τῶ ὑπηρετῶν του, λέ
γωντάς τως, λύσετέ τον ἀπὸ τοὺς δεσμοὺς τῶ παθῶν, καὶ ἀρῆσετέ
τον νὰ ὑπάγῃ εἰς τῆς μακαρίας ἀπαθῆσαν. μὰ αὐ ἐκείνος δὲν κάμη
ἐτῆ, δὲ ἔχος καμίαν ἀμφιβολίαν, δὲν ἐπρόκοψεν, οὐ δὲ ἀφελήθη
ἥσως. Ὁ λοι ὅσοι ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἀγγυῖ καὶ νὰ φύγωμεν ἀπὸ
τῆς ἀγγυῖ, καὶ ἀπὸ τῆς τυραννίδος τοῦ σαταῶ, ἀπὸ τὸ σκότος τῆς ἀ
μαρτίας, ἔ ἀπὸ τῆς χεῖρας τοῦ διαβόλου, ἐχόμεν χωρὶς ἄλλο χρεῖαν
ὑσερα ἀπὸ τὸν θεόν, ἀπὸ κανονία μωσέα ὅπου νὰ γίνεται μεσότης μας
πρὸς τὸν θεόν. ὁ ὁποῖος σέκωντας ἀναμεταξὺ τῆς πράξεως καὶ τῆς
θεωρίας, ἡ θελεν ἔ απλῶναι τὰ χάρια του μετὼ προσόχην πρὸς
τὸν θεόν δεῖ λόγου μας, δεῖ νὰ μωροῦμεν ὁδὸν ἡγούμενοι ἀπὸ τέτοιον
ὁδὸν, νὰ περάσωμεν τῆς θάλασσαν τῶ ἀμαρτημάτων, καὶ νὰ νική
σωμεν τὸν ἀμαλὴκ τὸν ἀρχοντα τῶ παθῶν, καὶ τῶ ἀλόγων κινήσεων.
καὶ δεῖ τοῦτο ἡπατηθήκασι ἐκεῖνοι ὅπου θάρωντας εἰς τοῦ λόγου
τως, ἐλοζιάσασι νὰ μὲν ἔχουσι χρεῖαν ἀπὸ κανονία, ὅπου νὰ τοὺς ὁδὸ
γὰ εἰς τῆς σράταν τοῦ θεοῦ. Μὰ ἂς ἐπιθυμοῦμεθα, ὡς ἐκεῖνοι
ὅπου ἀγγυῖ ἀπὸ τῆς ἀγγυῖ, εἴχασιν τὸν μωσέα δεῖ ὁδὸν ἡγόντας.
καὶ ἐκεῖνοι ὅπου ἐρύγασιν ἀπὸ τὰ σόδομα, εἴχασιν τὸν ἀγγελον τοῦ θεοῦ.
Οἱ πρῶτοι ὅπου ἀγγυῖ ἀπὸ τῆς ἀγγυῖ, σημαδ δῶουσι ἐκεί
τους, ὅπου μετὼ ἐπιμέλσαν καὶ συμπαθήσαν τῶ πονόμαπκῶν ἰα
ῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἰαξ δῶνται καὶ νὰ ἔλθῃ θερώνουνται ἀπὸ τὰ παθῆ,
καὶ

και απο της αιδουσιαις οπου εχου αι ψυχαις τως, ωσαυ απο τω και ο
 δοξιαν, απο τω υπερφανιαν, απο τω οργω, απο τω λυπω, απο τον
 φθονον, απο τω οπιθυμιαν, απο τω εωαρσιν, απο τω βλασφημιαν,
 απο τω ακηδ'ιαν, απο το μισος, και απο αλλα ομοια παθη. Μα εκει
 5 νοι οπωου εφυγασιν απο τα σοδομα, σημαδ εβρουσιν ενεινους, οπωου με
 ολλω τως τω ορεξιν οπιθυμοϋσι να εγδυθουσι τω ακαθαρσιαν &
 τους μολυσμους του ταλαπωρουτως κωρμιου, και τα παθη τα
 σαρκικα, ωσαυ γασριμαρνιαν, λαμμαρνιαν, πορνειαν, φιλαργυριαν, &
 τα ομοια. οι οπωοι εχουσι χρειαν απο ενα πλεα αυσηρον και σιληρον
 10 βοηθον, αγγελον, η ομοιον εν αγγελων, ηρου να ειναι ειθρωπος εις
 τω σαρκα, χωρις σαρκα. δε τι κατα τω μεγαλοτητα εν λαβω
 μαπιαν, ετζη τως κεινει χρειαν και οτεχνιτης & οιαξος πλεα πρα
 κτικος και ποροκομχος. Πολλω αναγκω κατα αληθειαν, και μεγα
 λους και απωσους πονους και οδωιας εχουσι χρειαν, μαλιστα εις
 15 τω αρχην της αναχωρησεως τως, και του χριστου απο τον κοσμον,
 εκεινοι οπωου αναγκαζουται και πολεμοϋσι, φελωντας να οβρουσι
 το κωρμι το γασριμαρρον και το πορνικον εις εγκρατταν και σωφρο
 σωιλω, δε να αναβουσι μετ εκεινο εις τον ουρανον, ωσε οπωου τα ηθη
 τως οπωου ησαν δοσμηα εις ταης ηδοναις, και η καρδια τως η απω
 20 νος οπωου εχαριετονε εις τα παραγματα του κοσμου, να τραφουσιν και
 να κτασασθεσιν εις τω αγαπω του θεου και εις τον καθαρισμον
 εν μολυσμων τως με το θιωενες και ακαταπαυσον κλαυμα, δια τι
 αληθινα κωπος μεγαλος ειναι, και πολλη και αορατος πικρα μαλι
 σα εις εκεινους οπου ειναι οκνηροι και αμελεις, και οπωου εζησασιν ατα
 25 κτα, ωσε οπωου να κτασήςσκει τον εμπαθη τως νοϋς, (οπωου οβρισκε)
 οπιθυμηπικος εις τους ακαθαρτους λογισμους της γασριμαρνιας &
 της πορνειας, ωσαυ ενας σϋλος σινειθισμχος εις το μακελλιον, δε
 τω λαμμαρνιαν οπωου εχει πορος τα ακαθαρτα φαγητα και τα κρεα
 τα αγαπητικον της φυλαξις του, & φίλον της καθαροτηος με τω
 30 απλοτητα, και σβεισιν της οργης παντελη, και οπιμελσαν. Ομως
 ολοι ημεις οπωου οβρισκομεδα χωρις αρετω, και νικημχοι απο τα
 παθη, ας εχαμνυ θαρρος, καλα και να μω εχαμνυ αποκτησμελιω
 εις ημας τω ακουσαν δυναμιν εναντιον τως, και με πισιν βεβαγο
 παττω και αναμφιβολον ας εξομολογεμεδα εις τον χοισον παση
 35 να τω αιδενην & τω αδωαμιαμας, φερωντας του τω με τω
 πειραρεσιν μας ωσαυ με τα χαρια ομπροστου, η & με τα ιδια χαρ

ρία, ξαπλώνωντάς τε εἰς τὴν προσώχλιμας, δὲ πῶς ἡμεῖς παρ-
 τοτιωὰ θέλομεν εἰπεῖν τοὺς εαυτοὺς μας εἰς τὸν βυθὸν τῆς ταπεινώ-
 σεις, δὲ ἴσως καμῖαν αμφοβολίαν θέλομεν παρῆ ἔξω ἀπὸ τῆς αἰξίαν
 μας τῆς βοήθειάν του. Ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ θέλουν νὰ ἔλθουν εἰς νὰ
 εἰσεβῶσιν εἰς τοῦτον τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς ἀπαρνήσεως τοῦ κόσμου, 5
 ὁ ὁποῖος εἶναι σκληρὸς ἔσνος, σκληρὸς δὲ τῆς φύλαξιν ὁποῦ πρέ-
 πει νὰ ἔχη τῆς ἀμνηστίας, σκνός, δὲ τῆς σκνοχωρίαν ἔταλαμωρίαν
 τῆς σαρκός, ἔ τῆς νέκρωσιν τῆς πεπαλαμωμένων ἐδῶν, μὰ ἑλαφρός,
 δὲ τῆς ἐλπίδα ὁποῦ πρέπει νὰ ἔχουσιν εἰς τὸν θεόν, ἔ δὲ τῆς ἐλπί-
 δα τῆς μελλόντων ἀγαθῶν, ἀς γνωρίζουσι πῶς ἦλθασιν νὰ πηδῶσιν 10
 μέσα εἰς τὸ πῦρ, καὶ νὰ πολεμοῦσι μετὸν φλογμὸν τῆς πειρασμῶν
 τῆς διζβόλου, τοῦ κόσμου, ἔ τῆς σαρκός, ἀνίσως ἔ ἐκδέχουται νὰ
 κατοικήτη πῦρ αὐτὸν τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ εἰς τοῦ λουου τως. Καὶ
 κατ' ἑνας ὁποῦ θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς τῆτον τὸν πάλεμον ὁποῦ εἶναι σὺν
 πόν τ' φύσεώς του, ἔ εὐανπὸν τῆς ἀσράτων δυνάμεων, τῆς δαμόνων, 15
 ἀς δοκιμάζῃ τὸν ἐνωτόντου, ἐξετάζωντας τῆς δυνάμιν του, ἔ ἔτως
 ἀς ξώγη μὲ ἀληθινῶς ταπεινώσιν ἀπὸ τὸν ἄπτον τὸν κοπιασμῶν
 ἐτοιμῆς τῆς πολιτείας, μὲ τὰ μικρὰ ἄχρηα χόρτα τῆς ἐπιπόνου πι-
 κοότητος τῆς σωφροσύνης ἔ τῆς νεκρώσεως τῆς σαρκός, ἔ τῆς θελη-
 μάτου του, ἔ ἀς πῆν ἀπὸ τὸ τοτήριον τῆς κατηγοριῶν, τῆς ὑβρεων, τῆς 20
 εἰξοπῶν, συγκερασμῶν μετὰ τὰ ἀκουα, δὲ νὰ μὴ εἰσεβῶσιν εἰς
 τὸν πάλεμον ἐτοῦτον εἰς κατὰ κρισίνου ἔ εἰς κίνδυνον. μὰ ἀς στρα-
 τούεται ἀνδρωδύμῃ εἰς τὸν πόλεμον, ἔ σὺν υμῶς μετὰ τὰ ἄματα τ'
 τελείας ἐλπίδος μετὰ τῆς δυνάμιν τῆς ἰησαῦ χριστοῦ ἀς πολεμῶ μὲ
 ὄλας του ταῖς δυνάμεις. Καθὼς δὲν σῶνεται κάθε εἰς ὁποῦ βα- 25
 πίζεται, ἀλλ' εἰ φυλάτῃ τὰ παραγγέλματα τοῦ θεοῦ, ἔτῃ καὶ καθ'
 ἑνας ὁποῦ λαμβανῆ τὸ μοναχικὸν χῆμα, ἔ ὁποῦ κουρδύεται, ἀλλ' εἰ
 φυλάσῃ τῆς ἐγκράτειαν, ἔ τὰ ἄλλα ὁποῦ πρέπουσι τῆς μοναχῶν,
 ἔ σὺν πῶς ἐκεῖνο, ὁποῦ ἀκλουθῆ. Εἰκεῖνοι ὁποῦ προσέρχουσι νὰ δ-
 λαύσουσι τῆς θεῶ, δὲ νὰ κάμωσι καλὸν θεμέλιον εἰς τοῦτο τὸ ἔργον, 30
 κάμνει χρεῖαν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς νὰ ἀπαρνηθοῦσι κάθε τως θέλημα, ἔ
 κάθε πρᾶγμα, νὰ καταφρονήσουσιν ὄλα. νὰ καταγελάσουσιν ὄλα,
 Καλὸν ξίδομον, ἔ ξίδυλον θεμέλιον εἶναι ἀκακία, νησεία, ἔ σωφρο-
 σαῖη. Ὅλοι ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι νήποισι ἔ μικροὶ εἰς τὸν χριστὸν, ἔχουσι
 οἱ ἀρχαίριοι, ἀς ἀρχήζουσιν ἀπὸ τῆς τατὰ ξία πρᾶγματα, κέρνωντας 35
 παράδῃγμα ἀπὸ τὰ ἀμνηστία νήπια, ἀπὸ τὰ μικρὰ βρέφη, τὰ ὁποῖα
 ἔχουσι

ἔχουσιν εἰς τῆς λόγους τῶν ταῦ ξία, δὲ πὶ εἰς ἐκεῖνα δὲν δρίσκει
κακία καμία, οὐδέ μία ὑπουλότης ἔ ἀπάτη. δὲν δρίσκειται εἰς ἐκεῖνα
καμία ἐπιθυμία ἀκόρεστος, κοιλία ἀχόρτατος. δὲν ἀφτει εἰς τὸ κωρμί
τως κίνησις φλογώδης ἢ οὐκὴ, μὰ ἴσως κατὰ τὴν αὔξησιν τῆς πο
5 σότητος τῆς ζοφῆς αὔξάνοντας, πόρρουν ἔ ἀποσώνουσι ἔ τῆς ὀπι
θυμίας τὴν πύρρουν. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἶπει βέβαιος εἰς τῆτο τὸ
θεμέλιον, ὁποῖος θέλει νὰ ἔμπη εἰς τὸν πόλεμον ὁποῦ δρίσκειται εἰς
τὴν σράταν τῆς θεῆ. δὲ πὶ κατὰ ἀλήθειαν μισητὸν πράγμα εἶναι, ἔ
γεμάτον κινδύου, παράτας εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς πολέμου νὰ ἀχαμνί
10 νη ὁ ἀγωνιστῆς, δ' ἰδώντας μὲ τῆτον τὸν ζόπον σημάδι πῶς ἔ κολα
μπορεῖ νὰ σφραγῆ. Εἶσαι θέλει εἰς ἡμᾶς μὲ κάθε ζόπον πολλὴ ὠρέ
λφα, κάμνωτας μίαν βεβίαν ἔ σεραὴ ἀρχὴν τῆς ἀπαρνήσεως, καὶ
καταφρονήσεως τῆς γνήτων πραγμάτων, ἀγομὴ ἔ ὑσερα νὰ ἤθελε τύ
χη νὰ ψυχρυνθοῦμεν, ἔ νὰ ἀχαμνίσωμεν, δὲ πὶ ἡ ψυχὴ ὁπῆ θέλει
15 ἀρχήσει νὰ πολεμᾷ ἀνδρωδῆρα, ἔ ἔπειτα νὰ ἀχαμνισθῆ δὲν ἀμέ
λφαι, ἔ ἀρήσει νὰ πολεμᾷ, ἔχει σιωήθειαν νὰ λαβώνεται ὡσαν δὲ
μίαν μάστιγα, δὲ πὶ τὴν σὴν ὀπιθυμῆσιν τῆς παλαμῆς τῆς σπουδῆς ἔ προ
θυμίας, δὲ πὶ τῆτο πολλὰς φορᾶς πνὲς κινούμενοι δὲ πὶ τούτῳ τὴν
ἀφορμὴν ἀνεπάσασιν τὴν πρώτῳ τῶς δυνάμει ἔ ὀπιμέλειαν, ἔ
30 ἔξανακαγουρριώσασιν τὰ πεισιν ὡς πτερὰ ὡσαν κάμη ὁ αἰετὸς,
ἔ ἔπειτάξασιν. Ὅποταν ἡ ψυχὴ προδίδοντας τὴν ἐαυτῆς μὲ
τὴν σκαρῆν ὀπίδ φξιν ἔ κινδύειαν, θέλει χάσει ἐκεῖνῳ τὴν ἀγα
πητικὴν ἔ μακαρίαν θερμότητα τῆς πνύματος, ἀς ζητήσῃ ὀπιμι
λῶς δὲ πὶ ποίαν ἀμαρτίαν τὴν ἔσερῶθηκε, καὶ ἀς ξαναπαῖ ἡ πάλιν
25 μὲ ὄλων τῆς τὴν δυνάμει ἔ τὴν σπουδῆν ὄλον τὸν πόλεμον ἐναν
τῆν ἐκφῆς τῆς ἀήτας, δὲ πὶ δ' ἴχας ἄλλο δὲν θέλει εἶσαι δυνατὸν νὰ
κάμη νὰ μαγύρη πάλιν ἐκφῆς δὲ πὶ ἄλλῳ πόρταν, παρὰ δὲ πὶ ἐκεῖνῳ
ὄσω ὄλιγῆς ἔ ἐμίσεισεν. Ὅποιος ἀποτάσεται τῆς κόσμῳ μονα
χᾶς δὲ πὶ τοῦ φόβου τῆς μελλουσῶν κολάσεων, ὁμοιάζει σχεδὸν τῆς θυ
30 μιάμας ὁπῆ καίεται, τὸ ὄποῖον εἰς τὴν ἀρχὴν ἀρχίζει δὲ πὶ δυνάμει
ἔ μυριῶδῆς, μὰ εἰς τὸ ὑσερον καταντᾷ ἔ τελειώνῃ εἰς καπνὸν. ἔ τζη
καὶ ἔ τζητος ἀρχίζοντας μὲ θερμότητα, σρέφει ἔ πφτα εἰς καπνὸν τῆς
ἀμελφῆς ἔ ψυχρότητα. Μὰ ἐκεῖνος ὁπῆ ἀφίνῃ ἔ ἀπαρῆται τὸν
κόσμον δὲ πὶ ἐλπίδα μισθῆ, εἶναι ὡσαν τὴν πῆσαν τῆς μύλῆς, ἢ ὁποῖα
35 ὁποταν σραφῆ ξιγύρη, πάντοτε γυρίζει, ἔ κινᾶται ἔς εἰς ζό
πον. Μὰ ἐκεῖνος ὁπῆ κινέμενος δὲ πὶ τὴν ἀγάπην ὁπῆ ἔχει εἰς τὸν

θεὸν ἀναχωρίζει ἀπὸ τὸν κόσμον, τὸ ζῆμιον ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἢ ἰώθηκε
 νὰ λάβῃ τὸ πῦρ τῆς θερμότητος, τὸ ὁποῖον πάντοτε ἀΐξει, ὥστε
 κάμνει ἡ ὀλίγη ζωὴ ὅπου τὰν ῥιφθῆ εἰς τὸ δάσος, ὅπῃ πάντοτε κά-
 μνει τῆς πυρᾶς μεγαλύτερη. Εἶναι πνὲς οἱ ὁποῖοι κήρυξιν ἀπαί-
 εἰς τὰς πέτρας πλίνθους. Ἐἶναι ἄλλοι, ὅπως ἐβεβαίωσαν ἀπὸ τὴν εἰς
 τῆς γλῶσσους. Ἐἶναι ἄλλοι οἱ ὁποῖοι ἀφ' ἐπεριπατήσασιν καμπό-
 στον πέζοι, θερμανόμενα τὰ νύρα τῶς τοῖ ἀρμῶι τῶς ἐπεριπατήσασιν
 ὑσέρα πλέα ὀγλυζορίτερα. Οἱ πρῶτοι εἶναι ἐκεῖνοι ὅπῃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς
 τῆς ἀποταγῆς ὅπῃ ἐκάμασι τῆς κόσμῳ, κρατῆσι καὶ κάμνησι θεμέ-
 λιον μεγάλων ἀρετῶν, μὰ δ' ἔχουσι ὑποταγῆς Ἐ ὑπακῆς. καὶ διὰ νὰ
 μὴ ἔχουσι δοκιμῆς τῆς πειρασμῶν Ἐ τῆς πολέμου, ὥστε ἔχουσι οἱ
 ταπεινοὶ Ἐ ἐκεῖνοι ὅπῃ ὑποτάσασιν, γίνουσι ὀγλυζορα ἀδελφεῖς, Ἐ
 ἀχαμνοὶ. Οἱ δ' ἄλλοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπῃ οὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀρχῆς προ-
 σέχοιται τῆς ζωῆς τῆς ἀναχωρητικῆς, πρὶν τὰ νὰ καθαρῶσι
 ἀπὸ τὰ πᾶσι. καὶ διὰ τὴν δ' εἰ ἔχουσι τὸ θεμέλιον τῆς ὑποταγῆς,
 πέφτεσιν ὀγλυζορα, καὶ ἀχαμνίζουσιν. οἱ τρίτοι εἶναι ἐκεῖνοι, ὅπου ὡ-
 ρὶς τύπον τῆς ὑπερηφανίας παίουσι τὸν ζυγὸν τῆς ὑποταγῆς, καὶ
 μὲν βλάβειαν περιπατοῦσι τῆς ἀσφαλῆς σφάταν τῆς ὑπακῆς, οἱ ὁ-
 ποῖοι ἀγάλι ἀγάλι ἐνδύκα μένονοι, καὶ ἀνάφρωντας μὲ τῆς θερ-
 μότητος τῆς ἀγίας πνεύματος, γίνουσι ἀκούραστοι, καὶ ἀνίκητοι.
 καὶ ἔχοντας πείραν καὶ δοκιμῆς τῆς πολέμου, μὲ τῆς θεῖας βοή-
 θιας ἐλαφρὰ καὶ ὀγλυζορα, καὶ δ' ἔχουσι κανὴν ἐμπόδιον περιᾶσιν
 ὡς τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῶς. Εἰπειδὴ ἡμεῖς ἐκαλεσθῆκαμεν ἀπὸ τὸν
 θεὸν καὶ βασιλέα μας τὸν ἰησοῦν χριστὸν εἰς τοὺς γάμους του, ὡς ἔ-
 χουμεν μὲ χαρᾶς καὶ προθυμῆς, δ' εἰ ἀνιμῶντας κερῶν, μήπως
 καὶ ἔχοντας νὰ ζήσωμεν ὀλίγον, εὐρεθούμεν εἰς τῆς ἡμέρας τῆς θανά-
 του ἀκέραιοι ἀπὸ καλὰ ἔργα, καὶ ἔτ' ἐπιδοθῶμεν ἀπὸ τῆς πείραν
 ἀπὸ τὸ λείψιμον τῆς ἀρετῆς. Ἀς προθυμῶμεν νὰ διαρεσῶμεν
 τὸν θεὸν τὸν βασιλέα μας καθὼς κάμνησιν οἱ στρατιῶται εἰς τὸν βασιλέα
 τῶς, πολεμῶντας ἀνδρειωμένα, ἀπὸ τὴν ἀπὸ οὐ πολεμήσουσιν ἀνδρειω-
 μένα, τῶς χαρίζει μεγάλας δωρεᾶς Ἐ χαρίσματα, ἔτ' ἐπι καὶ ἡμᾶς
 ἔσρα ἀπὸ τῆς ἐπαγγελίας τῆς στρατείας μας, μὰς θέλει ζητηθῆ τέ-
 λος πάντων ἀπὸ τὸν θεὸν ἡ μεγάλη καὶ ἐμπιστικῆς δόξας.
 Ἀς φοβηθῶμεν τὸν θεὸν ὥστε ἀφοβέμεθα τὰ θηρία, ἀπὸ τὴν εἰ δ' ἀ-
 θρώπους ὅπου ἐπήγασι ἀπὸ νὰ κλέψουσιν, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐδύγασι τὸ
 κακὸν ἀπὸ τὸν φόβον τῆς θεῆς, μὰ ἀκούοντας τῆς φωνῆς τῆς σὺλων τῆς
 τῶς, παράταται ἐγγύρῶσιν ὀπίσω. καὶ ἐκεῖνον ὁποῦ δὲν ἐκαμῆν ὁ

Δι' ἄλλοι
 διδασκα-
 λῶν, καὶ
 ἀρῶν ἰ-
 μοιώσεις.

10

15

20

25

30

35

φόβος τῆς θεᾶς ἐδωθήθηκε ἐν τῷ κάμῳ φόβος τῆς σκυλαῶν. Ἀς ἀγα-
 πῆσωμεν τὸν κύριον ὡς ἀγαπήμεν τοὺς φίλους μας καὶ σεβόμε-
 δαίτους. ἔξο πῆ εἶ δα πολλὰς φορὰς κάποιους ὁποῦ μὲ ταῖς κα-
 κίας τῶς ἐπαραπικράει τὸν θεόν, καὶ δὲν ἐνοιαθήκασι νὰ διαλι-
 5 λαχθῶσι μετ' ἐκείνον. μὰ παροργίζοντας τοὺς φίλους τῶς, ἀκομι καὶ
 εἰς μικρότατον ἐλάψιμον, ἐκάμασι πᾶσαν λογίς μηχανίω ἔξο πῶν,
 δ' εἶχωντας μὲ πᾶσαν λογίς ἰόημα τῷ θλίψι τῆς ψυχῆς τῶς, ἔομο
 λογῶντα στὸ σφάλματῶ, μὲ τῆς λόγου τῶς, μὲ φίλους τῶς, μὲ συγ-
 γχεῖς τῶς, ἔξο νὰ μωρεέσωσι νὰ ἐπιστρέψωσι εἰς τὴν πρώτῃ ἀγά-
 10 πῶν μετ' ἐκείνης. Χωρὶς ἄλλο εἰς ταῖς ἀρχαῖς τῆς ἀποταγῆς μας
 μὲ μέγαλον κόπον, καὶ ἀνάγκη ἔπιροτητα, ἐργάζομεθα ταῖς
 ἀρεταῖς, ἔξο πῆ ἡ κακίμας σωθήσεια, εἶναι χεδ ὄν γυρισμένη εἰς φύ-
 σιν. μὰ σαὺ κάμωμεν καμπόσον κακίον, καὶ ἀρχίτα κῆρ νὰ παργέ-
 νωμεν ὁμωρὸς, τότε χωρὶς λύπῃ, ἢ μὲ ὀλιώπαται ἐσοικὸ μετὰ
 15 εἰς αὐταῖς, καὶ τῆτο γίνεται ἔξο τὴν ἐλευθερίαν ἀπὸ ταῖς ἀμαρ-
 τίας, ἀλλὰ σωντας ἐκείνας εἰς ταῖς ἀρεταῖς καὶ εἰς τὰ καλά ἔργα, ἔ
 αὐξάνωντάστα ἔτῃτα. μὰ μοναχὰς ἡ ψυχίμας ἀπομύει καμπόσον
 λυπημένη, ἔξο τὴν μέγαλον ἐπιθυμίαν ὁποῦ ἔχει νὰ ἔλθῃ εἰς τελεί-
 τητα, φοβουμένη νὰ μὲν προσπέψῃ, πῶς τῶνται καὶ ἄλλῃ φορᾷ.
 20 μὰ ὅσοι τῶν ὀλοτελῶς καταποθήκει νικηθῆ τὸ θέλημα μας καὶ τὸ
 φρόνημα τῆς σαρκῆς ὁποῦ γῆρα τὸν θάνατον εἰς ἡμᾶς ἀπὸ τὴν χαρᾷ,
 καὶ τὴν θερμίην, καὶ τὴν παρθυμίην μας, ἀπ' ἐκεί κῆ, ἐκείθεν λοιπὸν
 ἐργάζομεθα ταῖς ἀρεταῖς μὲ πᾶσαν λογίς χαρᾷ, καὶ ἐπιμέλειαν,
 καὶ ἐπιθυμίαν, καὶ θερμίην τῆς καρδίας, καὶ φλόγα τῆς ἀγάπης.
 25 Ὅσον εἶναι ἔξο ἐπιμῶν ἐκεῖνοι ὁποῦ εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀρχίω τῆς ἐπι-
 σορῆς τῶς, μὲ χαρᾷ ἔπιροθυμίαν πᾶνσι καὶ ἐργάζομεθα ταῖς
 ἀρεταῖς καὶ κῆρ τὰ θεῖα κῆρ σάγματα, καὶ τῆς καθηρουμένη
 τῶ, ὅσον εἶναι ἐλεεινοὶ καὶ ἄθλιοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κάμνωντας πο-
 30 λὴν κακίον εἰς τὴν ἄσκησιν καὶ εἰς τὴν δούλευσιν τῆς θεᾶς, οὐ ἴσκειν
 ταὶ νὰ ταῖς κάμνουσιν ἀκομι μὲ κόπον καὶ μὲ βαρεσίαν, ἀν' ταῖς κά-
 μνουσιν ἔ ὅλωσ. Μὲ δὲν συγχισίωμεθα μὲ δὲ κατακρίναμεν, μὲ δὲ
 καταφρονῶμεν ἡ δὲ ἐκείνας ταῖς ἀποταγῆς, ὁποῦ γίνεται κα-
 μίαν φορᾷ κατὰ τύχην ἀπὸ καμίαν μαλίαν, ἢ ὄργματα, δ' ἔχως πρό-
 35 θεσιν καὶ γνώμην καλλίω, ἔξο πῆ ἐτούτας αἰ ἀποταγῆς καμίαν εο-
 ραν ἔχουσι καλλίτερον τέλος πρὸ ἐκείνας ὁποῦ ἐχρημάσθη μὲ μέγα-
 λὴν ἐπιμέλειαν. Εἶδ' α πᾶς ὁποῦ ἐφύγασιν ἔσωντας νὰ εἶναι ἔξο
 ρισομένη

κισμῶσι, καὶ στυγνῶντας μετὸν βασιλεῖα σαρκῶς τῶς ὁποῦ δι-
 γχυσιν ἔξω, ζῶ ἀκλεθῆσασι, καὶ ἐχθρῆσασι δουροφόροι καὶ στρατιῶται
 ζου, καὶ ἐμῶηκασιν εἰς τὸ παλάμπ μετ' ἐκεῖνον, Ἐ τύσον τῆ ἀρέσασιν,
 ὅπως ἐχθρῆσασι καὶ στυγνῶσιν αὐτοῦ, Ἐ ἐχθρῆσασι μετ' ἑλίου ζου.
 Εἶδα ἀπόρον νὰ πέσῃ εἰς τὴν γλῶσσιν σαρκῶς ἀπὸ τὰ χαῖρια τῆ ἀπορέως 5
 ἐκεῖ ὁποῦ δὲν ἐλόγιαζεν ἐκεῖνος, καὶ νὰ κάμῃ πολλὰς φορὰς πλῆα
 μετὸν καὶ πολλῶν καρπῶν παρὰ ἐκεῖνον ὁποῦ ἐσπαρῆθη μετ' ἑλίου
 ἐπιμέλειαν, ὁ ὁποῖος τὸ ἐναντίον ἠσώχησεν. Εἶδα ἀκριβῶς εἶνα ὁποῦ
 ἐβλεπε κακὰ, ἔχοντας πόνον εἰς τὰ ὀμμάτια, νὰ παρῆν εἰς εἰς ἑρ-
 γασῆριον ἰαζοῦ διὰ ἄλλην ζου χρεῖαν, ὁ ὁποῖος ἔσωντας νὰ κρατηθῆ 10
 ἀπὸ τὴν καλοσυνῶν καὶ ἐπιτηδεύματα τῆ ἰαζοῦ, καὶ νὰ καθαρ-
 οῦν ἀπ' ἐκεῖνον. καὶ νὰ διγάλη τὸ σκότος ὁποῦ ἐκεῖ τετρεῖς εἰς τὰ ὀμ-
 μάτια του, ἐμαρτύρηκε τελείως. Εἶδα ὁμοίως πινὰς ὁποῦ ἐπῆ-
 γασιν εἰς τὸ μονασῆριον ὄχι μετ' ἄλλοις ἀλλὰ μετ' ἄλλοις καλόγηροι,
 μὰ διὰ ἄλλας τῶς χρεῖας, καὶ ἔσωντας νὰ παροῦσιν ἀπὸ τὴν μεγάλῃ 15
 ἀλλοφρένησιν καὶ ἐπιτηδεύματα τῆ ἡγουμένης, καὶ ἀπὸ τὴν τα π-
 κλῶν καὶ διλαβῆ ἀναστροφῶν τῶν μοναχῶν, ἐπομείνασιν μετ' ἐκεῖνους,
 καὶ ἐπῆρασιν ἀπὸ τὸν θεὸν φῶς τῆς χάριτος, καὶ ἐφθάσασιν εἰς ὑψη-
 λὸν μέτρον τῆ ἀρετῆς. Εἰς ζῶπον ὁποῦ συμβαίνει καὶ πολλὰς φο-
 ρὰς εἶναι, πλῆα σταθερὰ καὶ βέβαια τὰ πράγματα ὁποῦ γίνονται δὲν 20
 θέλωντας καὶ σαρκῶς, ἢ δὲν τὰ λογιάζοντας, παρὰ ἐκεῖνα ὁποῦ γί-
 νοῦνται μετ' ὀφθαλμοῦ, καὶ μετ' ἐπιμέλειαν. Μὴν προφασίσει
 μὴ δὲ πινὰς λέγωντας τῶς, οὐκ εἶπεται νὰ ἔχει πολλὰς καὶ βαρὰς
 ἀμαρτίας, καὶ διὰ τὸ νὰ κρίνῃ ἀνάξιον τὸν ἑαυτὸν τῆς μοναχ-
 κῆς πολιτείας. μὴ δὲ ἔξαπατᾷ τὸν ἑαυτὸν, λογιάζοντας νὰ λει- 25
 ψῆ διὰ ταπεινώσιν νὰ ἀρίστη ταῖς ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίας, καὶ
 νὰ πάσῃ τὴν σκενὴν φράταν τῆς ἀρετῆς, μακρυῶντας ἄτυχα καὶ
 πονηρὰ ταῖς πρῶφασες εἰς ταῖς ἀμαρτίας, μάλιστα τυχεῖν πλῆα
 ὄχλησιν νὰ ἐπιστρέψῃ, ὅσον πλῆα ἀμαρτωλότερος γνωρίζει καὶ
 εἶναι. διὰ τὴν εἶνα ὁποῦ εἶναι περισσότερας πληγῶν, καὶ πλῆα χαλα- 30
 σμῶντας ἀπὸ τὸ σάπωμα, ἐκεῖ κάμνῃ χρεῖαν καὶ πλῆα περισσότερας
 ἐπιστήμης τῆ ἰαζοῦ διὰ νὰ ταῖς καθάρσιν, καὶ νὰ ταῖς ὑμῶν. διὰ τὴν
 ἐκεῖνοι ὁποῦ εἶναι γεροὶ καὶ ὑμῶν δὲν παρῆσιν οὐδὲ ξεῖτε-
 χουσι ταῖς κατοικίας καὶ τὰ ἐργασῆρια τῆ ἰαζοῦ. Ἄν εἶναι καὶ
 κρᾶζοντας μας ἕνας βασιλεὺς θνητὸς καὶ γῆινος, ἢ θελε μᾶς προ- 35
 σάξῃ νὰ πολεμήσωμεν διὰ δούλουσιν του ἐμπροσθέντου, δὲν ἐθέ-
 λαμεν

λαμῶν ἀγαθῶν καὶ ἀργῶν, οὐ δεῖ ἐθέλωμεν ποροσίσχεσθαι, μὰ ἀφί-
 πωντας καθὲς ἡμέρα, ἐθέλωμεν τῆ ὑπακέντει μὲ μεγάλῳ ποροθυ-
 μίαν, Ἐθέλωμεν βέχει εἰς ἐκείνον, ὡς ποροσέχουμ ἡμῶς καὶ κρά-
 ζωντάς μας εἰς τούτῳ τῷ ἑραίῳ τάξῳ ἑβασιλῶς τῆ βασιλείῳ, Ἐ
 5 κύριος τῆ κυρίων, καὶ θεὸς τῆ θεῶν, ἀπὸ ἀμελείᾳς μας καὶ ῥυθυμίαν
 μας, παραγῆσωμεν νὰ τῆ ὑπακούσωμεν, ἵνα πὶ ὑσερα εἰς ἐκεῖνο τὸ
 φρικτὸν καὶ φοβερὸν του βῆμα καὶ κρητήριον θέλωμεν ὑδρεθῆ ἀνα-
 πολόγητοι. Διωτὸν εἶναι καὶ ἐκεῖνον ὡς εἶναι δεμῶς εἰς τῆς
 δουλείας τῆ κόσμῳ, Ἐ εἰς τῆς διωταῖς Ἐ μεγάλας φροντίδες
 10 τῆς κρημικῆς ζωῆς, νὰ ὑμωροῆν νὰ περιπατῆ καὶ νὰ ἐργάζεται τὸ κα-
 λὸν, μὰ μὲ δυσκολίαν, ἵνα πὶ καὶ ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουσι τὰ πόδια τῶς
 σφαλισμῶμα μὲ τῆς καδέναις, πολλὰς φορᾶς περιπατῆσι, μὰ συ-
 χνά σκοντάρησι, Ἐ λαβῶνομεν μὲ τὸ συχνόντως πείσιμον. Ὁ
 ἀνθρώπος ὁποῦ δὲν ἐπανδρεύθηκεν εἰς τὸν κόσμον, μὰ εἶναι μοναχᾶς
 15 δεμῶς ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας τῆ γνῆριων παραμάτων, εἶναι ὁμοῖος ἐκ
 νῆ ὡς ἔχει τὰ χαρῖα του δεμῶμα μὲ τὰ σῖδερα. ἵνα τῆ το ὁπόταν
 θέλη νὰ δράμη εἰς τὸν μοναχικὸν βίον, δὲν ἐμποδίζεται. μὰ ἐκεῖνος
 ὁποῦ εἶναι πανδρεμῶς, ὁμοιάζει ἐκεῖνοῦ ὁποῦ ἔχει δεμῶμα καὶ τὰ
 χαρῖα, Ἐ τὰ πόδια του. Ἡ κρυσταλλοποιον κρημικῶ ἀνθρώπων,
 20 ὁποῦ ἐξέστανε ἀμελῶς καὶ ἀνέννοιος, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐρωτήσασιν λέγων
 τὰς μας, πῶς θέλωμεν πορορεῖτε ἡμεῖς νὰ ξεξέσωμεν τῷ μοναχικῷ
 ζῶντι, συζῶντας μὲ τῆς ἡμεῶν μας, Ἐ ἐς ὧντας νὰ περιμικλώ-
 νωμεδανε ἀπὸ καδαμερα ἀπὸ τῆς ἐννοίας τῆς κοιναῖς Ἐ τῆ κῶ-
 σμῳ; πρὸς τοὺς ὁποῖους ἐποκρίθηκα. κάμνετε ὅλα ἐκεῖνα τὰ καλά
 25 ὁποῦ μωρορεῖτε νὰ κάμνετε, μὴ ὑβρίστετε κανεῖα, μὴ ψωματεύστε
 κανεῖα. μὴ κλέψετε, μὴ θέλετε νὰ ἦσε ἀποπαρωθῖον εἰς κανεῖα
 ὑπερηφανῶς ὁμοῖοι, μὴ κισήστετε κανεῖα. συχνάζετε εἰς τῆς ἐκκλη-
 σίας. μὴ χωρίζετε ἀπὸ τῷ ἀγίῳ σῶμαξιν τῆς ἀκολουθίας. συμ-
 πάχετε μὲ τοὺς χρειαζόμενους, καὶ ἐλεημονᾶτε ἐκείνους ὁποῦ σᾶς
 30 ζητῶσι. μὴ σκανδαλίστετε κανεῖα. μὴ προσεγγίτετε εἰς ἐξίλω μερί-
 δα, μεδὲ ἐπιθυμῆτετε γυνᾶμα ἢ παῖμα ξείνῳ, Ἐ ἀρκεῖτε εἰς
 τῆς ἡμεῶν σας. ἀν κάμνετε ἐτῆ, δε, θέλετε εἶσε μακρὰ ἀπὸ τῷ
 βασιλείῳ τῆ ἑραῶν. Ἀς δράμωμεν μὲ χαρὰν Ἐ μὲ φόβον εἰς
 τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς δούλουσις τῆ θεῶ. μὲ χαρὰν, βαῖνοντας εἰς τὸν
 35 νοῦ μας τῷ θεῖ κῶ βῶθειαν. μὲ φόβον, κῶ θυμῶμεν τῷ ἀδύ-
 νειᾳ μας, ἵνα νὰ φοβούμεδανε τοὺς ἐχθρῶς μας. ἵνα πὶ ἐκεῖνοι, κα

Ληκ. γ.
 Ἐ ἔσδ. κ.
 Δδ περ. ε.
 Δε βετ. θ.

καὶ ἐνὰ μὲν βλέπειν ἅπλοῦς ἡμᾶς, βλέπουσιν ὁμοίως εἰς τὸ πρόσω-
 πον τῆς ψυχῆς μας, ἢ ἴσως τὴν ψυχικὴν ἀθέτησιν ἐδωκάμεν. σοχα-
 ζόμενοι εἰς ἐκείνην τὴν κατάστασιν ἐπὶ τὴν ἀπομέσα διάθεσιν, καλὰ ἐ-
 νὰ μὲν δὲ υἱοῦται ἐνὰ τὴν ἰδ. εἰς καθάρια, παρὰ ἀνιμιματωδῶς, ἐνὲ
 σοχασμῶς σημαδίων ἀρεμῶν ἐγνωρισμῶν ἀπὸ τὴν λεπλώτως 5
 κατανόησιν, ἐμακραν πείραν ἐδοκιμῶν. ἐνὲ σοχασμοῦ τὸ πρόσω-
 πον ἐνὰ μαζώνεται ἐνὰ ζαρώνη. ἢ ἐνὰ ἀλλοιώνεται ἀπὸ τὸν φόβον, τότε
 πλεονεκτικότερα ἐδωκατότερα ἀρματώνουται ἐναντίον μας, νοῦν
 τὰς οἰδ. οἰοί. ἐπὶ πονηροὶ πῶς ἐνὲ φοβηθῆκαμεν. Ἀς ἀρματωδῶν
 λοιπὸν μὲν μάλα ψυχὴν ἐναντίον τας, ἀπὸ τὴν ἐθένας μάχεται μετὰ 10
 χάριος, οὐδὲ μὴ ποτε ἐνὰ ἀπὸ τὴν ἐναντίον ἐκείνῳ ὅπου πολεμῶν ἀνδρειω-
 μένα, ἐπὶ πρῶτον. Μὲν μάλα οἰκονομίαν ἐπὶ πρῶτον ἐλάφρωσε
 τοὺς πολέμους ὁ κύριος ἀπὸ τὸν ἀρχαίους, ἐνὲν ἐστρατιώτας, ἀπὸ τὴν
 μὲν ἐξουσίαν ἀφορμῶν ἀπὸ τὴν ἀρχικῶν πρῶτον ἀπὸ τὴν μεγαλοπρῶτον
 ἐξουσίαν τῶν πολέμων, ἐνὲν ἐστρατιώτας εἰς τὸν κόσμον. ἀπὸ τῶν χαί 15
 ρητῶν ἐνὲν ἐκείνῳ πᾶν τοτε ὄλοι οἱ οὐλοί τῶν θεῶν, γνωρίζοντας τῶν το
 πρῶτον σημαδίων τῆς ἀγάπης τῶν θεῶν πρὸς ἡμᾶς, ἐπὶ πῶς αὐτὸς ἡμᾶς ἐκεί-
 λησε. Ἀπὸ τῶν χαί τῶν γνωρίζεται καὶ κἀκεῖν ὁ θεὸς πολλὰς φορῶν,
 ἀπὸ τὴν ὅταν γνωρίσῃ ψυχῆς ἀνδρειωμένους, πᾶσαν τὴν ἀρχικῶν
 συχωρᾶν ἐνὰ πολέμουται αὐτῶν μὲν δωκατὸν πολέμους, θείωντας 20
 ἐνὰ τῶν ἐστρατιώτων τὸ ὄγλυροῦτερον. Ἐκρυψεν ὁ κύριος ἐκείνων ὅπως
 ἀρματώνουται εἰς τὸν κόσμον τὴν δὲ δυσκολότητα τῶν πρῶτον ἀγῶ-
 νος καὶ πολέμου καὶ ἀδύνατον. ἢ ὅπως ὅσον εἰς τὸ φανερὸν σημα-
 εἰς τοὺς σαρκικούς φαίνεται δὲ δυσκολότης, μὲν ὅσον εἰς τὴν ἀλήθειαν, ἐ-
 σημα εἰς ἐκείνους ὅπου δέχονται τὰ τῶν πρῶτον, εἶναι ἀδύνατον. 25
 ἀπὸ τὴν ἂν ἐκείνοι ἀπὸ βλέπασιν μόνον εἰς ἐκείνους ὅπου φαίνεται δὲ δυσ-
 κολον εἰς τοὺς σαρκικούς, καὶ αὐτὸν ἐκείνους ἀπὸ τὴν χάριν καὶ τὸν
 φανερὸν τῶν θεῶν, δὲν ἐθέλασιν ἀπὸ τῶν βῆταις κωσμητικῶν ἢ ὀνομαῖς, καὶ
 μάλα οἱ κατὰ τὸν κόσμον πολιτευόμενοι, καὶ ἢ ὀνομαῖς. Δίδε πρῶ-
 τῶν τοὺς ἡμᾶς τῆς νεότητός σου τῶν χριστῶν, καὶ εἰς τὰ γεραπᾶσθ 30
 θέλεις χαρὴν ἀπὸ τὸν πλεονεκτικὸν τῶν τελείων ἀρετῶν, καὶ τῆς ἀπαθείας.
 ἀπὸ τὴν ἐκείνα ὅπου σιωπᾶσονται εἰς τὴν νεότητα, ξέφυγον καὶ πρῶτον
 ἡμᾶς οἱ νεοὶ ἂς κωσμητικῶν μὲν θερμότητα, ἂς δὲ ἀμωμῶν ἀγρυπνα
 καὶ πρῶτον, ἀπὸ τὴν ὅταν δὲν γνωρίζομεν πᾶν τὸ ἐρχεται. Πονη- 35
 ροὺς ἀληθινὰ καὶ χαλεπὸν, ἐπὶ πᾶν ἐργὸν καὶ δολίους, ἐδωκατὸν
 καὶ ἀγῶν.

ἐπὶ οὐλοῦται-
 215

- καὶ ἀγρίωνους, καὶ ἀοράτους, Ἐ αὐτοὺς ἐχθροὺς ἔχοντες, οἱ ὁποῖοι καὶ
 ἔστιν εἰς τὰ χαίριαι, ἤτοι εἰς τὰς φυσικὰς τὰς ενεργητικὰς δυνά-
 ναμεις, τὸ πῦρ τῆς μαλίας, τῆς θόνης, τῆς ἐπιθυμίας, τῆς ἡδονῆς. τὸ
 πῦρ τῆς περαιοσμῶν, καὶ τῆς θλίψεων, ἐπιθυμῶντας νὰ καύσουσι
 5 τὸν ναὸν τῆς θεῆς ὁποῦ εἶναι εἰς ἡμᾶς μετὰ τὴν φλόγα ὁποῦ εἶναι εἰς τὸ λό-
 γου τῶς, θέλωντας νὰ μᾶς πῆρακινύσουσι νὰ κάμωμεν συγκατάθεσιν
 εἰς τὰς σαρκικὰς καὶ βουληματώδεις πράξεις, καὶ ἔτι νὰ μᾶς καύ-
 σουσι τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν. Καὶ ἔτι τῆτο μηδὲ εἰς ὅπου νὰ εἶναι
 νέος εἰς ὅπου δέχεται τοὺς ἐχθροὺς τοὺς δαίμονας, ὁποῦ τῆ λέγου-
 10 σι, μετὰ θέλεις νὰ ταλαπυρῶς καὶ νὰ χαλᾶς τὴν σάρκα σου, ἔτι νὰ
 μετὰ πείσης εἰς ἀρρωσίαν καὶ ἀδείαν. ἔτι πὶ μετὰ βίας θεῆς μπο-
 ρεῖ νὰ ἄρεθῆ πινὰς εἰς τῆτον τὸν κατὸν, καὶ τὴν γυναικῶν, ὁποῦ νὰ θε-
 λήσῃ νὰ τὴν θανατώσῃ, καλὰ καὶ νὰ σερήσῃ τὸν εαυτόν του ἅπὸ τὰ
 πολλὰ καὶ ἡδονικὰ φαγητὰ. καὶ εἶναι ἔτι τὸς ὁ σκοπὸς τῆς δαίμονος,
 15 ἔτι πὶ μηχανᾶται μετὰ ὅλων του τὴν δυνάμιν νὰ κάμῃ τὴν ἀρχὴν τῆς
 εἰσόδου μας εἰς τὸ σάδιον τῆς ἀρετῆς ἀχαρισμῶν, Ἐ γεμάτῃ
 ῥαθυμίας, Ἐ ἀπὲρ ὧ καὶ τὸ τέλος ὁμοιοῦ τῆς ἀρχῆς. Ἐκεῖνοι ὁποῦ
 ὀρέζονται νὰ δαλῶσουσι ἀληθινὰ τοῦ χριστοῦ, πρῶτον ἅπὸ ὅλα πρέ-
 πει νὰ νὰ γυροῦσουσι καὶ νὰ κάμωσι ἔτι ὅ, ἤτοι νὰ διαλέξουσι
 20 καὶ μετὰ βουλήντων δυνάματικῶν τῶς πατέρων, καὶ μετὰ γνῶσιν ἐδικλῶ-
 τῶς, καὶ τοῦς τόπους, καὶ τοῦς ζόπους, καὶ τὰ καθίσματα, καὶ
 τὰ ἐπιτηδύματα, ἤτοι τὰ ἐπιχειρήματα ὁποῦ τῶς πρέπουσι,
 καὶ ἀρμοζουσι εἰς τῆς λόγου τῶς. Διὰ τὴν δὲν ἀρελοῦσιν εἰς καθε-
 νὰ τὰ κινῶντα, μάλιστα ὁποῦταν ἄρεθῆ πινὰς λάμπαρος, οὐδὲ πάλιν
 25 ἄρεθῶσι κάθα ἕνα τὰ ἡσυχασήσια, μάλιστα ὁποῦταν ἄρεθῶσι πινὰς
 ὁποῦ νὰ κλίνουσι εὐκλα εἰς μάνταν Ἐ εἰς θυμὸν. ἔτι τῆτο καθεῖνας
 ὁποῦ νὰ εὐχαριστῶσι ποῖαν κατὰσασιν ἄρισκῆται πλεῖα ἐπιτηδῆεις,
 ἢ καὶ εἰς τὴν πάθος κλίνῃ πῶς ὁποῦτον, ἔτι νὰ ξεξέχῃ τὸν τόπον του.
 Ὅλη ἡ μοναχικὴ πολιτεία πῶς δέχεται εἰς ἑαυτὴν γηραιώτατας κατα-
 30 σασεις καὶ ταξίς καθισμάτων, ἤτοι εἰς τὴν ἀναχώρησιν καὶ μονα-
 χίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἔχει νὰ ἀγωνίζετα ὁποῦς ἄρισκῆται κεί, καὶ νὰ
 πολεμᾷ μετὰ τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς. ἢ νὰ ἡσυχάζει μετὰ ἕνα, ἢ καὶ μετὰ
 δύο σαυξοφιασμῶν, ὁποῦτασὸ μῶς τῆς ἡγουμένης, Ἐ τῆς πῶν δυνάμα-
 τικῆς πατρῶς. ἢ νὰ κάθεται εἰς τὸ κοινόβιον μετὰ ὑπομονὴν, μετὰ κλίνης λέγει
 35 ὁ ἐκκλησιαστικὸς εἰς τὰ δεξιὰ, ἢ εἰς τὰ ἀριστερά. μὰ πῶς ὁποῦται τὴν
 σράταν τὴν βασιλικὴν, ἔτι πὶ ἡμέσῃ ἅπὸ τῆς πῶν εἰρημίας ἑαυτῶν τῶν
 ξαίς

Ξαφὸ ἐβήθηκε ἔπειτα ἀρμόδιος εἰς πολλὰς, καὶ ὄχι ἡ πρώτη, ἡ ὁποία
εἶναι μὲ μεγάλα κίνδυνα κατὰ πῶς λέγει ἡ γράφη. τολμήσας
ἐκεῖνος ὁποῦ σέκει μοναχός του, εἶπε πᾶν τύχη καὶ πέση εἰς ἀκροῖαν,
ἢ ὑπνον, ἢ αἰθυμίαν, ἢ ἀπόγνωσιν, δὲν ἔχει κανεὶα αἰθροῦπον ὁποῦ νο-
θεῶντας ὦν καὶ διερθόνωντάς του, ἤθελε δαυηθῆναι τὸν συκώση. 5
μαὶ ὁποῦ δέλεον εἶσε δύο ἢ τρεῖς μαζωμύροι εἰς τὸ ὄνομά μου, ἐγὼ θέ-
λω εἶσαι εἰς τὴν μέσῳτος, εἶπεν ὁ χορισός. Ποῖος εἶναι λοιπὸν ὁ πιστός
ἢ φρόνιμος μοναχός, ὁποῦ ὑποτασόμενος, καπάζωντας, ἢ θλίβωντας
τὴν σάρκα του, ἐφύλαξε τὴν θέρμω τῆς πεθυμίας του ἀσβισίω, ἢ
ὁποῦ νὰ μὴ ἐπαυτεν ἕως τὴν ὄραν τῆς θανάτου σου νὰ ἀποσώνη καθι- 10
μερονὸν φωπᾶν εἰς φωπᾶν, ἢ θέρμω εἰς θέρμω, ἢ πόθον, εἰς πόθον. ἢ
απουδὴν εἰς απουδὴν; ἐξῆτος βέβαια θέλει ἰσαριθμηθῆναι ἀμέσῳ
εἰς τὰ σεραφίμ, καὶ ἐξῆτας νοεράς ἢ ἀγγελικὰς διδάμεις. Σὺ ὁποῦ
ἀνέβηκες εἰς τὸ τοῦ πρώτον σκαλάνι τῆς ἀγίας σκάλας, βλέπου νὰ
μὴ γράφῃς πλεῖα εἰς τὰ γῆινα πράγματα, ὁποῦ εἶναι ὀπίσω σου. 15

λόγος β', ἦτοι βαθμὸς β'.

Περὶ ἀποσταθείας, ἡ γῆν', πῶς πρέπει τὸν μοναχὸν νὰ
μὴ διρίσκειται νὰ ἔχη πάθος ἀτοκτον
εἰς κανεὶα πρᾶγμα.

Κεῖνος ὁποῦ ἀγαπᾷ κατὰ ἀλήθειαν τὸν Θεόν, ἔχοντάς ὦν πάντοτε
εἰς τὴν καρδίαν σου, καὶ ὑποτασόμενος εἰς τὰς ἐντολάς του, καὶ
ὁποῦ ζητᾷ ἢ γυροῦγει ἀληθινὰ νὰ ἀπολαύση τὴν μέλλεσθαι βασι- 20
λείαν τοῦ βασιλέως. ἐκεῖνος ὁποῦ ἐπῆρεν ἀληθινὰ λύσω ἢ πῶιον εἰς τὸ
λόγῳ σου εἶπε ταῖς ἀμαρτίας ὁποῦ ἔκαμν, ἐκεῖνος ὁποῦ ἀληθινὰ ἐν-
θυμήθηκε μέσα σου τὸν ἀνόνιον κλάσιν, ἢ τὴν κρῖσιν τὴν μέλλεσθαι. ἐκεῖ-
νος ὁποῦ ἐπῆρε φόβον ἀληθινὰ εἰς τὸν λόγῳ σου εἰθυμήμενος τὸ θάνα- 30
τόν τε, δὲν θέλει ἀγαπήσει πλεῖα, κανεὶα πρᾶγμα ἐτοιμῶ τῶν κτήμα. δὲν
θέλει ἄνοιαθῆναι, δὲν θέλει μεριμνήσει, ἢτε εἶπε χρήματα, οὔτε εἶπε
κτῆματα, οὔτε εἶπε γονεῖς, ἢ εἶπε δόξαν τῶν κτήμα, οὔτε εἶπε φίλους. οὔτε εἶπε
ἀδελφούς, ἢ εἶπε κανεὶα πρᾶγμα γῆινον παντελῶς. μαὶ διώχνωντας
ἀπὸ λόγῳ του, ἢ τὴν ἀσωντας ἢ μισῶντας πᾶσαι λογίς φρονήσια ἢ 35
ἐνοια εἰτοιμῶν τῶν πρᾶμάτων, ἢ πότισότερα ἀπὸ αὐτὰ, μισῶντας
ἀκαμί καὶ τὴν ἰδίαν σου σάρκα, γυμνός, ἢ ἀμέριμος, ἢ δίχως κα-
μίαν

μίαν ουνηοίαν ἀνολεσθε τὸ χροῖσθ, σοχαζόμενοι πάντοτε εἰς τὸν ἔρα-
 τὸν, καὶ ἀναμύροντας ἀπὸ ἐμεῖν ἑσθαι, καὶ τὰ λόγια τῆς δ' αβιδ, ὅπως
 ἔλεγχθ. ἐολλήθη ἡ ψυχὴ με ὀπίτω σου. Κατὰ τὸν λόγον ἐκεῖνον τῆ
 ἄλλου τῆ ἀειμνήστ τῆ ἱερεμία τῆ προφήτου ὁ ποῦ εἶπε. κύριέ με ἐμέ-
 5 να δὲν μού ἐγένηκε κύριος νὰ σοῦ ἀνολουθῶ, ἔθιμερίαν, ἢ ἀνάπαυσιν
 ἀνθρώπων ἢ δὲν ἐπεθύμησα. Μεγαλώτατη ἐξοπὴ εἶναι, ἀφίνοντας ἢ
 καταφρονώντας ὅλα τὰ προφητῆα, ὅσα ἐρα ἀπὸ δ' ἀλεσιμα ὁ ποῦ μᾶς
 ἐκάλεσεν ὁ κύριος, ἔθι ἀνθρώπος, νὰ φρονίζομεν πάλιν κενεῖα ἄλ-
 10 λο πρᾶγμα, ὁ ποῦ νὰ μὴ ὑποποιῆ νὰ μᾶς δουρεγέτηση μηδὲ νὰ μᾶς ὠφε-
 λήσῃ εἰς τὴν ὄραν τὴν αἰάγκης μας, ἔθι θανάτου μας. Ἀλλὰ τὴν τῆτο εἶναι
 ἐκεῖνον ὁ ποῦ εἶπεν ὁ κύριος, νὰ γραφῆ ἱνάς καὶ νὰ ἰδῆ εἰς τὰ ὀπίσω, ἔθι
 νὰ μὴ εἶναι ἄξιος νὰ δοταύσῃ τὴν βασιλείαν τῆς ἔρανων. Ὁ κύριος
 γνωρίζωντας πῶς ἡσράτα ἡμῶν τῆς ἀρχαρίων, ὁ ποῦ ἀρχίζομεν νὰ πε-
 15 ριπατῶμεν τὴν ἡσράταν τῆ θεῶ, εἰς τὴν ἀρχὴν δόρισηται πολλὰ δύκ-
 35 λι εἰς τὴν πέσιμον, ἔθι εἰς τῆς γλύστρας, ἔθι πῶς ὁ ποῦ τὴν ἀνακατόνωμέ-
 ὀδα, ἢ ἔθι ἑνωμιλοῦμεν με τοὺς κησμικὸς, δύκλα πάλιν σρεφόμε-
 ὀδα εἰς τὸν κόσμον, εἶπεν εἰς ἐκεῖνον τὸν νέον ὁ ποῦ τὸν ἐκάλεσε δ' α μα-
 θητῶν του, ὁ ποῦ τὸν ἐρώτησε νὰ τῆ δώσῃ τὴν ἑλπίαν νὰ πάγῃ νὰ θά-
 ψῃ τὸν πατέρα του, τῆτα τὰ λόγια, ἀφες τοὺς νεκρὸς νὰ θάψῃ τοὺς νε-
 20 κρὸς των. Σιωθῆσαν ἔχουσιν οἱ δ' ἀμνοῦς, ἀφ' ἑ ἀρήταμεν τὸν κόσμον, νὰ
 μᾶς βάνουσιν εἰς τὴν νοῦν μας νὰ ἐπανοῦμεν τοὺς κησμικὸς ὁ ποῦ κᾶ-
 μνοῦσιν ἐλεημοσύνην, ἔθι συμπάροχον εἰς τοὺς πτωχοῦς, καὶ νὰ ταλανίζω-
 μεν, ἔθι νὰ καταφρονῶμεν τοὺς ἑαυτοὺς μας, ὡς ἂν ὁ ποῦ τοὺς ἐσερδύσα-
 μεν κάθαλοῦς τέτοια ἀρετῶν. ἔθι δὲν εἶναι ἄλλος ὁ σκοπὸς τῶς αὐτῆς τῆ
 25 ἐχθρῶν μας, πρᾶ Ἀλλὰ νὰ μᾶς κάμωσι με τούτῳ τῆ ψδύσικῶν ἔθι ὄθον
 ταπεινώσῃ ἢ νὰ σρεφῶμεν εἰς τὸν κόσμον, ἢ σέκωντας μοναχοῦ, νὰ μᾶς
 κατακομηνίσωσιν εἰς τὴν ἀπὸ γνωσιν. Εἶναι ἱνὸς ὁ ποῦ με τὴν οἶσαν ἔθι
 τὴν ὑπερήφανόντως λογησῶν, καταφρονῶν τοὺς κησμικὸς ἔθι δὲν πελί-
 30 ζῶσι τοῦ. ἔθι ἄλλοι πάλιν τοὺς ἐξέσθῃσιν ἔθι καταφρονῶσιν τοῦ, δ' α νὰ
 φύρωσι τὴν ἀπὸ γνωσιν, ἔθι νὰ παροῦσι μεγαλύτερῳ ἐλπίδα. Ἀς ἀνοῦ
 σαμεν ἐκεῖνον ὁ ποῦ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς ἐκεῖνον τὸν νέον ὁ ποῦ εἶχε χε-
 δὸν φυλαμῶμας ἔθι πληρωμῶμας ὅλας τῆς ἐνδύλας. ἔθι πρᾶγμα
 ἀνοῦ τοῦ λέπει, ἀθ' ἑλπίς νὰ εἶσαι τέλφος, ἀ με ἔθι πᾶλιν ὅλα του τὰ
 καλὰ, ἔθι δὲς τα τῆ πτωχῶν, ἔθι γίνε πτωχὸς, ἔθι χρειαζόμενος νὰ ἐλεη-
 35 μονᾶσαι ἀπὸ ἄλλος. Ὁ σοῖ θελομεν νὰ βέχωμεν οὐ γλύστρα, ἔθι πεσθι-
 μερὰ, ἀς σοχασῶμεν με πεσθίω τῆ νοῦς μας, ἔθι φρόνιμα, πῶς οἶναι

Ψαλ. ξβ.
ισρ. ιζ.

Λουκ. θ.

Ματθ. κ.

ριος ὁ λωὸς ἐκείνους ὁποῦ δρίσκουσι ὁ ζούσιν εἰς τὸν κόσμον, τοὺς ἔμα
 τα δ' ἵκασεν λέγωντας ὡς νεκρὸς, ὁπόταν εἶπε τῷ περιηγητοῦ νέου,
 ἄφες τοὺς κοσμικοὺς νεκρὸς, νὰ θάψουσι τοὺς ἀποθαμνίους εἰς τὴν κωρ
 μι. δὲν ἐμπόδιζε τὸν νέον ἐκεῖνον ὁπλῆτος νὰ μὴ λάβῃ τὸ χρίσμα
 τῆ βαπτίσματος. ἐσφάλασι λοιπὸν ἱνὲς λέγωντας πῶς ὁ κύριος τὸν 5
 εἶρισε νὰ πουλήσῃ τὸν πλῆτον του, ἵνα ὄνομα τῆ βαπτίσματος ἀς μᾶς
 σώνῃ ἡμᾶς ἐτούτη ἡ μαρτυρία τῆ χριστῆ δὲ μεγαλότατῃ πληροφο
 ρορίαν τῆς δόξης καὶ τῆς τελειότητος τῆς τάξεώς μας καὶ τῆ ἐπαγ
 γελματός μας. Ἐκεῖνοι ὁποῦ πολιτεύονται εἰς τὸν κόσμον, καὶ τα
 λαμπωροὶ τοὺς ἑαυτοὺς των μὲ ἀρτυρωσίαις μὲ νηστείαις, μὲ κόποις, 10
 μὲ κραιπάλαις, ὁπόταν μισθῶνται ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, εἰς τὴν με
 ταχρῆ ζωὴν, ὡσαν εἰς ἕνα ἐργαστήρι δουρικῆς, καὶ τόπον τῆς πολέμου,
 ἐργάζονται πλεονάζουσι τὴν ψυχικὴν καὶ πνευματικὴν προόδον αὐτο
 σιν, ἡ ὁποία εἶναι τοιοῦτη συγκριτικῆ πρὸς ἐκεῖνη τῆς μοναχικῆς
 ζωῆς, ἐτὶ δὲ τὸν ἑσπῶνον καὶ τὴν κερδοσέλιαν ὁποῦ πέρνει ἡ κοσμικὴ 15
 ζωὴ, ὡσαν δὲ τὴν πληρῶνει καὶ τὴν θέληματις. Καὶ τῆτο δὲν εἶναι νὰ
 τὴν θαυμάζωμεν ἵνα, δὲ τὴν ἐγὼ εἶδα πολλὰ καὶ διάφορα φυτὰ ἀρε
 τῆ, φυτευόμενα ἀπ' ἐκείνους ὁποῦ ζούσιν εἰς τὸν κόσμον, τὰ ὁποία ἐπο
 τίζονται ἀπὸ τὴν κερδοσέλιαν, ὡσαν ἀπὸ κόποιον ὁ βέβαιον καὶ ἐσκα
 λίζονται ἀπὸ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν ἀποφάνησιν, καὶ θεωροῦν τῆν αἰ
 20
 θρώπων, καὶ ἐνοητοῦνται μὲ τοὺς ἀνθρώπων ἐπαρῶν. καὶ ὁ μῶς
 μεταφυσικῶτα εἰς τὴν μοναξίαν, ὁ εἰς γλυκὴν ἔρημον ὁ ἀδιάβατον,
 ὁποῦ δὲν ἐπαγγέλλονται ἀνθρώπων κοσμικοὶ, καὶ ἀνδρῶν, ἀπὸ κερδοσέλι
 κῶν καὶ βρομέρον νερόν δουκῶν, πάραυτα δὲ καταθήκασιν, δὲ τὴν τὰ φυ
 τὰ καὶ τὰ δένδρα ὁποῦ εἶναι δὲ σιμῆδες τῶς νὰ δρίσκονται σιμᾶ εἰς 25
 τὰ νερά, δὲν ἔχουσι φύσιν νὰ καρποφοροῦσιν εἰς τόποις ὁ γυμναστήρια
 σκληρὰ καὶ ἀνδρα. Ὁ ποῖος ἐμίσησε παντελῶς τὸν κόσμον, ἐκεῖνος
 ἔφυγε τὴν κοσμικὴν λύπην. μὰ ὁ ποῖος δρίσκειται νικητῶς μὲ πρὸς
 πάθειαν ἀπὸ τὴν ἀγάπῃ κανενὸς πρᾶγματος ὁποῦ βλέπεται, δὲν
 ἐδωθήθηκεν ἀκόμη νὰ φύγῃ τὴν λύπην ὁ νὰ ἐλδουθερωθῆ, δὲ τὴν πῶς 30
 δὲν θέλει λυπηθῆ ἐκεῖν ὁποῦ σερδύγεται ἐκεῖνον ὁποῦ ἀγαπᾷ. Εἰς
 ὅλα τὰ πρᾶγματα βέβαια, ὁποῦ μπορούν νὰ λάθωσι, μᾶς κάμνει
 χρεῖαν πολλὴν νῆψιν καὶ προσοχὴν, μὰ πότισότερον ἀπὸ τὰ ἄλλα εἰς
 τῆτο κάμνει χρεῖαν νὰ προσέχωμεν, καὶ νὰ ἔχωμεν τὴν εὐνοϊάν μας,
 δὲ τὴν εἶδα πολλὰς εἰς τὸν κόσμον, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ τῆς μέριμνας, ὁ σφρον 35
 ἡδύτης, καὶ δουλείας ὁ ἀρτυρωσίαις βιωτικῆς, ἐρύγασιν τὴν μανίαν τῆ
 κωρμίου

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

κωρμίου τως, και τους σαρκικους ερωτας, επειτα ελδθερωμενοι απο
 ολας ετουτας τας φρονιδας του κυριου, και ερχομενοι εις τω μονα-
 χικω ζωω, ερωπωθηκασι ελεφνα εμελευθησαν απο τα κινηματα
 της σαρκος. Ας προσεχωμεν εις ημας τους ιδιω, μηπως και πλα-
 νουμεθα εις τω, και λομαζοντας και λεγωντας να ποδπατημεν
 τω σενω ε τω ελιμμενω φραταν, οπου μας φερεν εις τω ζωω,
 απατουμεθα, ποδπατωντας τω πλατειαν, και διουχωρον, οπου
 μας ουρνει εις τον θανατον. τω σενω φραταν σου θελει φανερωθη,
 θλιψις της κοιλιας, εσσις ολονοικιος εις τω προσοχικω, μεξον νε-
 ρου. φωμιου ελλειψιμον και χρεα. ποτον απμιας και υβρεων, και
 ονειδισμων σωτηριωδες, και καθαρικων. αναγελασμοι, καταγελα-
 τες, εμπαγμοι, κειψιμον τω θεληματων. υπομενη τω προσκορεσαν,
 της καταφρονησεως αλογυσια. βια και αληκη υπομνητικη τω υβρεων.
 οπταν αδικηταμ, να υπομνη δυνατα. οπταν καταλαλιεταμ, να μη
 σκανδαλιζεταμ. οπταν δεχθηταμ ε καταφρονηταμ, να μη ομι-
 ληται. οπταν κατακρινεταμ, να ταπεινωμεταμ, μακαριοι εν εκεινοι οπου
 ποδπατησοι τω περσειομενω φραταν, δε πη θελη εισαι εδικητως η
 βασι λεια τω ουραγων. Ουδενας θελη εισεβη σεφανα μωμος εις τον
 ερανιον νυμφανα εμπωθεν τω νυμφιε, αν δεν πληρωση τω πρωτω,
 και τω δευτεραν, και τω τριτω αποταγλω, ηζουμ προ του να αποτα-
 χθη, και να καταφρονεση ολα τα γηνα πραγματα, ανους, ρονεις, δευτε-
 ρον, να αποταχθη εις θελημα του, κειψαντας το και τριτον εις τω κοινο
 δεξιαν οπου ακουθα της υπακης. Ευγητε απο τω μεσω τως, ε χω-
 ριδητε απ αυτους, εμω θελητε να εζησετε της ακαθαρσις ημων,
 και ηζουμ τω κοσμικων ανθρωπων, οπου ειναι γεματα παθη. δε πη
 ο κυριος δε τα πεφρητου προς τους δουλους του. δε πη ποιος πλη, δε πη
 εις εκεινος εκαιε θαυματα, ποιος ηγει νεκους. ποιος εραβιδα του,
 νας. ουδενας. δε πη τα ειναι τα σημειοι εφανοι λεια μας ρηη
 ματα οπου εδ ει ο θεος τω αγων και τελειαν μοναχωνωμεν τω ου-
 φρονοσιν αληθινα τον κερμον, τα οπια οι κοσμικοι ες αφετω εις τω
 κοι δεν μπορουω να τα χωρησω, και να τα λαβωσι, ελοκληρος χωρι
 εδωκουταν να εργαζονται τετοια πραγματα, ποδπατων γματων οπου
 η ασκησις, και η αναχωρησις απο τον κερμον. Οπταν οπου εφικουταμ
 ρα απο τω αποταγλω τω κερμου, αφιζω να μας δε δε να μη ειναι
 και μοιοσι να βραζη η καρδια μας, αφερωντας τι τετων εν εκεινος,
 σιν τω ρονεων μας, και τω αδελφων μας, ε της πνευτου ε αξελι-
 ημεις ες αρματωνωμεθα εναντιοντως με δε οπλον
 σμονισου

Ματθ. ζ.
 Λουκ. ιγ.
 Η ενισφρα
 τα οπκοερ
 νει εις τω
 ζωω.

Τρις απο
 ταζαι.

ηο

Λουκ. δ.

ας πυρόνωμεν τους εαυτους μας με τω ενθυμησιν τς αγωνις πυρος,
 δε να μπορεμε με τω ενθυμησιν του ετοιμε να σβεσωμεν τ' ακα-
 ρον και απρεπον, και πονηρον πυρ της καρδιας μας. Αν ενα και λε-
 νας λογαζει και θαρει να μω εχη καμιαν προσαθεια εν ο,τι προαγ-
 μα και αν εν, και ομως οποταν ε σερβεται, λυπαται η καρδια
 του, εντος εν τελεια ηπατημεν και πλανημεν. Οτσι οι δι-
 ρισκουοιτα δισμνοι ωαν μαγομεν εν ος εωτας τους σαρκικου,
 και εν τω ξυφω, και μετανοωντας, θελωσι να σιωσωμεν εν τω με-
 ναδικω ζωω και πολιτειαν, ας αποουδίζουσι με ολυ τω ενθυμια
 της ψυχης και με παωεν λογς οπιμελειαν αχρωπων να γυμνάζου-
 τους εαυτους τως εν τους κειποι και εν τας λυφας, εγκραδύμε-
 νοι με παωεν λογς αυσηρότητα οπι ολας τας ηδ υπαθειας, και ηδ ο-
 νας, και οπι τω πονηριαν όλων τ' εν παθων, δε να μω γινεται εν
 αυτους χειρότερη η οςερα καταςασις της προτης, και να μω γινου-
 ται χειρότεροι εν τ' μονασηοι, προ οταν διρισκουοιταν, εν τον κει-
 σμν. δια τι ολιμιωνας τς μονασηοις εν ετση αρομη της σωτηριας,
 ωαν και αητια πολλων κινδύων και κλασεων, δε τω αυσησι και
 τον πλεονασηον τ' εν παθων, και τω το γνωρίζουσι και εμεινοι οπου
 πλείσι ε ταξιδύοις τούτω εν νοητω θάλασαν, ε οπου εχοσι γνω-
 ραν της ανδμαλικης ζωης, και κατ' αλήθειαν, ελεγον θεαμα ειναι, η
 να ιδη πνας να κλυδονίζουοιτα και να πάχοσι σάλας ε τζαμσηον
 τς κροαβίου τως εν τον λιμώνα, εμεινοι οπου εματόδω οθήκασι ε
 επεράτασι χωρις κανενα κινδύων το μεγαλον πέλαγος. Εντος εν
 κειν δύτερος βαθμος, και η δύτερα ανάστασις της αγιας κλίμακς. εν
 τα κειν εχεις, εολεθα, και φδγε μιμουμω τον αγιον λατ κετ
 τα νερα, η τω γινωμνα του οπου απεμην εν τω σεαταν.

σκληρά και
 εφυγε τω κειν
 παθειαν οπι τ
ΒΑΘΜΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.
 εδω ηθηκεν ανηλνης ξενιτειας, ηγουε πως προπεινα λογα- λ
 δεν θελει λυπητα και να ημεωτα παντατε ξενιοι εν ουτην τον
 ολα τα πράγμα
 χρεία πολλή εν
 τωτο κειν χρεϊς ανωίλημ, της ουτις μας πατρίδος.
 δε τι εντα πολλε
 ηδω και δουλειε βεβαμε και αγύρισει ενκατάλειψις ε καταρο-
 νησις

ησις ὁλονῶν ἐκείνων ὅπου ὀρίσιωταίς τῷ πρῶτα μὲν παρὰ
 δα εἰτομῆ τῶ κόσμου, τὰ ὅποια μᾶς ἐμποδίζουσιν ἀπὸ τὸν σκοπὸν τῶ
 ἔργων τῆς δισεβείας, Ἐ τῆς σφάτας τῆς σωτηρίας μας. ἤρου συγ-
 γρηῶν, κτημάτων, βρωμάτων, παθῶν, μετεωρισμῶν, τόπων, δόξης, Ἐ
 τῶ λοιπῶν. Ἡ ξενιτεία εἶν ἡ ἀναχώρησις, Ἐ σῖας μισεμὸς ἀπὸ ὅ-
 λαις ταῖς ἐπιθυμίαις, ταῖς ἡδοναῖς, καὶ τὰ ἔργα τῆς κακίας. Δὲ πὶ μὲ
 τὸν χωρισμὸν ἀπὸ τὰ παῖδι, γίνωμῆδα ἀχώριστοι ἀπὸ τὸν δῖ, τὰ ὅποια
 ὅποταν εἶν πρῶντα, δὲν μποροῦμεν νὰ τελειώσωμεν κανένα πρᾶγμα
 μὲ ὄφελος. Ἡ ξενιτεία εἶν σῖα ἡ θῶ ἐσερημῆδον ἀπὸ καθε λογίς παρ-
 ρησίαι, καὶ θάρρος. μία σοφία ἀγνωσθ. μία ἐρησικησις καὶ φρονιμα-
 δα ἀφανέρωτη εἰς τοὺς πολλοὺς. μία ζωὴ χωρὴ καὶ ἀπόκρυφθ, ἡ γεν
 ἀποκρυφῆ τῆς ζωῆς, τῆς καταςάσεως, τῆς σῖνοίας, καὶ τῆ ἰδίου λογι-
 σμῆ. ἕνας σκοπὸς ἀθεώρητος. σῖας λογισμὸς ἀφανέρωτος, ὄρεξις σμικρό-
 τητος καὶ ταπεινότητος. ἐπιθυμία σφιστοχωρίας. ὑπόθεσις Ἐ ἀφορμῆ
 τῆ θεϊκού πόθου. πλῆθος τῆς ἀγάπης τῆ ἰησοῦ χριστοῦ, καὶ τῶ ἱερῶν ἐπι-
 θυμιῶν. ἀνησις τῆς κενοδοξίας, μίσις τῆ ὀνόματος τῆς ἀγνωσιῆς,
 τῆς ἐπισήμης, καὶ σῖας βυθὸς σιωπῆς. Σιωπῆδειαν ἔχει καὶ ἔττος
 ὁ λογισμὸς τῆς ξενιτείας, καὶ ἔττος ὁ ἔσπος τῆς ζωῆς, νὰ θορυβῆ Ἐ
 νάενοχλῆ εἰς ταῖς ἀρχαῖς συχνία Ἐ μεγάλα τὸς δούλους Ἐ ἀγαπητῆ
 κῶς τῆ κυρίε, ὡς μὲ πῶρ θεϊκὸν καὶ μὲ θερμότητα Δὲ νὰ ἀρέσῃ
 τῆ θεῶ, ὁ μακρυσμὸς λέγω ἀπὸ τοὺς ἐδ κῶς τῶς καὶ ἀπὸ τῷ παρὶ-
 δα τῶς, πρᾶκινῶντας τοὺς ερασᾶς τῆ βουδου καλοῦ εἰς τῆτον τὸν μα-
 κρυσμὸν Ἐ τῷ ἀναχώρησιν μὲ σκοπὸν Δὲ νὰ ὑπομείνουσιν εὐτέλειαν Ἐ
 θλίψιν Ἐ καταρρόνησιν. ὁ μως ὄθον εἶναι μεγάλθ Ἐ ἀξίος ἐπαμῶν,
 κῆ τὸν πλέα ἔχει χρεῖαν ἀπὸ μεγάλῳ δῆκρυσιν καὶ δῆξτασιν. Δὲ πὶ
 πᾶσα ξενιτεία ὅπου νὰ γίνετα ἀκαμῶς Ἐ ἀπρεπᾶ, δὲν εἶν καλῆ. Δὲ πὶ
 αἷ εἶν καὶ καθε εἰς πεσφῆτης εἶναι δῆχως πμῶ εἰς τῷ παρὶδα του,
 καθὼς λέγει ὁ κύριος, ἄς σοχασῆμεν μήπως καὶ ἡ ξενιτεία μᾶς γῆν
 ὑπόθεσις καὶ ἀφορμῆ κενοδοξίας, θέλωντας νὰ φανερώσωμεν τῷ δῖ-
 γῆειάν μας, ἢ νὰ πμῶμῆδα Δὲ ἀλλῶν καμίαν μας ἀρετῶ εἰς τῷ
 ξένῳ παρὶδα. Δὲ πὶ ἡ ξενιτεία εἶν ὁ ἀληθινὸς Ἐ ὁλόκληρος χωρι-
 σμὸς ἀπὸ τῷ καρδῖαν, Ἐ ἀπὸ τῶ κωρμῖ ὀλονῶν τῶ πρᾶγμάτων ὅπου
 μᾶς βλάπτουσι, Ἐ τῶ κακῶν λογισμῶν, Ἐ τῶ παθῶν ὅπου ὀρίσιωταί
 εἰς ἡμᾶς, τῷ ὅποιαν ξεξέχομεν μὲ τέτοιον σκοπὸν, Δὲ νὰ μῶ εἶναι
 λῆ ποτὲ ὁ λογισμὸς μας χωρισμῶς ἀπὸ τὸν δῖ. Ξενιτεῶν εἶν ἐκείνος,
 ὅπου εἶν ἐπιθυμητικὸς ἐνὸς πένθου Ἐ κλαυθμῆ πωλῶτου Ἐ ἀξελι-

Ὁ ῥαῖος
 ὀρισμὸς
 τῆς ξενι-
 τείας.

Λουκ. δ.

σμόνισον, ἢ ὁ χι μόνον ἐπιθυμητὴς, μὰ Ἐργάτης. Ἐπίσης ἀληθινὸς ἐν
 ἐκείνῳ, ὁ ποῦ φέρει καὶ χωρίζεται ἀπὸ πάντων λογῶν χάριν καὶ ἀγά-
 πῶν ἐμπαθῆ καὶ τῶν ἐδικῶν του, ἡρώου τῶν συγγενῶν του καὶ τῶν θελη-
 μάτων του, καὶ τῶν ἀλλοθίων, ἡρώου χρημάτων καὶ κτημάτων. Ἐστὶ
 ὁ ποῦ σπουδάζεις νὰ πάγης εἰς τὴν ξενιτείαν, Ἐτὴ μὲν ἀξίω καὶ τὴν
 ἐρημίαν, μὲν ὑπομένεις νὰ ζῆσαι, ἢ νὰ εἶναι συγκατόπτος μὲ τὸ λόγους
 πῶς φιλότιμος ἀνθρώπος. Δὲν πὶ ὁ κλέπτης ἐσχεταὶ ἀξίως δ' ἴχως
 νὰ τὸν βιάωμαι εἰς νοῦν μας, ἢ νὰ τὸν λογιάζωμαι. Δὲν πὶ πολλοὶ δοκι-
 μάζοντας νὰ σώσωσιν ὁμάδι μὲ τῶν λόγους τοῦ βραδύμου καὶ ὁ
 κνηοὺς, ἐστω ἀπὸ λειψήσασ μετ' ἐκείνου, σβίνωντας ἀγάλη ἀγάλη ἐ-
 πὼν καὶ ἡ προθυμία ἡθερμὴ τῆς καλοῦ, ὁ ποῦ ὑρίσκετον εἰς ἐκείνους.
 Εὐθύς ὁ ποῦταν δεχθῆς τὴν φλόγα τῆς θεϊκῆς χάριτος ἐς ἐμπνεύσεως
 εἰς τὸ καλόν, σὺ ἔχε προθυμίαν καὶ συνεργάζου μετ' αὐτῷ. Δὲν πὶ
 δὲν γνωρίζεις πόσον ἔχει νὰ κρατῆ ἐπὶ τῆς ἡρώου, μὴ πως καὶ ἀπὸ τὴν
 ἀνησιμίου σβίνωντας Ἐμισθύνοντας, σέ ἀρῆται εἰς δ' ἰσχύος. Δὲν
 ζητᾶται ἀπὸ ὅλοισ μας, νὰ σῶνωμαι ἄλλοι, Δὲν πὶ λέγει ὁ θεὸς ἀπό-
 σολῶν. λοιπὸν ἀδελφοὶ καθ' ἕνα ἀπὸ ἡμᾶς, θέλει ἔχει νὰ δώσῃ ἀπολο-
 γίαν τῆς θεῆς Δὲν πὶ τῶν λόγους του. Ἐπάλιν, ἐστὶ ὁ ποῦ διδάσκει ἄλλον, δὲν
 διδάσκει τὸν ἐαυτόν σου; μὰ νὰ ἐπιθυμῆσαι ὅλοι νὰ σῶνωμαι τοὺς
 ἐαυτοὺς μας. Ἐστὶ ὁ ποῦ ὑρίσκεται εἰς τὴν ξενιτείαν, ἀρμάτωσιν κα-
 λά, Ἐβλέπου ἀπὸ τὸν δάμονα τῆς πλαιῆς Ἐτῆς φιληδονίας. ὁ ὁποῖος
 σέ καταπέθει Ἐπειράζεισε νὰ παγῆς εἰς Δὲν ἀφορμὴς τόποι νὰ πλα-
 νᾶσαι καὶ νὰ γυρίζεις, Δὲν νὰ δοκιμάζεις εἰς ἐκείνους τῆς ἀνάπαυσε
 τῆς κωμίου, Δὲν πὶ ἡ ξενιτεία δ' ἰδὲ ἀφορμὴν τοῦ δάμονος νὰ σέ πει-
 ράζῃ εἰς τέτοια πράγματα, λέγωντάς σου πῶς εἰς τὸν ἕνα τόπον ἔχεις καὶ
 δ' ἴδιον ὁ ποῦ ἔχεις καὶ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ πῶς τυχεῖσαι νὰ φέρῃς τοὺς
 κωμίου τοῦ τοῦ, καὶ νὰ ἀγαπᾶς ἐκείνους ὁ ποῦ δ' ἰδοῦσι χαρὰν καὶ
 ἡδονίαν. Καλὸν καὶ σωτηριῶδες πρᾶγμα εἶναι, νὰ μὴ ἔχει πῶς προ-
 σωθῆσαι εἰς κανὴν πρᾶγμα φθαρτὸν, ἢ ὁποῖα τούτη ἀρετὴ ἢ ἀπε-
 σωθῆσαι λεγομένη, θυνάται ἀπὸ τὴν ξενιτείαν. Ἐκείνῳ ὁ ποῦ Δὲν
 τὴν ἀγάπην τῆς ἰηοῦ χριστοῦ ἐξενιτεύθη, κάμνῃ χρεῖαν νὰ βγάλη ἀπὸ
 τῆς λόγους τοῦ ὅλας τῆς σωήθειας, καὶ ἐπιθυμίας τῆς κώμου, Δὲν νὰ
 μὴ φανῆ πῶς Δὲν τὰ πάθη, παγῆσαι πρὸς δέροντας Ἐπλανώμενος,
 ξεφερόντας τε πάλιν ἐκείνα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐμάκρυνε. Ἐκείνῳ
 ὁ ποῦ ἐξενιτεύθη ἀπὸ τὸν κώμον, μὴ δὲν προσφάσῃ πλέον Δὲν κα-
 νεία ζόπον, μὴ δὲ σιμῶσαι εἰς τὸν κώμον, Δὲν πὶ τὰ πάθη τὰ κωμιομέ-

Ρωμ. 1 δ.
 Ρωμ. β.

να, ἔχουσι σωήθειαν να ξυπνοῦσι, Ἐ να ξαναζωντανάουσι πάλιν, καὶ
 ἀγαποῦσι να σρέφουσιν εἰς ἐκείνοισ, τοὺς ὁποίοισ προήτερα ἐμελθ-
 νασιν. Ἡ δὲ α σανικῶς τις ἰδωρίσθικη ἀπὸ τὸν πρᾶδ φσον. καὶ ὁ με-
 ναχὸς θεληματικῶς του ἰδωρίσεται ἀπὸ τῷ γηίνω του παξίδα. **Δξ.**
 ε̅ π̅ ἐκείνη, ἀν ἤθελεν ἀπομείνη εἰς τὸν πρᾶδ φσον, ἤθελε συρθῆ πάλιν
 με τῷ πρᾶκῶ να ὀπιθυμήση τὸν καρπὸν τῶ γινῶσκειν καλόν, καὶ πο-
 νηρὸν. Ἐ ὁ μοναχὸς σέκωντας, ἢ γαι ἐρνωντας πάλιν εἰς τῷ παξίδα
 τῷ γηίνω, δ ἴχως ἄλλο ἤθελεν ὑπομείνη κίνδυνων ἀπὸ τοὺς κατὰ
 σαρκᾶτου συγχεῖς. Φύγει ὡθεν ἀπὸ ραβδὶ Ἐ μάστιγα χαλασμέ,
 ζ̅ τοὺς τόπω ἐκείνοισ, εἰς τοὺς ὁποίοισ εὐρίσκουται ἀάρομαῖς καὶ ἀ-
 ἀδειαῖς, Ἐ ἀ σιωφοβίαῖς ὅπου πρᾶκνεῖσιν εἰς τὰ πτωματα, Ἐ εἰς
 ταῖς ἀμαρτίας. **Δξ.** π̅ ὅποταν δὲν ἔχουμ ἐμπροστίας κακία καρ-
 πὸν, δὲν τὸν ὀρέρομέδα συχνία. Μένσελανθιῖνη μηδὲ ἔτος ὁ ξό-
 πος καὶ ὁ λόγος καὶ ὀπιβελία τῶ κλεπῶν τῶ δαμόνων, **Δξ.** π̅ πολ-
 ε̅ λαῖς φοραῖς μᾶς ὑπεβάλλουσι λογισμὸν, να μεν χωρίζωμέδα ἀπὸ
 τοὺς κοσμικοὺς, λέγωντας μᾶς πῶς ἔχουμ μεγαλὸν μισθὸν, ἀτίσως ἢ
 θεωρῶντας ταῖς γυνᾶικας, καὶ πολεμῶντας φυλάξωμν τοὺς ἐαυτοὺς
 μᾶς σώφρονας, Ἐ κυριδύσωμν τῷ κακίω μᾶς ὀρεξιν. τῶ ὁποίω δὲν
 πρέπει να πείθωμέδα **Δξ.** κακία ξοπον, μάλισα με κάθε ξόπον
 κ̅ πρέπει να κάμνωμν τὸ εἰαντίον. Ὅποταν ἀναχωρῶντας χρόνον, ἢ χρό-
 νου ἀπὸ τῷ παξίδα μᾶς, καὶ τοὺς συγχεῖς μᾶς, ἀποκτήσωμν μι-
 κρὰν εὐλάβειαν, ἢ κατάνεξιν, ἢ ἐγκράτειαν, τότε λοιπὸν ἐπιβαίνων-
 τας μᾶς οἱ ἄτυχοι λογισμοὶ τῶ δάμων τῆς ματασίτης τῶ φανη-
 πιας μου Ἐ τῆς κινδὸ οξίας, μᾶς ὑπεβάλλουσι Ἐ πείθει να σραφοῦ-
 κέ μν πάλιν εἰς τῷ παξίδα μᾶς, **Δξ.** οἰκὸ ομλεῶ πολλῶν καὶ τύπον Ἐ
 ὠφέλεσαν ἐκεῖνῶ ὅπου γινωρίζουσι ταῖς προήτεραῖς μᾶς κακίαις Ἐ ἄτυ-
 χαῖς πράξαις. καὶ ἀν λάχη να ἔχωμν ἀποκτήσωμν κάποιαν μικρὰν
 γινῶσιν, ἢ χάριν λόγου πινδύματικῆς, τότε λοιπὸν μᾶς πρᾶκνοῦσι να
 ὀπισσέψωμν εἰς τὸ κέσμον, ὡθεν ὀπιτιπὸ εἰς δξ να ἔχωμν ἔννοϊαν
 λ̅ ψυχῶν να ταῖς σῶνωμν, καὶ ὡθεν διδασκάλοισ, δξ να χάσωμν κα-
 κά καὶ να σκορπίσωμν, εἰς δ̅ κινδυνῶδες πέλαγος ἐκείνοισ ὅπου ἔμα
 ζῶξωμν καὶ ἀποκτήσωμν καλὰ με κέσπον εἰς τὸν ἦσυχον λιμῶνα.
 Α̅ σπουδάζωμν να ἀκλουθῆσωμν καὶ να μιμηθῶμν τὸν λαὸν, **Γα. 18.**
 ἢ ὅχι τῷ γυνᾶικα του, ἢ ὅποια εἰαντίον τῶ πρᾶγέλματος τῶ ἀγγέλου,
 λ̅ ἐσράφη εἰς τὰ ὀπίσω. **Δξ.** π̅ ἢ ψυχὴ ἐκείνη ὅπου ἀνασρέφη εἰς ἐκείνον
 τὸν τόπον, ἀπὸ τὸν ὅποϊον εὐγῆκε, θέλεφ ἀφανισθῆ, καὶ θέλει μαρτυρῆ

Ὁμοίωσι
 ὁμοίωσι
 τῆς εὐας.
 Γα. γ.

φεύσικη
 βουλή.

ὡς δ' ἄλας, καὶ θῆλη γῆ ἀκίνητη, ὡς ἂν μία σῆλη ἀλάς, ἡ δὲν θέλει
 μπορέσῃ πλέα νὰ ξαναμαγύρῃ. Φύγε τὴν ἀγγυπτον, ἤρωε τὸ σκό-
 τος ἔτοιμα ἔτῃ κόσμου, καὶ φύγε τὴν τέτοιας λογίε, ὁποῦ νὰ μὴ γὰ
 γύρῃς πλέα εἰς αὐτὴν, Δὲ π' ἐκεῖνοι ὁποῦ με τὴν καρδίαν καὶ με
 τοὺς λογισμὸς ἐτραφήκασι εἰς τὴν ἀγγυπτον, δὲν ἤξωθήκασι νὰ ἰδοῦσι
 ἡ νὰ ἀπολαύσοι τὴν γλυτῆς ἀπαθείας, τὴν ἱεροουσαλήμ. Συμβαί-
 νει ὁ μὲν καρμίαν φοραῖ, ἡ εἶναι ἀδεια, καὶ οὐδὲ ἀπρεπον εἶναι, καὶ ἐκεῖ
 νοὶ ὁποῦ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὀπισθοφῆς τως, εἶναι φύλαξι τῆς κωνόμα-
 πικῆς τως νηπιότητος, ἀφήκασι τὴν παξίδια τως, ἡ ὅλα τως τὰ πρὸ
 ματα, ἀφ' οὗ καθαρὸς ἔπι τέλει, μπορέσι νὰ μαγέρονουσιν εἰς ἐκείνῳ
 με ὄφελῳ, με σκοπὸν Δὲ νὰ γῆρῶσι καὶ εἰς ἄλλοις ἀφορμῇ καὶ ἀ-
 τὰ ἐκείνης τῆς σωτηρίας, ὁποῦ ἐκεῖνοι ἀπειτήσασι Δὲ λόγου τως. κα-
 λά καὶ ἐκεῖνῳ ὁ θεὸς πῆς μαυῶσῆς ἔσωντας νὰ πεμφθῆναι τὸν δι' εἰ
 σωτηρίαν τῆ ὀμοφύλαξου τῆ ἰηλιτικῆ γῆρῶσι, νὰ ὑπέμεινε πολλὰς κιν-
 διωοῦς εἰς τὴν ἀγγυπτον, ἤρωε πολλοὺς σκοτασμοὺς εἰς τὸν κόσμον,
 ἡ ἀπὸ τὸν λαὸν ἐκείνον, καὶ ἀπὸ τὸν φαραὼ. Καλλιον εἶναι νὰ λυθῆση
 ἡνάς τοὺς γονεῖς σου, ἡ ὄχι τὸν κύριον. Δὲ π' ἐκεῖνῳ μᾶς ἔπλασε, ἡ
 ἔσωσέμας. μαὶ οἱ γονεῖς πολλὰς φοραῖς ἀπωλέσασι ἐκείνῳ ὁποῦ
 ἀγαπήσασι, καὶ ἐπ' ἄρ' ὠκασίν τοὺς εἰς τὴν κλάσιν. Ἐσίος εἶναι ἐκεῖ
 νος, ὁ ὁποῖος δρισιπόμῃ ἀνάμεσα εἰς ἐκείνῳ ὁποῦ εἶναι τῆς ἰδίας
 γλώσσῆς με τῆ λόγου σου, ἡ ἐκεῖ ἡσυχος καὶ σιωπᾶ ὡς νὰ ἡ ἔπι ἐκεῖ
 νοὶ ξείνης γλώσσῆς, καὶ νὰ μὴ τοὺς ἐγροῖκα. Δὲ ἀναχωρῆμῃ ἡ μὲ
 ἀπὸ τοὺς συγχεῖς μας ἡ ἀπὸ τὴν παξίδια μας, εἶναι π' τοὺς μισθῶμῃ,
 μὴ γῆρῶσι, μα Δὲ νὰ φύγωμῃ τὴν βλάβην καὶ τὴν ζημίαν ὁποῦ
 ἡθελε μπορέσῃ νὰ μᾶς σωέβη ἀπὸ λόγου τως. εἰς τὸ ὁποῖον πρᾶγ-
 μα, ὡς καὶ εἰς ὅλα τὰ ἄλλα, ὁ κύριῳ ἡμῶν ἐγῆνηκε διδάσκαλῳ,
 ὁ ὁποῖος ἡ αὐτὸς φάνεται πολλὰς φοραῖς καὶ ἀφήκε τοὺς κατὰ σάρ-
 κα συγχεῖς. ἡ Δὲ τῆ το ἀκούωντας πνῶν νὰ λέγουσιν, ἡ μήτηρ σου
 ἡ οἱ ἀδελφοὶ σου σὲ ζητῶσιν ἔξω, πῆρ' οὗτος ὁ καλὸς ἡμῶν διδάσκαλος
 εἰδῆσιν εἰς ἡμᾶς δ' ἀπαθὲς μῖσος ἡ ἐσᾶμεντόν, λέγωντας. ἡ μήτηρ
 μου ἡ οἱ ἀδελφοὶ μου εἶναι ἐκεῖνοι, ὁποῦ κάμνοισι τὸ θέλημα τῆ παξί-
 μου τῆ ἐν ἔρανοῖς. ἔχει Δὲ πατέρα σου ἐκεῖνον ὁποῦ θῆλη καὶ λιυέ-
 ται νὰ κωπιάσει ὀμάδι μετὰ σένα Δὲ νὰ βγάλῃς ἀπὸ πάνω σε εἰ φορ-
 πῶν ἡ εἰ βάρος τῆ ἁμαρτημάτων σου. Καὶ μητέρα σου ἄς εἶναι ἡ κα-
 τάνυξις ἡ ὁποῖα λιυέται νὰ σὲ πλύνη ἀπὸ τὸν ῥῶπον ἡ τὸν μελυσμόν
 τῆ παθῶν. Καὶ ἀδελφός σου ἄς εἶναι ἐκεῖνῳ, ὁποῦ κωπιάζει ὀμάδι
 μετὰ

Ματθ. β'

Ποῖος πρὸ
πεινὰ ἔχω
μὴν δὲ εἰ-
δικῆς.

λ β

κησιν τῶν γονέων σου. τὰ ὅποια τῆτα ὄλα σὲ κἀ μνηνὰ θεωρῆς Ἐ νὰ σὲ
 φαίνουται ὁ δὲ βολῆ, δὲ νὰ σὲ κἀ μνηνὰ πωγιῆς ὁ μάδι μετ' ἐκεί-
 νου εἰς τὸν κατακλυσμὸν τῆς ἐμπαθοῦ ἀγάπης τῆ κῆσμου. βλέπε
 λοιπὸν μὴ μισεύσης ἀπὸ οὕτω τῶ ζωῶ ὁμάδι μετ' ἐκείνου μὲ τὸν
 κατακλυσμὸν τῆς φιλοκσμίας. Μὴ λυπηθῆς μηδὲ προσωαθῆς
 εἰς τὰ δάνουα τῶν γονέων σου, ἢ τῶν φίλων σου, εἰδὲ μὴ θέλεις κλαύσθ
 αἰώνια. Ὅποταν οἱ ἐδικοῖ σου σὲ πῶμξι γυροῖσθ ὡσὼν μέλισας, ἢ
 νὰ εἰπῶ κἀλλίτερα ὡσὼν σφῆκες, ἢ ἀρχήσθ νὰ κλαύσθ δὲ λόγου
 σου, τότε πῶσθ εἰς σοχάξου μὲ δ' ὁμάδι τῆς ψυχῆς Ἐ ἀτένισε ἀγύ-
 ρισα εἰς τῆς ἀμαρτίας σου, καὶ εἰς τὸν θανάτὸν σου, ἢ τῶ ἡμέραν τῆς
 φοβερῆς κρίσεως, Ἐ δὲ τὰ ζωντῆς τα ἐτοῦτα μὴ πάυσης ἀπὸ τέτοιον
 λογισμὸν, Δὲ νὰ ληυηθῆς νὰ διώξῃς μὲ τὸν εἰα πῶν τὸν ἄλλον.
 Τάσουςί μας μὲ δ' ὄλον ἢ ὅπι βελίαν οἱ συλγχεῖς μας κἀ τῶ σὰρ
 κἀ, μὰ ὅχ ἐδικοῖ μας κἀ τὰ δ' ὀνδύμα, ἢ κἀ τὸν θεάρεσόν μας σκο-
 πῶν, νὰ μᾶς κἀ μνησιν ὄλα ἐκεῖνα ὅσα ἀγαπῶμεν, αἰ δ' ἐν μισθῶσμεν
 ἀπὸ λόγου τῶς. μὰ τῆ δ' κἀ μνησιν μὲ ἐν ὀνδύμα κἀ σκοπῶν Δὲ νὰ ἐμ-
 ποδῆσθ τῶ κἀλλῶ μας εἰσάταν τῶ πῶν μακίλι, Ἐ νὰ μᾶς σύρσιν
 εἰς δ' θέλημάτῶς, Δὲ νὰ μᾶς κἀ μοισὶ νὰ ἀπομείνωμεν εἰς τὸν κῆσμον
 μετ' ἐκείνου. Ὅποταν ἀναχωροῦμεν ἀπὸ τῶν πῶσῶ μας τόπω Ἐ
 κἀ τὸ κῆσμον, ἀς παχῶμεν πᾶν τοτε εἰς τόπω πῶν πῶσῶ Ἐ ταπει-
 νου ἢ ἀκνοσθῶσθ, ἢ ἐσθρῶμεν πῶν πῶσῶς, Ἐ κῆσμικῆς ἀπάτης,
 ἢ ἐπαρῶν ἀνθρωπίνων, ἢ θορῶν κῆσμικῶν. δὲ τὶ ἀν κἀ μῶμεν ἀλέ-
 ως, θέλεν ξέχθ Ἐ πέτεσθ ὁμάδι μετ' ἐμᾶς τὰ πῶσῶ, καὶ ἀλογόμας
 κινήσεις εἰς κῆσμον πῶ σωτηρίας μας. Ὅσον δὲ ὄσασα, κρύπτε μὲ-
 σα σου Ἐ μὴ φανερώνης τῶ δὲ γένειαν σου, καὶ μὴ δὲ κῆσμικῆς μὲ κῆ
 πομπῶ τῶ κἀλλῶ σου φῆμῶ, δὲ νὰ μὴ δ' εἰξῆς νὰ εἰσαι ἄλλος
 εἰς τὰ λόγια, καὶ ἄλλῶ εἰς τὰ ἔργα, νὰ λογιᾶσθ ἢ συχασῆς, καὶ νὰ
 γνωρίζεσαι, φλύαρθ, ἢ νὰ ἦσαι μὲ τὰ λόγια τα πῶσῶ πῶσῶς, καὶ
 μὲ τὰ ἔργα ὑπερήφανῶ - Οὐδέ λινὰς ποτὲ ἐδ' ὀθικεν εἰς τῶ ξενι-
 τείαν ὡς ἐπρεσων, ὡσὼν ἐκῆμῶ ἐκεῖνῶ ὁ μέγας παξίαρχῆς ὁ ἀβρα-
 ἄμ, ὁ ὅποιος ἦκασεν ἀπὸ τὸν κύριον. Ἐ γὰ ἀπὸ τῶ γῶ σου, ἢ ἀπὸ τῶ
 συγγῆειαν σου, καὶ ἀπὸ δ' ὀσῆπ τῆ παξῶ σου, δὲ τὶ ἐκεῖνῶ ἐκαλέ-
 σθ εἰς ἀλλόγλωσσον γῶν, καὶ ἔθνος βαρβαρον τῶ χανααίων. Κα-
 μίαν φορὰν ὁ κύριος ἐδ' ὄξασε πολλὰ πῶ ὀπου δὲ κῆσμικῆς, καθὼς καὶ
 ἐτῶς ὁ μέγας ἀβραᾶμ, ἢ κἀ καὶ ἢ δ' ὄξασα νὰ δίδεται ἀπὸ τὸν δῆ, λῆ
 ὁ μῶς κἀ λῶν, Ἐ πῆρεπὸν εἶναι νὰ τῶ ἀποσρέφωμῆδα μὲ δ' σκῆτᾶρι τῆς
 ταπει-

Γα. 1 β.

ταπηνώσεως. Οπόταν οι άνθρωποι, ή οι δάμονες μᾶς ἐπαυνοῦσι διὰ
 τῷ ξενιτείαν ὡς νά ἐκαστορθώναμεν τίποτας μεγάλου πρᾶγμα ὡ
 ἀρετῷ, τότε ἡμεῖς ἄς σίθυμέμεθα ἐκείνῳ ὅπου διὰ ἡμᾶς ἐκαστέβηκεν
 ἀπό τόν οὐρανόν εἰς τῷ γλῶ νά ξενιτευθῆ, ἔ θέλωμεν δ᾿ ῥεῖ, πῶς ποτέ
 ἔ ὡσε ὅπου νά ζοῦμεν εἰς τούτῳ τῷ σάρκα, οὐδ᾿ εἰς τόν αἰῶνα θέλωμεν
 μπορέσῃ νά ἀναπληρώσωμεν εἰς τούτῳ ὡ ἔτζη ἀξίαν ξενιτείαν ὡ ἔ
 ἐγγήκε διὰ λόγου μας. Πολλά εἶναι κακή καὶ χαλεπή ἐκείνη ἡ πρῶ.
 σπάθεια, ἐκείνη ἡ ἀγάπη ἡ ἀλόγιστος ὅπου ἐχομεν πρὸς τινά ἀπό τῶ
 συγγρηεῖς μας ἡ ξένους, διὰ τὴ δ ὡρεται κατὰ μικρόν νά μᾶς σύρη εἰς
 ἰ τόν κόσμον, καὶ νά μᾶς σβέση παντελῶς τὸ ὡρ τῆς κατανύξεώς μας.
 Καθὼς εἶναι ἀδύνατον εἰς μίαν φορά ὁμάδι νά θεωρῆ τινάς εἰς τόν
 ἔρανον μὲ δ᾿ εἷα ὁμάδι, καὶ μὲ δ᾿ ἄλλο, εἰς τῷ γλῶ, ἔτζη εἶναι ἀδύ
 νατον νά μελέκωδ ὡδύση εἰς τῷ ψυχῷ ἐκείνῳ, ὅπου δὲν ξενιτεύ
 σῃ τελείως καὶ μὲ τόν νοῦ καὶ μὲ δ᾿ κωρμὶ ἀπό ὅλοιο ὡδ᾿ ἐδικῶ καὶ
 ἔ ξένους, ἀφ᾿ οὗ κραχθῆ εἰς τῆτο. Μὲ μεγάλου κέπον καὶ μέχθον κατορ
 θώνεται εἰς ἡμᾶς ἡθος καλόν, καὶ καλὰ κατὰ ἔμερον. ὡ δ ὡνατὸν εἶν
 νά χαθῆ εἰς μίαν καιροῦ ῥοπλῷ ἐκείνον ὅπου μὲ πολὺ κέπον ἐκατορθώ
 σαμεν. διὰ τὴ καθὼς ἔλεγχῃ ὁ ἱερός παῦλ, ἀ κακαῖς συζοφίας χα
 λῶσι τὰ καλὰ ἡθῆ, ἔτζη ἀ κακομακῶς ὡδῆ καὶ ἀ ἀκαθῶς καὶ κακῶ
 κ ῆτες. Ἐ κείνος ὅπου ἀφ᾿ οὗ ἀναχώρησεν ἀπό τόν κόσμον, σιωαναστῆρε
 ται καὶ ἀνηκατῶνεται αἰῶμι ἀ κακομακῶς, ἡ κατοικῶ σιμάτας, διχως
 ἄλλο ἔχει νά πέση εἰς εἷα ἀπό τούτω τῶ ῥεῖς δεσμοῦ καὶ βρόχου.
 ἡ εἰς ταῖς ἀτυχῆς καὶ κακῶτερες τως ἐργασίας. ἡ θέλει μελιωθῆ τῷ
 καρδίαν του μὲ τόν λογισμόν ὡ τῷ εἷνοιαν τῶ κακῶ τως πρᾶξεων.
 κα ἔ ἡ ἀν δὲν μελιωθῆ μὲ τούτῳ τῷ ῥεῖαταν, θέλει μελιωθῆ μὲ ὑπερη
 φανίαν καὶ κωροφίαν, κατὰ κρινῶντας ἐκείνους ὅπου μελιωθένται.

Περὶ ἐνοστίνων ἡ ῥου ὀνείρων, ὅπου συμβαίνοσι καὶ ἀκαλουθοῦσι
 τῶ εἰσαγωγικῶν, ἡτοι τῶ ἀρχαρίων.

Π Ὡς ὀνοῦς τῆς γνώσεώς μας εἶναι καθόλου ἀτελής, καὶ πάσης
 ἀγνωσίας γεμάτος, δὲν εἶναι δυνατὸν νά τὸ κρύψωμεν. διὰ τὴ
 κατὰ πῶς ὁ λάρυγκας διακρίνει ἔ δ᾿ ἔ νά γνωρίσωμεν τὰ βρώ
 ματα. ἔ ἡ ἀνθ᾿ τὰ νοήματα ὅπου ἐρίσκουται εἰς τόν νοῦ, καὶ τῷ
 λέ ἀδύνατον τῶ ὁμμαλίων, ἐρανέρωσεν ὁ ἥλιος, ἔτζη ἔ τὰ λόγια δ᾿ εἰχ
 νοῦσι τῷ ἀγνωσίαν τῆς ψυχῆς. ὁμως ὁ νόμος τῆς ἀγάπης βιάζει κα
 μίαν

Ὀρισμός
τοῦ ὄνειρα-
τος.
Ὀρισμός
τῆς φαν-
τασίας.

μία φορὰ καὶ εἰς ἐκεῖνα ὅπου περνοῦσι τῷ δυνάμιν. λογιάζω λοι-
πὸν, μὰ δὲν ἀποφασίζω, νὰ εἶναι ἀκόλουθον καὶ ὁ λογὸν, ὕστερα ἀπὸ
ἐδὼ λόγῳ τῆς ξενιτείας, μᾶλλον δὲ εἰς αὐτὸν νὰ βάλῃς Ἐ νὰ ἀποσώ-
σω ὀλίγα λόγια διὰ τὰ ὄνειρα, διὰ νὰ μιλῶ ἀπομύθῳ, ἀμαθεῖς ἐτου-
νοῦ τῆς δόξης τῆς πενηρῶν δαμνίων. Τὸ ὄνειρον εἶναι μία κίνησις ἐ-
δοτέρα τῆς ψυχῆς, τῆς καρδίας, Ἐ τῆς νοός, σέκωντας δ' κωρμὶ ἀκίνη-
τον καὶ ἀναπαυμένον. Ἡ φαντασία εἶναι μία ἀπάτη τῆς ὀμματίων,
ὅποταν ὀνοῦς καὶ ἡ διανοία κριμάται. Ἡ φαντασία εἶναι μία ἐκσασίς
τῆς νοός, σέκωντας ἀγρυπνόν καὶ ἀβρυπνιτὸν τὸ κωρμὶ. Ἡ φαντασία
εἶναι μία θεωρία ἀνυπόστατος, ἡ ὅποια πάραντα γινώσεται, καὶ πάραν-
τα χάνεται καὶ ἀφανίζεται. Ἡ ἀπία διὰ τῷ ὅποιαν ἠθελησάμεν, ὕστε-
ρα ἀπὸ τῷ περασμένῳ ταίξιν νὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τὰ ὄνειρα, εἶναι φα-
νερά. Ὅποταν ἀφίνωντας ἡμεῖς διὰ τὸν κύριον τὰ ἀήπα μας, καὶ ἐδὼ
ἐδικῶς μας, πωλήσωμεν Ἐ δώσωμεν ἐδὼ ἑαυτοῦς μας διὰ τῷ ἀγά-
πῳ τῆς θεῶς εἰς τῷ ξενιτείαν, τότε οἱ δαμνῆες δοκιμάζουσι νὰ μᾶς
πειράζουσι, καὶ νὰ μᾶς θορυβοῦσι μὲ τὰ ὄνειρατα, δ' εἰχνοῦντας μας,
πῶς οἱ ἐδικοίμας κλάβοι καὶ δέουοντα, ἡ ἀποθινοῦν, ἡ ὑρίσκου-
ται ἀναστωμένοι καὶ συγχυμένοι μὲ ἀλλήλους καμίαν ταλαπωρίαν
καὶ πίκραν διὰ λόγῳ μας. Ἐκεῖναι λοιπὸν ὅπου πῖς δέει εἰς τὰ ὄνει-
ρα, εἶναι ὁμοῖος ἐκφροῦ ὅπου ξεβεχει τῷ ἀσκιᾷ του, καὶ δοκιμάζει
νὰ τῷ πᾶσῃ. Οἱ δαμνῆες τῆς κειδοξίας, μᾶς δ' εἰχνοῦνται εἰς
ἐδὼ ὕπνου πῶς νὰ εἶναι πλεφῆται, διὰ τῆς ἔσωντας καὶ νὰ εἶναι πονη-
ροὶ καὶ πανοῦργοι, μανθάνουσι καὶ νοοῦσι μὲ κάποιου εἰκασμοῦ Ἐ τει-
μήρια, τὰ πράγματα ὅπου μέλλουσι νὰ σιλέβουσι, καὶ δ' εἰχνοῦσι
μαστα καὶ πλεφῆσιμαστα, καὶ κάμνουσι νὰ τὰ γροικήσωμεν εἰς τὸ
ὑπνον, διὰ νὰ θαυμάζωμεθα, καὶ νὰ ἐκθαρβοῦμεθα, θεωρῶντας
νὰ πληκῶνται τὰ πράγματα ὅπου ἐβλέπωμεν εἰς τὸν ὕπνον μας.
καί τοιαῖς λογῆς νὰ ἀρχίζωμεν νὰ ὑψώσωμεν τὸν λογισμὸν μας, καὶ
νὰ πραινόμεθα εἰς ὑπερφανείαν, λογιάζοντας πῶς νὰ ἡμεδα σι-
μᾶ εἰς τὸ χάρισμα τῆς πλεφῆτείας καὶ τῆς πλεγνώσεως. Ὁ δαμνῶν
σιμᾶ εἰς ἐκείνω ὅπου τῆς πῖς δέουσι, πολλὰς φορὰς ἐγίνηκε Ἐ ἐλογα-
ριάσθη πλεφῆτης. μὰ σιμᾶ εἰς ἐκείνω ὅπου τὸν κἀταφρονοῦσι καὶ
ἀθεθνοῦντο, πάντοτε ἐφάνηκε ψύσης. Ὁ ἔξοπος διὰ τὸν ὅποῖον ὁ
διάβολος γνωρίζῃ πολλὰ πράγματα ὅπου μέλλουσι νὰ σιλέβουσι, εἶναι
ἐτῆτος. διὰ τῆς ἔσωντας νὰ εἶναι πνεῦμα, βλέπει καὶ γνωρίζῃ ὅλα τὰ
πράγματα ὅπου εἶναι μέσα εἰς τὴν αἴρα. καὶ ὅταν γνωρίσῃ πῶς μέλ-
λα

λει πινάς να δποθαίν, το φανεράνει έτξτο & προφητδύτο εις τον ύπνον
 εμηνου οπου είναι ελαφρός εις τον νουω . δεν δύουωταμ με κανένα
 ξόπον οι δ άμμενες να περιγνωρίσοσι καθαρώς τα μέλλοντα , πλιν πρδ
 να έλθοσι, πρδ μόνον τα καταλαμβάνουσιν δπο τής αήπαις όπου βλέ
 ποιού . δξέ τι με τξτον τον ίδιον ξόπον και ο ίαξός & οι φαρμακοί δ ύ
 νουωταμ να μάς προφπούσι εν θάνατον, και άλλα πολλά πράγματα,
 πλιν πρδ να έλθοσι . Πολλαίς φοραίς οι δ άμμενες, οι άγγελοι τξ σπό
 τω μεταχηματίζουωταμ εις άγγελον φωτός, και εις ειδος μαρτύ
 ρων, και άγιων, και δ είχνοσίμας εις τον ύπνον πώς έρχουωταμ προς
 ημάς, δξέ να μάς κρημνίζουω ύσερα άρ ου δζυπώνισωμην, και με τλω
 οϊπών μας να μάς κάμωμ να πέσωμην εις τλω χαρά τής υπερηφα
 νίας. & τξτο έχε δξέ σημάδι τής δολιότητός τωξ & τής πλανή τωξ.
 Οι άγγελοι οι καλοί μάς δ είχνοσι πμωρίας, καλσίς, κρίσεις, και χω
 ρισμω δπο τούτω τλω ζωω . και καλαίς έμπνύσεις, και όπόταν δζυ
 πώνισωμην, μάς κάμνοσιν ένξομω & συνηώπω και πδύλωπω .
 Οπόταν αρχήσωμην να κατάρπειθωμέθα τξ δ άμμόνων εις τον ύπνον
 μας, τότε δύρισκόμην & άγρυπνοί θέλωμην απατηθί & έμπαχθί
 δπο έμείνω . Ε κείθ όπου πείθειω και πιδύει εις τξτα τα όνει
 ρα, έν όλοτελωξ άφρων και αδόκητοξ . μα έμείθ όπου δεν πιδύ
 κεινεία, έτξτος έχει να λογαριάζεταμ αληθινα φιλοσόφθ . Πιδύει
 μόνον έμεινωών τξ πνδμάτων δπου σου δ είχνοσι και προμυούσι κά
 λασι, και κρίσι . μα αήσωξ και δξέ τούταξ τής κόλασεξ & τής κρέ
 σεξ σέ θορυβεί και σίντ λεισε δπο γνώσις, κατεχεβέβωμα, πώς τξτο
 ήτορε έρξον, και πλανή τξ δ άμμόνων . Ε τξτος είναι ο ξίτος βαθμόξ,
 κεί με τον όποϊον ξέρωμην και φθάνωμην εις τλω ισάριθμον & μακαριαν
 ξιάδα . Συότξ ανέβηξ ώξ έδ ω, αηλούθα αναβαινωνταξ ορθώξ, δέν
 δπο βλέπωνταξ, ουδέ κλίνωνταξ ουτε δεξιά, ουτε αριστερά .

α. Κορ. α.

σημάδια
της αληθε
νάν, και φά
δάν όρά
σεων.

ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

Περί τής μακαρίας και άειμνήσου ύποταγής.

λ
 λί
ΜΕ' λογαριασμόν λοιπόν, & με πρόωσαν τάξιν ύσερα δπο έμεί
 να όπου επείωαμην, παχώνωνταξ όμπεξ ο λόγος μας, εκα
 τλώτησε και έφθασεν εις τω άγωνισάξ & αθλήταξ τξ χριστέ,
 οϊόποϊοι καρτερώταξ ώξ δ' τέλωξ & νικώωνταξ τον έχθον, σεφανώνου
 τα,

μ δ'

τα, ὅ ἐφυλάξαμεν πούτω τῷ τάξει διλόγως ὁ πρεπόντως, ὅτι πὶ
καθὼς κἀθε αἴθος εἶναι προπτερον ὅτι τὸν καρπὸν, τοιοῦτο ἔσῳως
προηγείται καὶ προτεροῦει πᾶσαν λογίς ὑπακλή ἢ ἔσσιγεία τῆ καρ-
μίας, καὶ τῆ θελήματος. Ἀλλὰ πὶ με τούτῃς ταῖς δύο ἀρεταῖς, ὡς μὲν
δύο πτερούγας χουσαῖς ἢ οἷα ψυχὴ δὲ ἄσως καμίαν ὀκηνηρίαν, μὰ μὲν
μεγάλῃ θερμότητι ἀναβαίνει εἰς τὸν ἔρανον. ὅ ἴσως Ἀλλὰ τούτῃ
ἐμελώδησεν εἰς τὸν ψαλμὸν ὁ δ' αβιδ, δεδεγμύθη τῷ χάριν τῆ πα-
ναγίς πνύματος, ὁπόταν εἶπε. ἴς μεῦθ' ἔλεει δῶσει πτερούγας
ὡς πὶ πόδισαῖς, ὅ θέλω πετάξῃ με τῷ πρακτικῷ ζῶνι, ὅ με τῷ
θεωρητικῷ καὶ με τῷ τεπένωσιν, νὰ ἀναπαυθῶ. Μηδ' αὐτὸ τὸ χῆ-
μα καὶ τῷ σορεσίαν τῆ ἀδρῆωμύων τῆ χριστῆ στραπωτῶν καὶ πολε-
μιστῶν πῆραβλέψωμυ, αἶ φαίνεται, μὰ ἄς δ' φανερώσωμεν με τὸν
λόγον μας, ὅ με ἄ ἔσπον κρατῆσι δ' σπουτάρι τῆς πτεῖως ὁποῦ ἔχουσι
πρὸς τὸν θῆ, ὅ πρὸς τὸν ποιμῆρα τῶς ὅ διδάσκαλον τῆς γυμνασίας
τῶς, διώχωντας μετ' αὐτὸ πᾶσαν λογίς λογισμὸν ἀπιστίας, ἢ μεταβά-
σεως τῆ τόπου ἢ τῆ θελήματος τῆ ἀρχηγούτῶς ὅ τῆ ποιμῆρος τῶς,
ὅ πῶς πάντοτε κρατῆσι ξαπλωμύων εἰς τῷ χέρα τῶς τῷ μάχαιραν
τῆ πνύματος, ἢ ἡρω τὸν λόγον τῆ θεῶ, θανατόνωντας πᾶσαν λογίς
τῶς θελήμα ὁποῦ νὰ τῶς ἢ θελεσιμῶσι. καὶ πῶς ἐν δ' ὑμῆροι μὲν σ-
δερίοισι θάρασις ὑπομονῆς ὅ ταπεινώσεως καὶ πρεσβύτης, ὅποκουῦ
σι καὶ διώχουσι μετ' ἐκείνοισι εἰρῶν καὶ πᾶσαν λογίς ὑβριν ὅ αἰμίαν,
καὶ κέντησιν καὶ κτύπημα λόγου φαρμακερῆ ὅ ταραχῶδες. ἀλλὰ
καὶ φορῶσιν ἀκμὴ εἰς τῷ κεφαλῶτῶς ὡς πόδικεφαλαῖμν σωτηρίας,
τῷ βοήθειαν καὶ ἀπέσωλῃ τῆς δὲ χῆς τῆ πρεσβύτος καὶ ἡγεμῆρος τῶς.
ἔξω ὅτῳ ἔσῳτα, δὲν σέκωται μετὰ τὰ πόδια διπλωμῆρα ὅ κλημῆρα καὶ
ἀέροισι καὶ ἔμεριμοι μὰ ἔχουσίντα διαμοιρασμῆρα καὶ χωρισμῆρα,
τὸ εἶνα ἔσπλονῶντας εἰς διακνήαν καὶ ὑπηρεσίαν τῆ ἀδελφῶν, καὶ δ'
ἀλλο κασῶντας ἀμετακίνητον εἰς ταῖς πρεσβύτῶς. ἢ ὑπακῆ εἶναι μία
τῆ ἔσῳτα ἀρνήσις τῆ φυσικῶν θελημάτων, ὅ τῆς ψυχῆς ἢ ἡρω τῆς σω-
μαλικῆς ζωῆς, ἢ ὁποῖα δ' εἰχῆται φανερά μετὰ τὰ ἔργα τῆ καρμίου. ἢ
τῶς δ' εἰαντίον. ἢ ὑπακῆ εἶναι μία νέκρωσις τῆ μελῶν τῆ καρμίου
εἰς εἶνα νοῦ ζῶντανόν. ἢ ὑπακῆ εἶναι μία κίνησις ἀπλῆ εἰς ἐμπλήρω-
σιν τῆ πρεσβύτῶς τῆ καθηγουμῆρος πρὸς δὲ ἄσως καμίαν ὀκέτασιν τῆς
κοίσεως ἐκμῆου. ἢ ὑπακῆ εἶναι εἶνα θανάτος θεληματικῆς. μία
ζῆ, ὁποῦ δὲν πόδισαῖς οὐδὲ γυρῶει νὰ κατῆχῃ τῷ αἴκῃ τῆς
ὑπακῆς ὡς ἔχει νὰ κέμνη εἰς τὰ πῆραγέματα τῆ ποιμῆρος τῆ

ψαλμ δ'

ἔρισμὸς
τῆς ὑπα-
κοῆς.

πιδ.

ἤρουν τὴν μέχρι θανάτου ὑπακωήν, ὅτι σπουδάζετε ἔσπιμελεῖσθε
 νὰ βάλετε τὸ φορτίον τῆς διοικήσεώς σας, ἀπάνω εἰς ἑάχιλον ἀλλο-
 νοῦ, ἄλλ' νὰ δέσῃ ἐκεῖνος ἀπολογία ἄλλ' λόγους, ὅτι σπουδάζετε
 θεληματικῶς σας νὰ γραφθοῦσιν ἀήθηρασές σας εἰς τὴν ὁμολογίαν
 ὅπου κἀμένετε ἄλλ' νὰ δουλεύσετε τῆ θεῶ, καὶ τῆ ἡγουμένης σας, ἔθέ-
 λετε αὐτῆς ἐκεινῶν νὰ γραφθῆτε εἰς τὴν παντοτινὴν καὶ ἐράνιον ἐλδο-
 θερίαν. ὅσοι συκωνόμῃοι μετὰ χαίρια ἀλλοιῶν, ἢ ἡγουμένων σας,
 καὶ κλυμῶντας, θέλετε νὰ περάσετε δίχως κίνδυνον τῆτο τὸ με-
 γάλον πέλαγος τῆς ταλαπῶρου ζωῆς, γνωρίσετε πῶς ἤρχησθε νὰ
 πόδιπατήσετε μίαν σωτόμον, μὰ σκληρὰν ζεάταν, ἢ ὅποια εὐρί-
 σκεται ἔχει μίαν καὶ μοναχίαν πλάην, καὶ ἐτούτη κραζέται ἰδιορ-
 ρυθμία, ὅπου θέλει νὰ σημαδύσει μίαν ἀγάπῃν ἀτακτοπόου ἔχῃ
 εἰς τὸν ἑαυτὸν του καὶ θ' εἴας, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἡγυῖται μία αὐτοκινήσια
 τῆ θελήματος, νὰ ἔχει πινὰς τάξιν ἐδικεύτου, ἔνα πληρῶν θ' ἐθέλη-
 μάτου. εἰς ἕθρον ὅπου τῆ φαίνεται νὰ δύνεται νὰ κυβερνᾷ, καὶ νὰ δια-
 τάσῃ, ἔνα κανόνιζῃ ἀπὸς τοῦ τὸν ἑαυτὸν τοῦ, ἄλλ' τὴν ἀγάπῃν ὅπου ἔχῃ
 τῆ θελήματος του. τὴν ὅποιαν πλάην καὶ ἀπάτῃν τῆς ἰδιορρυθμίας
 ὅποιος ἢ ἀρνηθῆ ἢ ὀλοτελῶς ἔπαντελῶς εἰς ἐκεῖνα ὅσῃ τῆ φαίνονται
 καλὰ ἔπνδμαλινὰ ἔθεαρέσῃ ἐφθασε πρὶν νὰ πόδιπατήσῃ. ἄλλ' τὸ
 πονηρὸς πολλὰς φορᾶς πειράζει ἐκεῖνοισ, ὅσῃ εὐρίσκουται εἰς ὑπα-
 κωὴν, βαλῶντας εἰς τὸν νοῦν τῶς πῶς κἀπάξῃσιν δὴ κῆρα, δὲν κἀμινῶν
 τας μῆτε νησεῖαι, μῆτε ἀσκησιν, μῆτε πρὸς δὴ κῆρα καθαρά, μῆτε τὰ
 ἄλλα ὅσῃ ἔχουσιν ἐκεῖνοισ ὅσῃ ἡσυχάζουσιν. ὁ ὑποτασόμενος λοιπὸν
 πρέπει νὰ φύγῃ τῆτον τὸν πειρασμὸν, λογιζῶντας πῶς τῆτα ὅλα
 εἶναι οὐδὲ τίποτε πρὸς τὴν ἀληθινὴν ὑπακωήν, ἔπῶς ἐτούτη ἀνάπλη-
 ρῶναι τὸν τόπον τῶς ἐκεινῶν, ὅποταν λάχῃ νὰ μὲν γίνουται καὶ θῶς
 πρέπει ἀπὸ ἐμπόδισμα τῆς ὑπακῆς. ἄλλ' ἡ ὑπακῆ εἶναι ἐτούτο,
 ἡρῶν νὰ μὲν παρῶνται πινὰς τῆ ἑαυτοῦ του εἰς ὅπ καλὸν ἔργον καὶ
 ἀεὶ εἶται ἐκεῖνον ὅπου κἀμένει ὡς θ' τέλος τῆς ζωῆς του. καὶ ἐκεῖνη εἶναι
 τελεία, καὶ ἀληθινὴ ὑπακῆ ὅχι μόνον νὰ λείπῃ κατὰ τὴν συμβεβηλὴν
 τοῦ πρὸς ὅτος ἀπὸ τὰ κακὰ καὶ ἀτοπα ἔργα, μὰ μὴδὲ αὐτὰ τὰ καλὰ
 ἰα ἔργαζέται χωρὶς τὴν γνώμην ἐκεινοῦ. καὶ νὰ ζῆει πάντοτε ἐθέ-
 ληματου εἰς τὴν κρίσιν τοῦ πνδμαλινῶ του παξός, ὅχι εἰς τὴν ἐδι-
 κιώ του. Ἡμεῖς λοιπὸν ὅπου ἀποφασίσαμεν μέσα εἰς τὴν καρδίαν
 μας, ἔμελλομεν νὰ κλίνωμεν τὸν ἀχένα μας εἰς ἐθέλημα τοῦ κυ-
 καὶ εἰς τὴν ὑπακωὴν τοῦ πρὸς ὅτος, καὶ νὰ παρῶμεν, ἔνα πρὸς ὅ-
 σωμεν

σωμην ἀλλοτριῶν ἐδὲ ἐαυτώ μας με σκοπὸν διὰ νὰ κατορθώσωμεν τὰ
 πειροφροσιώω, ὅ νὰ κερδίσωμεν τὴν καθολικὴν μας σωτηρίαν,
 πρὶν πρᾶ νὰ ἐμπωμεν εἰς τούτῳ τὴν στρατείαν καὶ τὸν ἀγῶνα, αὐ
 ἔχωμεν φρόνησιν καὶ νοῦν, ἀς δεχτάσωμεν μὲ μεγάλῳ φροντίδι καὶ
 εὐνοίᾳ τὸν κυβερνήτην, ὅ πρὸς ὧτα, ἐρωτῶτας ὅ ἀνακρίνωντας διὰ
 τὴν ζωὴν του, περιώνοντας δοκιμὴν ἀπὸ τὰ ἔργα του τῆς ἀγάπης ὡς
 ἔχει πρὸς τὸν δεῖ, τῆν ἡθῶν του τῆν καλῶν, τῆς γνώσεως τῆν θεῖαν γρα
 φῶν. Τῆς φήμης ὅ ποῦ ἔχει, διὰ νὰ μὴ ἀπατηθοῦμεν, δελεάζοντας διὰ
 κυβερνήτῳ μας καὶ ὁδηγόν μας εἰς τὴν κτ' ἵν πορείαν, εἴα ὅ ποῦ ἀνα
 μὲ εἶναι ναύτης. καὶ εἴα ἄρρωστον, καὶ ὅ ποῦ κλινῆ εἰς τὰ πάθη, λογιά
 ζώντας νὰ ἔχωμεν εἴα ἰατρὸν. καὶ εἴα ἐμπαθῆ, ὁσομύλον εἰς τὰ κακὰ,
 ἀπὲ σὺς ἀπαθῆς καὶ γεμάτου ἀρεταῖς. διὰ τὴ τέτοιας λογίς δελεά
 ζώντας τὸν ἀγνοῦσα, ἐθέλωμεν πέσει ὡθέν εἰς λιμνῶνα, εἰς τὸ πέλα
 γος, καὶ ἐθέλωμεν ζημιωθῆ, τζακί ζώντας ἐκράβιμας, καὶ χαίνον
 τας τὴν ψυχῶμας ἀπὲ νὰ τὴν καρδέσωμεν. μα ὅ ποταν ἔπρτα ἔμ
 πωμεν εἰς ἐσάδιον τῆς δυσσεβείας καὶ τῆς ὑποταγῆς, εἰς ὅ ποῖον σὺερ
 ρουῶται τὰ ἔργα τῆς δυσσεβείας ἔ τῆς ὑπερηβείας, μὴν θέλωμεν πλέα
 νὰ ἀνακρίνωμεν εἰς κανεῖα πρᾶγμα πάντελῶς τὸν καλὸν μας ἀγῶ
 νοθέτῳ, ἔ ὁδηγόν, καὶ διδάσκαλον, ἀγαπῆ καὶ ἀν' ἐθέλωμεν σοχάζε
 ῖσαι εἰς αὐτὸν ὡθέν εἰς ἀνθρώπον καὶ ποῖα μικρὰ σφάλματα. διὰ ἢ αὐ
 κάμωμεν ἀλέως, δὲν ὀφελούμεθα ἵπποτας ἀπὸ τὴν ὑποταγῆν, ὅσοι
 θέλωμεν ἀνγκρίνει, ὅ δεχτάζει τὸν ἡγούμενον. Ἀναγκαῖον πρᾶγμα
 εἶναι, καὶ ὅ ποῖοι ἐπιθυμοῦσι ἔ θέλωσι νὰ ἔχωσι πῖς, ἢ βεβαίαν ἔ ἀναμ
 φίβολον, ἔ δολάβειαν, πρὸς ἐδὲ πρὸς ὧτας τὸν καὶ ἡγούμενος, νὰ
 ρυλάσοι ὅ πάντε μετὰ εἰς τὴν καρδίαν τὸς ἀλησιμόνισα ὅ ἄλιοςα
 τὰ καλὰ τὸς ἔργα ἔ τὰς διδάσκαλίας ἔ νοθεσίαις τὸς, διὰ νὰ δ ὅ
 νοῦται ὅ ποῖαν τὰς ἀπείροισι μετὰ τὸς οἱ δάμνοτες καμῖαν ἀπισίαν
 σὺαν τὸν ὅμοιῶν, νὰ ἐδὲ ἐπσομίζουσι καὶ νὰ τοῖς ὄπορουοῖσι μετὰ κα
 λὰ ἔ ὅμοια καὶ πρᾶ ἔ ἔματα τὸς ὅ ποῦ ἄδουμοῦται. διὰ ἢ ὅσον
 λ' αὐξάνῃ ἢ πῖς εἰς τὴν καρδίαν μας πρὸς τὸν ἡγούμενον μας, τῖσον ὅ
 δ' κωροίμας θέλει εἶσαι πρὸς θυμὸν ὅ ὑπῆσον εἰς τὴν ὑποκεισίαν,
 ὅ εἰς ὅ, ἢ ἐμῆος μᾶς ἢ θελε πρὸς ἄξῃ δεκτικὸν. μα ὅ ποῖος πρὸς ὅ
 ψῃ καὶ πᾶσι ἀνακρίνωντας τὸν πρὸς ὧτα του, ἔπεσεν εἰς δ' κρίμα
 τῆς ἀπιστίας ὅ τῆς ἀπειθείας, καὶ χωρὶς καμῖαν ἀμφιβολίαν πᾶσα
 λ' πρᾶγμα τῶ ὅ ποῖς λείπει ἔ θεμέλιον τῆς πῖς, εἶν ἄμαρτία. ὅ πῖ
 ταν ὁ λογισμὸς σου ὅ υποβαλῆ νὰ δεχτάζης, ἢ νὰ κατακρίνης τὴν ζωὴν, τὰ
 ἢ θῆ,

ρ. μ. 18.

μη

ἡ ἄν, ὁ τοὺς ἑξοποιῶ τῆς ἡγουμένης σου, ὁ δὲ γὰρ ἀπὸ τῆς τὸν λογισμὸν,
 ὡς ἀπὸ τὸν λογισμὸν εἰς πορνείας. Μὲν δὲ ὡς καθόλου ἀδ εἶαν
 εἰς ἐσένα, μὴ ἰσπεν, μὴ ἀρχὴν, μὴ ἐμβασίαν ἐτοίμῃ τῆς ὄρωις, ἐτοίμῃ
 τῆς πορνείου ὁ φαρμακείῃ λογισμοῦ. μάλιστα εἰς ἀντιόμορος εἰς τῆς τὸν
 τὸν δρέκοντα ὁ ποῦ σου βαίει τέτοιον λογισμὸν, ἀποκρίθου του ἀποκρίτα
 τέτοιαις λογίς. ὡ πλὴν καὶ ἀπατεῶν, δὲν ἐδέξθηκα ἐγὼ ἀπάνω μου
 νὰ κοίνω τὸν ἡγουμένην μου, μὰ κείνος ἀπεδέξθηκα νὰ με κρίνη ἐμδία.
 δὲν ἐγίνηκα ἐγὼ κοίτης του, μὰ ἐκείνος ἐμδία. Οἱ πατέρες μας εἶπασιν
 καὶ ποφασίσοι πῶς ἡ ψαλμοδία, εἶναι εἰς ἀρμα τῆς ψυχῆς τῆς νέων
 εἰς ἀντιόμορος τῆς ἀπάτης ἡ ὡς τῆς νοῦς. τὴν πρὸς ὁχλὸν λέγοισι πῶς εἶναι
 εἰς τειχίον εἰς ἀντιόμορος πάντων τῆς πειρασμῶν. καὶ λουτήρα λέγοισι τὰς
 θάρα δ' ἀκρυα, ὁ ποῦ καθαρίσοι τὸν νοῦ ὡς ἕνα καποῖον βάρπιαμα.
 καὶ τὴν μακαρίαν ὑπακλὴν, ἐκρίνασι πῶς εἶναι ὁμολογία, χωρὶς τὴν
 ὁ ποῖαν οὐ δὲ πινὰς ἀπὸ τοὺς ἐμπαθεῖς θέλει ἀξια εἶναι ἰδῆ τὸν ἦν. ὁ
 καλὰ ἐκοίνασι τὴν ὑπακλὴν, ὁμολογίαν οἱ πατέρες. δὲ τὴν ὄχι μόνον
 ἐκείνοι ὁ ποῦ πένουσι θάνατον δὲ τὴν ὁμολογίαν τῆς πίσεως, εἶναι μαρτυ
 ρες, ἀλλὰ ὁ ἐκείνοι ὁ ποῦ ἀποθέουσι ὁ περῶνοισι τὴν σάρκα, δὲ νὰ φυ
 λάξουσι τὰς εἰστολάς τῆς θεῆς. δὲ τὸ ποῖαν ὑποταγῶν ἐβούττω, ὁ ποῦ ὑπο
 τάσσεται ἡ σάρκα τῆς πινδύμας, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μπορέσῃ νὰ ἰδῆ
 πινὰς τὸν ἦν, καλὰ ἡ νὰ μὴ εἶχῃ τὴν σωματικὴν ὑποταγῶν καμῖαν φο
 ρὰν. ὁ υποτακτικὸς αὐτὸς ἀποφασίζει εἰς ἀντιόμορος τῆς ἑαυτοῦ του ἡ ἐπαγ
 νείται ἡ κατὰ κρίνεται. δὲ ἡ ἀπίσως ὁ δὲ ἀγάπῃ τῆς καὶ ὑπακούσῃ
 τελείως, ὁ ὅσον τῆς εἶναι δυνατὸν, καλὰ ὁ νὰ μὴ φαῖναι πῶς ὑπακούει τε
 λείως, ὁ μὴ εἰς ἀγαθήν ἀπὸ ἐκρίμα, ὁ ἐλὸς δευῶθη ἀπὸ τὴν κέλασιν τῆ
 ἀνυποταξίας. μὰ ἀνὸς ὑποταξίῃ εἰς καποῖον πρᾶγμα ὁ ποῦ νὰ τῆς πρῆσα κα
 χῆς, ὄχι νὰ τῆς εἶναι πρῆσα γυμνόν, μὰ ἀρέσωνταις του νὰ εἰς καμνη ἐκεί
 νο εἰς πρᾶγμα, ὁ καμνη εἰς θέλημά σου εἰς ἐκείνο, καλὰ καὶ θέλει φαῖναι
 πῶς ὑπακούει, ὁ μὴ δὲ τὴν καμνη καθὼς τῆς ἀπέπει. ὁ ποῦ ἴσως ἀλέως
 δὲ ἡ θελοῖ ὑπακούσῃ, θέλει εὐρηθῆ τὸν καρπὸν τῆς ὑπακῆς, καὶ θελεῖ
 βασιὰ τὴν κέλασιν ὁ εἰς φορτίον τῆς ἀμαρτίας του. ὁ μὴ ἀνὸς ἀκαθηγού
 μῆρος του δὲν ἔπαυσε νὰ τὸν ἐλέγχι δὲ τῆς τὸ σφάλματου, κα
 λὰ ἡ εἶχει, καὶ τῆς ὁ ἑξοπος θέλει ὠρελήσῃ καὶ τὸν ἕνα, ὁ τὸν ἄλλον.
 μὰ ἀνὸς ὁ ἡγουμένης σιωπῆσῃ, δὲν ἔχω ἡ ἄλλο νὰ εἶπω, πρᾶ πῶς καὶ
 ὁ ἀνυπότακτος μαθητῆς, ὁ ὁ μὴ ἐλέγχεν ἡγουμένης θέλει εἶσαι ἀξίος
 ἡμωρίας, καὶ θέλωμ ζημιωθῆ εἰς τὴν ψυχὴν ὁ οἱ δύο. Ἐκείνοι ὁ ποῦ ἡ
 δὲ ἄλλως ἀλλῶν δὲ γίνεται, μόνον κατὰ χωντας πῶς τελειώνοισι τὸ θέλη
 μα

ψαλμοὶ
 πορσὶ -
 χῆ.

μα